Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Psalterium Cisterciense - Cod. Lichtenthal 122

[Lichtenthal], [1486 Druck; Handschrift um 1500]

Psalterium Cisterciense

urn:nbn:de:bsz:31-40444

Visual Library

Feria ſecūda ad primam an̄t
Seruite. Pſalmus primus.

B Eatus vir qui
non abijt in cō-
ſilio impiorū. et
in via pctōꝝ nō
ſtetit: ⁊ in cathe-
dra peſtilētie nō
ſedit Sed in le
ge dn̄i volūtas eius: ⁊ in lege eiꝰ
meditabit die ac nocte. Et erit
tanq̄ȝ lignū qd plantatū eſt ſe-
cus decurſus aquaꝝ: qd fructū
ſuum dabit in tpe ſuo. Et foliū
eius nō defluet: ⁊ oīa quecūqȝ
faciet proſperabuntur. Non ſic
impij non ſic: ſed tanq̄ȝ puluis
quē proijcit ventus a facie terre
Ideo nō reſurgūt impij in iu-

dicio: necq̧ pctōres in cōſilio iu-
ſtorū. Quoniā nouit dn̄s viam
iuſtoꝝ: ⁊ iter impiorum peribit.

Quare fre- Pſalmus ij

muerūt gentes: ⁊ ppl'i medi
tati ſunt inania. Aſtiterunt re-
ges terre. ⁊ principes cōuenerūt
in vnū: aduerſus dn̄m ⁊ aduer
ſus chriſtū eius. Diſrumpam⁹
vincula eoꝝ: ⁊ proijciamus a no
bis iugū ipoꝝ. Qui habitat ī ce
lis irridebit eos: ⁊ dn̄s ſubſan-
nabit eos. Tunc loquet̄ ad eos
in ira ſua: ⁊ in furore ſuo cōtur-
babit eos. Ego autē cōſtitutus
ſum rex ab eo ſup ſion montem
ſctm̄ ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ei⁹. Do-
min⁹ dixit ad me fili⁹ meus es
tu: ego hodie genui te. Poſtula

a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ
tuã: ⁊ poſſeſſionẽ tuã termios ter
re. Reges eos in virga ferrea: ⁊
tanq̃ʒ vas figuli ꝯfriges eos. Et
nũc reges intelligite: erudimini
q̃ iudicatꝭ terraʒ. Seruite dño i
timore: ⁊ exultate ei cuʒ tremore
Apprehendite diſciplinã. neq̃n
iraſcaẜ dñs: ⁊ ꝑeatꝭ de via iuſta.
Cũ exarſerit i breui ira eꝰ: bea
ti oẽs q̃ ꝯfidũt in eo. Ps. iij.
Iſte ps dr q̃tidie ad vigilias im
mediate pꝰ ꝟ. Dñe labia mea a.
DOmie q̃ peries. ante inuita.
Q̃d multiplicati ſunt qui tri
bulaut me: mlti inſurgũt aduer
ſum me. Multi dicũt aĩe mee:
nõ ẽ ſalus ipi in deo eiꝰ. Tu au
tẽ dñe ſuſceptor meꝰ es: glã mea

⁊ exaltās caput meū. Voce mea
ad dn̄z clamaui: ⁊ exaudiuit me
de mōte ſcō ſuo. Ego dormiui ⁊
ſoporat⁹ ſum: ⁊ exurexi qꝛ dn̄s ſu
ſcepit me. Nō timebo milia ppl'i
circūdātꝭ me: exurge dn̄e ſaluuz
me fac deus me⁹. Quoniā tu ꝑ
cuſſiſti oēs aduerſantes mihi ſi
ne cā: dentes pcōꝝ ɔtriuiſti. Do
mini ē ſalus: ⁊ ſup ppl'm tuū bn̄
dictio tua. ps. iiij. Ad complet.

Cum inuocarē omni tpe.
exaudiuit me deus iuſticie
mee: in tribulatiōe dilataſti mi
bi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orō
nē meā. Filij hoīm vſqꝫ q̄ graui
corde: vt qd diligitꝭ vanitatē ⁊ q̄
ritꝭ mēdaciū. Scitote qm̄ mirifi
canit dn̄s ſanctū ſuū: domin⁹ ex

audiet me cū clamauero ad eū.
Iraſcimini ꝛ nolite peccare. q̄ di
citis in cordibꝰ vr̄is: in cubilibus
vr̄is cōpungimini. Sacrificate
ſacrificiū iuſticie. ꝛ ſperate in do-
mino: mľti dicūt q̄s oñdit nobiſ
bona. Signatum eſt ſup̱ nos lu-
men vultꝰ tui dn̄e: dediſti leticiā
in corde meo. A fructu frumēti
vini et olei ſui. mľtiplicati ſunt.
In pace in idipm: dormiaꝫ et re
quieſcam. Qm̄ tu dn̄e ſingľari-
ter in ſpe: conſtituiſti me.

Feria. ij. ad laudes ps. v.

Verba mea auribus perci-
pe domine: intellige clamo-
meum. Intende voci orationis
mee: rex meus et deꝰ meꝰ. Quo-
niam ad te orabo domine: mane

exaudies vocē meaz. Mane aſta
bo tibi ⁊ videbo: q̄m̄ nō de⁹ volēs
iniquitatez tu es. Neq̄ꝫ habita-
bit iuxta te malign⁹: neq̄ꝫ perma
nebunt iniuſti ante oclos tuos.
Odiſti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatez: p̄
des oēs q̄ loquūtur mendaciuz.
Virū ſanguinū ⁊ doloſū abomi-
nabit̄ dn̄s: ego aūt in mltitudīe
miſericordie tue. Introibo in do
mū tuā: adorabo ad tēpluz ſctm̄
tuū ī tiore tuo. Dn̄e deduc me ī
iuſticia tua ꝓpter inimicos me-
os: dirige in ꝯſpectu tuo viā me
am. Qm̄ nō eſt ī ore eoꝝ veritas:
cor eoꝝ vanū ē. Sepulcꝝ patēs
eſt guttur eoꝝ. linguis ſuis dolo-
ſe agebāt: iudica illos de⁹. Deci
dant a cogitatiōibꝫ ſuis. ſm mlt

titudinē impietatū eorū expelle
eos: qm̄ irritauerunt te dn̄e. Et
letent oēs q̄ ſperāt in te: in eter-
nū exultabūt ꝛ habitabis in eis
Et gl'abunt in te oēs q̄ diligūt
nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iuſto:
Dn̄e vt ſcuto bone volūtat̄ tue:
coronaſti nos. Pſalmus .vi.
Domine ne ī furore tuo argu
as me: neqꝫ in ira tua corripi
as me. Miſerere mei dn̄e qm̄ in-
firmus ſum: ſana me dn̄e qm̄ cō
turbata ſunt oſſa mea. Et anīa
mea turbata ē valde: ꝛ tu dn̄e vſ-
qꝫquo. Conuertere dn̄e et eripe
aīam meā: ſaluum me fac ꝓpter
miſericordiā tuā. Qm̄ nō eſt in
morte qui mēor ſit tui: ī inferno
aūt quis ꝯfitebit̄ tibi. Laboraui

in gemitu meo. lauabo ꝑ ſingu-
las noctes lectū meum: lachry-
mis meis ſtratū meum rigabo.
Turbatus eſt a furore ocl's me-
us: inueteraui inter oēs inimi-
cos meos. Diſcedite a me om̄s
qui oꝑamini iniq̄tatē: quoniam
exaudiuit dn̄s vocē fletus mei.
Exaudiuit dn̄s dep̄cationē me-
am: dn̄s orōem meam ſuſcepit.
Erubeſcāt ⁊ ꝯturbent vehemēter
oēs inimici mei: ꝯuertant ⁊ eru-
beſcant valde velociter. Añ. Ser-
uite dn̄o in timore. Feria. iiij.
ad primam añ. Dn̄e. Ps. vij.
Domine deus meꝰ in te ſpe-
raui: ſaluū me fac ex oībus
pſeq̄ntibꝰ me ⁊ libera me. Neqñ
rapiat vt leo aīam meā: dū non

eſt q̄ redimat neq̧ q̄ ſaluū faci-
at. Dn̄e de⁹ me⁹ ſi feci iſtud: ſi ē
iniq̄tas in maīb⁹ meis. Si red-
didi retribuentib⁹ mihi mala:
decidā merito ab inimicis me-
is inanis. Perſequat̄ inimicus
aīam meā ꝛ cōprehendat. ꝛ cōcul-
cet in terra vitā meā: ꝛ gloriam
meā in puluerem deducat. Ex-
urge dn̄e in ira tua: ꝛ exaltare ī
finibus inimicorum meorū. Et
exurge domīe deus meus in p̄-
cepto quod mandaſti: ꝛ ſynago-
ga populorum circundabit te.
Et ꝓpter hanc in altū regrede-
re: domin⁹ iudicat ꝑplos. Iudica
me domīe ſm iuſticiā meā: ꝛ ſm
innocentiā meā ſup̱ me. Cōſu-
met̄ nequitia pctōꝝ: et diriges

iuſtũ ſcrutans corda ⁊ renes de⁹
Iuſtũ adiutoriũ meuz a dño:q̄
ſaluos facit rectos corde. Deus
iudex iuſtus fortꝭ ⁊ patiēs:nũq̄d
iraſcit̃ p ſinglos dies. Niſi ↄuer
ſi fueritꝭ gladiũ ſuuz vibrabit:ar
cũ ſuũ tetēdit ⁊ parauit illũ. Et
in eo parauit vaſa mortis:ſagit
tas ſuas ardentibꝰ effecit. Ecce
parturit iniuſticiã:ↄcepit dolorē
⁊ pepit iniq̄tatē. Lacũ apuit ⁊ ef
fodit eũ:⁊ incidit in foueã quaz
fecit. Conuertet dolor ei⁹ in ca
put ei⁹:⁊ i vticē ipius iniq̄tas ei⁹
deſcēdet. Cõfitebor dño ſm iu
ſticiã eius:⁊ pſallam noĩ dñi al
Domine ps.viij. tiſſimi.
Dñs noſter: q̃ admirabile ē
nomen tuum in vniuerſa terra.

Quoniā eleuata ē magnificen-
tia tua: ſup celos. Ex ore infan
tiū ⁊ lactentiū pfeciſti laudē p-
pter inimicos tuos: vt deſtruas
inimicū ⁊ vltorē. Quoniā vide
bo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ:
lunā ⁊ ſtellas que tu fundaſti.
Quid eſt homo qd meōꝛ es ei⁹:
aut fili⁹ hoīs qm̄ viſitas eū. Mi
nuiſti eū paulomin⁹ ab angel.
glīa et honore coronaſti eū: et cō
ſtituiſti eū ſup opa manuū tua
rū. Omīa ſubieciſti ſub pedib⁹
eius: oues ⁊ boues vniuerſas in
ſup ⁊ pecora cāpi. Volucres celi
et piſces maris: qui pambulant
ſemitas maris. Dñe dñs nr̄: q̄
admirabile eſt nomē tuū i vni-
uerſa terra.

Pſalmus. ix.

COnfitebor tibi domīe ī toto
corde meo:narrabo oīa mira
bilia tua. Letabor ⁊ exultabo in
te.pſallā nomī tuo altiſſime. In
ꝯuertēdo inimicū meum retror
ſuz:infirmabunt ⁊ ꝑibūt a facie
tua. Quoniā feciſti iudiciū me
um ⁊ cām meā:ſediſti ſuꝑ thro
nuz q̄ iudicas iuſticiā. Increpa
ſti gētes et periit impiꝰ:nomē eo
rū deleſti ī eternū ⁊ in ſecl'm ſe
culi. Inimici defecerūt framee
in finez:et ciuitates deſtruxiſti.
Periit mēoria eoꝝ cuz ſonitu:et
dominꝰ in eternū ꝑmanet. Para
uit in iudicio thronū ſuū. ⁊ ipſe
iudicabit orbē terre in equitate:
iudicabit ꝑplos ī iuſticia. Et fa
ctus ē dn̄s refugiū paupi:adiu

toꝛ in opoꝛtunitatib9 in tribula-
tione. Et ſperēt in te q̄ nouerūt
nomē tuū: q̄m nō dereliq̄ſti q̄rē-
tes te domīe. Pſallite dn̄o q̄ ha-
bitat in ſion: annūciate īter gen
tes ſtudia ei9. Quoniā requirēſ
ſanguinē eoꝝ recoꝛdat9 eſt: nō ē
oblitus clamoꝛē pauperꝝ. Miſere
re mei domīe: vide hūilitatē me
am de inimicis meis. Qui exal
tas me de poꝛtis moꝛtis: vt an-
nunciem oēs laudationes tuas
in poꝛtꝫ filie ſiō. Exultabo ī ſalu
tari tuo: infixe ſunt gētes ī inte-
ritu quē fecerūt. In laqueo iſto
quē abſconderūt: cōpꝛehēſus eſt
pes coꝛuꝫ. Cognoſcet dn̄s iudi-
cia faciens: in operibus manuū
ſuaruꝫ complexus eſt peccatoꝛ.

Cõuertant̃ pcõres in infernũ:
oẽs gẽtes q̃ obliuiſcũt̃ deũ. Qm̃
nõ ĩ finẽ obliuio erit paupis: pa
tiẽtia pauperꝝ nõ pibit in finem:
Añ. Dñe de⁹ meus in te ſperaui.
Feria. iiij. ad primã añ. Exurge
Exurge domine Diuiſio dñe.
nõ confortet̃ hõ: iudicent̃ gẽtes
in ꝯſpectu tuo. Conſtitue dñe le
giſlatorẽ ſup eos: ſciãt gẽtes qm̃
hoĩes ſunt. Ut qd dñe receſſiſti
longe: deſpicis ĩ oportũitatibꝫ in
tribulatiõe. Dũ ſupbit impius
incendit̃ paup: cõphendũtur in
ꝯſilijs quibꝫ cogitant. Qm̃ lau-
datur pctõr ĩ deſiderijs aĩe ſue:
⁊ iniquus bñdicit̃. Exacerbauit
dñm pctõr: ſm multitudinẽ ire
ſue non queret. Non eſt deus in

conſpectu eius: inquinate ſunt
vie illiꝰ in oī tpe. Auferunt iu-
dicia tua a facie eiꝰ: oīm inimi-
coꝝ ſuoꝝ dñabit̄. Dixit enim in
corde ſuo: nō moueboꝛ a genera-
tioue i gñatiouē ſine malo. Cu-
ius maledictiōe os plenū ē ꝛ a-
maritudīe ꝛ dolo: ſub lingua eiꝰ
laboꝛ ꝛ doloꝛ. Sedet i inſidijs cū
diuitibꝰ i occult: vt interficiat i-
nocentē. Oculi eiꝰ in pauperem
reſpiciūt: inſidiat̄ in abſcondito
q̄ſi leo in ſpelūca ſua. Inſidiat̄
vt rapiat paupem: rapere pau-
perē dū attrahit eū. In laqueo
ſuo hūiliabit eum: inclinabit ſe
ꝛ cadet cū dñatꝰ fuerit pauperū
Dixit enī in corde ſuo oblitꝰ eſt
deꝰ: auertit faciē ſuā ne videat i-

finē. Exurge dn̄e deꝰ exaltet᷑ ma
nus tua: ne obliuiſcaris pauperꝝ
Propter q̄d irritauit impiꝰ deū
dixit enī in corde ſuo nō req̄ret.
Uides qm̄ tu laborē ⁊ dolorē ꝯſi
deras: vt tradas eos ī manus tu
as. Tibi derelictꝰ eſt pauper: or
phano tu eris adiutor. Contere
brachiū pctōris et maligni: q̄ret᷑
pctm̄ illius ⁊ nō inueniet. Dn̄s
regnabit ī eternū ⁊ ī ſecl'm ſecl'i:
ꝑibitis gētes de terra illiꝰ. Deſi
deriū pauperꝝ exaudiuit dn̄s: p̄
paratione cordis eoꝝ audiuit au
ris tua. Iudicare pupillo ⁊ hūi
li: vt nō apponat vltra magnifi
care ſe hō ſuper terram. ps. x.
In dn̄o ꝯfido: quō dicit aīe
mee trāſmigra ī monteȝ ſicut

paſſer. Qm̄ ecce pctõres intēde-
rūt arcū. parauerīt ſagittas ſuas
in pharetra: vt ſagittēt ī obſcuro
rectos corde. Qm̄ q̄ pfeciſti de-
ſtruxerūt: iuſtus autē quid fecit
Dominꝰ in templo ſancto ſuo:
dominus in celo ſedes eiꝰ. Ocu-
li eius in pauperem reſpiciunt:
palpebre eius interrogant filioſ
hominum. Dominus interro-
gat iuſtum ⁊ impium: qui autē
diligit iniquitatem odit animā
ſuaꝫ. Pluet ſuper peccatores la
queos: ignis ſulphur ⁊ ſpiritus
procellarum pars calicis eorum
Quoniam iuſtus dominus ⁊ iu-
ſticias dilexit: equitatem vidit
vultus eius. Pſalmus. xi
Saluū me fac domine quoniaꝫ

defecit ſanctus: quoniã diminu
te ſunt veritates a filijs hoīum:
Vana locuti ſũt vnuſquiſq; ad
proximũ ſuum: labia doloſa in
corde ⁊ corde locuti ſunt. Diſp-
dat dominꝰ vniuerſa labia dolo-
ſa: et linguã magniloquã. Qui
dixerũt linguã nr̃am magnifica
bimus. labia nr̃a a nobis ſunt:
quis nr̄ dñs ē. Propter miſeri-
am inopũ ⁊ gemitũ pauperũ: nũc
exurgam dicit dñs: Ponã in ſa
lutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini eloq̃a caſta: ar
gentũ igne examinatũ: ꝓbatum
terre purgatum ſeptuplũ. Tu
domine ſeruabis nos: ⁊ cuſtodi-
es nos a generatiõe hac in eter
nũ. In circuitu impij ambu-

lant: ſm altitudinem tuaz mul-
tiplicaſti filios hoim. An. Exur-
ge domine nō p̄ualeat homo.
Feria. v. ad primā añ. Illumina:
Uſqꝫquodomine ob ps. xij.
liuiſceris me in finē: vſqꝫ q̄
auertis faciē tuā a me. Quādiu
ponā ꝯſilia in aīa mea: dolorē in
corde meo per diē. Uſqꝫquo ex-
altabitur inimicꝰ meus ſup̱ me:
reſpice ⁊ exaudi me domine de
us meuſ. Illumina oculos me
os ne vnqꝫ obdormiam in mor-
te: nequādo dicat inimicus me-
us preualui aduerſus euz. Qui
tribulant me exultabunt ſi mo-
tus fuero: ego autem in miſeri
cordia tua ſperaui. Exultabit
cor meum in ſalutari tuo: canta

do dño qui bona tribuit mihi: et pſallam nomini dñi altiſſimi.

Dixit inſipiés Pſalm⁹. xiij.
in corde ſuo: non eſt deus. Corrupti ſunt ⁊ abomiabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: non eſt q̄ faciat bonũ non ē vſq3 ad vnum. Dñs de celo ꝓſpexit ſup filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens aut reqrens deũ. Omis declinauerũt ſil' inutiles facti ſunt: non eſt q̄ faciat bonũ non eſt vſq3 ad vnũ. Sepulcrũ patens ē guttur eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebant venenũ aſpidũ ſub labijs eoruз. Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenũ eſt: veloces pedes eoꝝ ad effundẽdũ ſanguiné. Cõtritio ⁊ īfelicitas in vijs eoꝝ ⁊ vi

am pacis non cognouerūt:non ē
timor dei añ oculos eorū. Nōne
cognoſcent oēs q̄ opant̄ iniq̄ta
tem:q̄ deuorāt plebem meā ſicut
eſcam panis. Dn̄m non inuoca
uerūt:illic trepidauerūt timore
vbi nō erat timor. Qm̄ dn̄s ī ge
neratiōe iuſta eſt:ꝯſiliū inopis
confudiſtis qm̄ dn̄s ſpes eiꝰ eſt.
Quis dabit ex ſyō ſalutare iſra
el:cū auerterit dn̄s captiuitatē
plebis ſue.exultabit iacob ⁊ leta
Dn̄e Ps.xiiij. bitur iſrael.
quis habitabit in tabernacu
lo tuo:aut quis reqeſcet in mon
te ſctō tuo. Qui ingreditur ſine
macula:⁊ opat̄ iuſticiā. Qui lo
quit̄ veritatē in corde ſuo:q̄ non
egit dolū in lingua ſua. Nec fec

pꝛoximo ſuo malū: ⁊ oppꝛobꝛiuꝫ
nō accepit aduerſus ꝑximos ſu
os. Ad nihilū deduct⁹ eſt in cō
ſpectu ei⁹ malign⁹: timētes autē
dn̄m gloꝛificat. Qui iurat ꝑxio
ſuo ⁊ nō decipit. q̄ pecuniaꝫ ſuaꝫ
nō dedit ad vſurā: ⁊ mūera ſuꝑ
innocentē nō accepit. Qui facit
hec: nō mouebit in eternuꝫ An̄.
Illumina oculos meos domine.

Feria. vi. ad. i. an̄ Conſerua me.

Conſerua me dn̄e ps. xv.
quoniā ſpaui in te: dixi domi
no de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ meo
rū nō eges. Sctīs qui ſūt in ter
ra eius: mirificauit oēs volunta
tes meas ī eiſ. Multiplicate ſūt
infirmitates eoꝝ: poſtea accelera
uerūt. Non ꝯgregabo ꝯuenticu

la eoꝝ ꝺ̄ ſanguinibꝰ:nec memoꝛ
ero noīm eoꝛū ꝑ labia mea. Do
minus pars hereditatꝭ mee et ca
licis mei:tu es qui reſtitues he
reditatē meā mihi. Funes ceci
derunt mihi in p̄claris: etenī he
reditas mea p̄clara ē mihi. Be
nedicam dn̄m qui tribuit mihi
intellectū:inſuper ⁊ vſqꝫ ad no
ctem increpuerūt me renes mei
Prouidebam dn̄m in cōſpectu
meo ſemꝑ: quoniā a dextris eſt
mihi ne cōmouear Propter hoc
letatū eſt coꝛ meum. ⁊ exultauit
lingua mea:inſuꝑ ⁊ caro mea re
q̄eſcet ī ſpe. Qm̄ nō dereliques
aīaꝫ meā ī īferno:nec dabis ſcm̄
tuū videre coꝛruptiōeꝫ. Notas
mihi feciſti vias vite.adimple

bis me leticia cū vultu tuo: dele
ctatões ĩ dextera tua vſqȝ ĩ finē.
Exaudi dñe iuſticiaȝ ps. xvi.
meā: intēde deꝓcationē meā:
Auribꝰ ꝑcipe orationē meā: nō
in labijs doloſis. De vultu tuo
iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui vi-
deant eq̄tates Probaſti cor me
um ꝛ viſitaſti nocte: igne me ex-
aminaſti ꝛ non ē inuēta ĩ me ini-
quitas. Ut non loq̄tur os meuȝ
opa hoīm: ꝓpter verba labiorꝫ tu-
orum ego cuſtodiui vias duras
Perfice greſſus meos ĩ ſemitis
tuis: vt non moueantur veſtigia
mea. Ego clamaui qm̄ exaudi-
ſti me deꝰ: inclina aurē tuā mihi
ꝛ exaudi v̓ba mea. Mirifica mi-
ſericordias tuas: q̄ ſaluos facis

ſperātes in te. A reſiſtentib⁹ de/
xtere tue cuſtodi me: vt pupillā
oculi. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ p/
tege me: a facie impioꝝ q̄ me af/
flixerūt. Inimici mei aīaꝫ meā
circūdederūt. adipē ſuū cōcluſe/
rūt: os eoꝝ locutuꝫ eſt ſuꝑbiam.
Proijciētes me nūc circūdede/
rūt me: oc̄los ſuos ſtatuerūt de/
clinare in terrā. Suſceperūt me
ſicut leo parat⁹ ad p̄dā: ⁊ ſic catu
lus leonis hītans in abditis. Ex/
urge dn̄e p̄ueni eū ⁊ ſubplanta
eū. eripe aīaꝫ meā ab impio: fra/
meā tuaꝫ ab inimicis man⁹ tue.
Dn̄e a paucis de terra diuide
eos ī vita eoꝝ: de abſcondit̄ tuis
adimplet⁹ ē vēter eoꝝ. Satura/
ti ſūt filijs: et dimiſerūt reliq̄as

ſuas paruulꝭ ſuis. Ego aũt ĩ iu-
ſticia apparebo ꝯſpectui tuo: ſati
abor cũ appuerit gl'a tua. ps. xvij
DIligã te dñe fortitudo mea
dñs firmamentũ meũ et re
fugiũ meũ ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ
meuſ adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo ĩ eũ
Protector meus ⁊ cornu ſalutꝭ
mee: ⁊ ſuſceptor meꝰ. Laudans
inuocabo dominũ: ⁊ ab inimicis
meis ſaluꝰ ero. Circũdederunt
me dolores mortꝭ: ⁊ torrẽtes iniq̃
tatis ꝯturbauerũt me. Doloreſ
inferi circũdederunt me: ꝑoccu-
pauerũt me laquei mortis. In
tribulatiõe mea inuocaui dñm:
⁊ ad deũ meũ clamaui. Et exau
diuit de tẽplo ſcõ ſuo vocẽ meã:
⁊ clamor meꝰ in ꝯſpectu eius in-

troiuit in aures eiꝰ. Cōmota ē
⁊ ɔtremuit terra. ⁊ fundamenta
montiū ɔturbata ſunt ⁊ cōmota
ſunt: quoniā iratꝰ eſt eis. Aſcen
dit fumus in ira eius. ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccen
ſi ſunt ab eo. Inclinauit celos
⁊ deſcēdit: ⁊ caligo ſub pedibus
eiꝰ. Et aſcēdit ſuꝑ cherubin ⁊ vo
lauit: volauit ſuꝑ pennas ventoꝝ
Et poſuit tenebras latibulū ſu
um. ī circuitu eiꝰ tabernaclm̄ eiꝰ:
tenebroſa aqua in nubibꝫ aeris
Pre fulgore in ɔſpectu eius: nu
bes tranſierūt grādo ⁊ carbones
ignis. Et intonuit de celo dñs:
et altiſſimus dedit vocem ſuaꝫ:
grādo ⁊ carbones ignis. Et mi
ſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos:

fulgura multiplicauit ⁊ ꝯturba/
uit eos. Et apparuerunt fontes
aq̄ꝝ:⁊ reuelata ſunt fundamēta
orbis terraꝝ. Ab increpatōe tua
dn̄e:ab inſpiratiōe ſpūs ire tue
Miſit de ſūmo ⁊ accepit me:⁊ aſ
ſumpſit me de aq̄s multis. Eri
puit me de inimicis meis fortiſ
ſimis. ⁊ ab his q̄ oderūt me:qm̄
ꝯfortati ſunt ſup me. Preuene/
runt me ī die afflictiōis mee: et
fact⁹ eſt dn̄s ꝓtector me⁹. Et e/
duxit me ī latitudinē: ſaluū me
fecit qm̄ voluit me. Et retribuet
mihi dn̄s ſm̄ iuſticiā meā:⁊ ſm̄
puritatē manuū meaꝝ retribuet
mihi. Quia cuſtodiui vias dn̄i:
nec ĩpie geſſi do a meo. Qm̄ oīa
iudicia ei⁹ in ꝯſpectu meo:⁊ iuſti

cias ei⁹ nō repuli a me. Et ero imaculat⁹ cū eo: ⁊ obſeruabo me ab iniq̄tate mea. Et retribuet mihi dn̄s ſm̄ iuſticiā meā: ⁊ ſm̄ puritatē manuū meaꝝ i ↄſpectu ocl'oꝝ ei⁹. An̄. Conſerua me dn̄e q̄niā in te ſperaui. Sabbato ad primā an̄. Viuit dn̄s. Diuiſio.
Cum ſctō ſctūs eris: ⁊ cū viro innocēte innocēs eris. Et cum electo elect⁹ eris: ⁊ cū puerſo puerteris. Qm̄ tu ppl'm hūilē ſaluū facies: ⁊ ocl'os ſupboꝝ hūiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dn̄e: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ in te eripiar a tēptatiōe: ⁊ i deo meo trāſgrediar murū. Deus me⁹ impollūta via ei⁹. eloq̄a dn̄i igne examiata

protector eſt om̄ ſperantiū in ſe
Quoniaꝫ q̄s deꝰ p̄ter dn̄m: aut
q̄s deꝰ p̄ter deū nr̄m. Deus q̄ p̄
cinxit me virtute: et poſuit imma
culatā viā meaꝫ. Qui pfecit pe
des meos tanq̄ꝫ ceruoꝝ: ⁊ ſup ex
celſa ſtatuēs me. Qui docet ma
nus meas ad p̄liū: ⁊ poſuit vt ar
cū ereū brachia mea. Et dediſti
mihi ꝓtectionē ſalutꝭ tue: ⁊ dex
tera tua ſuſcepit me. Et diſci
plina tua correxit me in finē: et
diſciplina tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſubtuſ
me: ⁊ nō ſunt infirmata veſtigia
mea. Perſeq̄r inimicos meos ⁊
cōprehendā illos: ⁊ nō conuertar
donec deficiant. Confringam il
los nec poterūt ſtare: cadēt ſubtꝰ

pedes meos: Et precinxiſti me
virtute ad bellũ: ⁊ ſupplãtaſti in-
ſurgẽtes ĩ me ſubtus me. Et ini
micos meos dediſti mihi dorſũ:
⁊ odientes me diſpdidiſti. Cla-
mauerũt nec erat q̃ ſaluos face-
ret: ad dñm nec exaudiuit eos:
Et cõminuã eos vt puluerẽ añ
faciẽ venti: vt lutũ plateaꝝ dele
bo eos. Eripies me de contradi
ctionibꝰ ppli: ꝯſtitues me in ca-
put gentiũ. Populus quez non
cognoui ſeruiuit mihi: ĩ auditu
auris obediuit mihi. Filij alie-
ni mẽtiti ſũt mihi. filij alieni in
ueterati ſũt: ⁊ claudicauerũt a ſe-
mitis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdictꝰ
deꝰ meꝰ: ⁊ exalteť deꝰ ſalutꝭ mee.
Deꝰ qui das vindictas mihi. ⁊

ſubdis poplos ſub me:liberator
me⁹ de inimicis meis iracūdis:
Et ab īſurgētib⁹ ī me exaltabis
me:a viro iniq̄ eripies me. Pro
ptea ꝯfitebor tibi ī natōib⁹ dn̄e:
⁊ noī tuo pſalmū dicā. Magñicās
ſalutes regis ei⁹. ⁊ faciēs miam
xp̄o ſuo dauid:⁊ ſemī ei⁹ vſq̄ in
Celi enarrāt ps.xviij. ſeclm.
glāz dei:⁊ opa manuū ei⁹ an
nūciat firmamētū. Dies dici e
ructat v̄bū: et nox nocti indicat
ſciaz. Nō ſūt loq̄le neq̄ ſmões:
q̄r nō audiant voces eoꝝ. In oēz
terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ ī fines or
bis tre v̄ba eorū. In ſole poſuit
tabernaculū ſuū: ⁊ ipe tāq̄ ſpon
ſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Ex
ultauit vt gygas ad currēdaz vi

am:a ſūmo celo egreſſio ei⁹. Et
occurſus ei⁹ vſq₃ ad ſummū ei⁹:
nec eſt q̄ ſe abſcōdat a calore ei⁹
Lex dn̄i īmaculata ꝯuertēs ani-
mas: teſtīoniū dn̄i fidele ſapiāz
p̄ſtans puul'. Iuſticie dn̄i recte
letificātes corda: p̄ceptū dn̄i lu-
cidū illūians ocl'os. Timor dn̄i
ſcūs p̄manet in ſecl'm ſecl'i: iudi
cia dn̄i vera iuſtificata in ſemet
ipſa. Deſiderabilia ſup auruʒ ꝛ
lapidē precioſuʒ multū: ꝛ dulci-
ora ſuper mel et fauum. Et eniʒ
ſeruus tuus cuſtodit ea: in cu-
ſtodiendis illis retributio mul-
ta. Delicta quis intelligit. ab oc
cultis meis munda me: ꝛ ab ali
enis parce ſeruo tuo. Si mei nō
fuerint dominati. tunc immacu-

latus ero: ꝛ emundabor a delicto
maximo. Et erũt vt cõplaceãt elo-
quia oris mei: et meditatio cor-
dis mei in ↄſpectu tuo ſp. Dñe
adiutor me⁹ ꝛ redẽptor meus.

Exaudiat te dñs in
die tribulatiõis: ꝓtegat te no
mẽ dei iacob. Mittat tibi auxili
um de ſcõ: ꝛ de ſion tueatᷣ te. Me
mor ſit omis ſacrificij tui: ꝛ holo
cauſtũ tuũ pingue fiat. Tribu-
at tibi ſcḋm cor tuũ: ꝛ oẽ ↄſiliũ tu
um ↄfirmet. Letabimur in ſalu
tari tuo: ꝛ in noĩe dei nr̃i magni
ficabimur. Impleat dñs oẽs pe
titiões tuas: nũc cognoui qniaꝫ
ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſuũ. Ex-
audiet illũ de celo ſcõ ſuo: i potẽ
tatib⁹ ſalus dextere ei⁹. Hi i cur

tribꝫ et hi in eq̄s: nos aūt i noīe
dn̄i dei nr̄i inuocabimꝰ. Ipſi ob
ligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos autē
ſurreximꝰ ⁊ erecti ſumꝰ. Dn̄e ſal
uū fac regē: ⁊ exaudi nos in die
q̄ inuocauerimꝰ te. An. Viuit do
minꝰ ⁊ bn̄dictus deꝰ ſalutis mee.
Dn̄icis diebꝫ ad vigilias Inui
tat. p eſtatē. Adoremꝰ dn̄m. Qui
fecit nos. ps. Venite. Hymnus.
Eterne rex. In. i. noct. an. Dn̄e.
D Omine in Ps. xx.
virtute tua letabitur
rex: et ſup ſalutare tu
um exultabit vehemē
ter. Deſideriū cordis eius tribu
iſti ei: et volūtate labiorꝫ eius nō
fraudaſti eū. Qm̄ p̄ueniſti eū in
bn̄dictiōibꝫ dulcedinis: poſuiſti

in capite eiꝰ coronã de lapide ꝓ cioſo. Uitã petijt a te ⁊ tribuiſti ei: longitudinẽ dieꝝ in ſecl'm ⁊ ĩ ſecl'm ſeculi. Magna gl'a eiꝰ ĩ ſa lutari tuo: gl'am ⁊ magnũ decorẽ impones ſuꝑ eũ. Qm̃ dabis eũ in benedictiõeꝫ in ſecl'm ſecl'i: le tificabis eũ in gaudio cuꝫ vultu tuo. Qm̃ rex ſperat in dño: et in mĩa altiſſimi nõ cõmouebit. In ueniat manꝰ tua oibꝫ inimicis tuis: dextera tua ĩueĩat oẽs q̃ te oderũt. Pones eos vt clibanuꝫ ignis ĩ tpe vultꝰ tui: dñs in ira ſua cõturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ de terra ꝑdes: ⁊ ſemẽ eoꝝ a filijs hoĩum. Qm̃ decliuauerũt in te mala: co gitauerũt ꝯſilia q̃ nõ potuerũt ſta

bilire. Qm̄ pones eos dorſuz: in
reliquijs tuis p̄pabis vultū coꝝ
Exaltare dn̄e ī v̄tute tua: cātabi
mꝰ ⁊ pſallēꝰ v̄tutes tuas. ps. xxi.
DEus deꝰ meꝰ reſpice in me
q̄re me dereliq̄ſti: longe a ſa
lute mea v̄ba d̄lictoꝝ meoꝝ. De
us meꝰ clamabo ꝑ diē ⁊ nō exau
dies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipiētiaꝫ
mihi. Tu aūt in ſcō h̄itas: laus
iſrl̄. In te ſperauerunt p̄res nr̄i:
ſꝑauerūt ⁊ liberaſti eos. Ad te cla
mauerūt ⁊ ſalui facti ſūt: in te ſpe
rauerūt ⁊ nō ſūt ꝯfuſi. Ego aūt
ſū vermis ⁊ non hō: opprobrium
hoīm ⁊ abiectio plebis. Oīs vi
dētes me deriſerūt me: locuti ſūt
labijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit
in dn̄o eripiat eū: ſaluum faciat

eũ qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es qui ex
traxiſti me de vẽtre. ſpes mea ab
vberib⁹ mr̃is mee: in te ꝓiectus
ſuz ex vtero e vẽtre mr̃is mee
de⁹ meus es tu: ne diſceſſeris a
me. Qm̃ tribulatio ꝓxima eſt: q̃
niã nõ eſt q̃ adiuuet. ircunde
derũt me vituli m̃lti: tauri pin-
gues obſederũt me. peruerũt
ſup me os ſuũ: ſic leo rapiens et
rugiẽs. icut aq̃ effuſus ſuz: et
diſpſa ſunt oĩa oſſa mea. actũ
eſt cor meũ tanq̃ȝ cera liq̃ſcens: ĩ
medio vẽtris mei. ruit tãq̃ȝ te
ſta ꝟtus mea. ⁊ ligua mea adhe
ſit faucib⁹ meis: ⁊ ĩ puluerẽ mor-
tis deduxiſti me. Qm̃ circunde
derũt me canes m̃lti: ꝯciliũ ma
lignantiũ obſedit me. oderũt

manus meas ⁊ pedes meos: di
numerauerũt oĩa oſſa mea. Ipſi
vero ꝯſiderauerũt ⁊ inſpexerunt
me: diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea
⁊ ſuꝑ veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. Tu
aũt dñe ne elõgaueris auxiliuz
tuũ: ad defenſionẽ meã cõſpice.
Erue a framea deꝰ aĩaz meã. et
de manu canis vnicã meã. Sal
ua me ex ore leonis: et a cornibꝰ
vnicorniũ hũilitatẽ meã. Narra
bo nomẽ tuũ fribꝰ meis: ĩ medio
eccl'ie laudabo te. Qui timetis
dñm laudate eũ: vniuerſũ ſemẽ
iacob glificate eũ Timeat eũ oẽ
ſemẽ iſrl': qm nõ ſpreuit neqꝫ de
ſpexit deꝑcatiões pauꝑis. Nec a
uertit faciẽ ſuã a me: ⁊ cũ clama
rẽ ad eũ exaudiuit me. Apud te

laus mea in eccl'ia magna: vota
mea reddā ī ꝯſpectu timētiū eū.
Edent paupes ⁊ ſaturabunt. et
laudabūt dñz q̄ reqrūt eū: viuēt
corda eoꝝ ī ſecl'm ſecl'i. Remiſcē
tur ⁊ ꝯuertēt ad dñz: vniuerſi fi
nes terre. Et adorabūt ī ꝯſpectu
ei⁹: vniuerſe familie gētiū. Qm̄
dñi ē regnū: ⁊ ipe dñabit gentiū
Manducauerūt ⁊ adorauerūt oēs
pingues terre: ī ꝯſpectu ei⁹ cadēt
oēs q̄ deſcēdūt in terrā. Et aīa
mea illi viuet: ⁊ ſemē meū ſuiet
ipi. Annūciabit dño gñatio vē-
tura. ⁊ ānūciabūt celi iuſticiā ei⁹
ꝓplo q̄ naſcet: quē fecit dñs. Aña.
Dñe in ꝟtute tua letabit rex. aña.
Dominꝰ re- ps. xxij. Dñs
Regit me ⁊ nihil mihi deerit. I

loco paſcue ibi me collocauit.
Sup aquã refectiõis educauit
me:aĩaʒ meã cõuertit. Deduxit
me ſup ſemitas iuſticie: ꝓpt no-
mẽ ſuũ. Nã ꝛ ſi ãbulauero ĩ me
dio vmbre mortꝭ nõ timebo mala:
qm̃ tu mecũ es. Uirga tua ꝛ ba-
culus tuꝰ: ipa me cõſolata ſunt.
Paraſti ĩ ꝯſpectu meo mẽſaʒ: ad
uerſus eos q̃ tribulãt me. Im-
pinguaſti ĩ oleo caput meũ: ꝛ ca
lix meꝰ iebriãs q̃ꝫ p̄clarus ẽ. Et
mĩa tua ſubſeq̄t me: oĩbꝫ diebꝫ
vite mee Et vt ihitẽ ĩ domo dñi
in longitudine dieꝝ. ps. xxiij.
Domini ẽ tra ꝛ pleĩtudo eiꝰ:
orbis traꝝ ꝛ vniuerſi q̃ hitãt
in eo. Quia ipe ſup maria fun-
dauit eũ: ꝛ ſuper flumina prepa

rauit eū: Quis aſcēdet in mōtē
dn̄i: aut q̄s ſtabit in loco ſcō ei⁹.
Innocēs maīb⁹ ⁊ mūdo corde. q̄
nō accepit in vano aīaꝫ ſuaꝫ: nec
iurauit i dolo ꝓximo ſuo. Hic acci-
piet bn̄dictiōeꝫ a dn̄o: ⁊ miām a
deo ſalutari ſuo. Hec ē gn̄atio q̄
rentiū eū: q̄rētiū faciē dei iacob.
Attollite portas pn̄cipes vr̄as:
⁊ eleuamini porte eternales ⁊ in
troibit rex glīe. Quis ē iſte rex
glīe: dn̄s fort⁹ ⁊ potēs dn̄s potens
in ꝓlio. Attollite portas pn̄cipeſ
vr̄as ⁊ eleuamī porte eternales:
⁊ introibit rex glīe. Quis eſt iſte
rex glīe: dn̄s v̄tutū ipe ē rex glīe.
Ant. Dn̄s regit me et nihil mihi
deerit in loco paſcue ibi me colloca
uit. An. Oculi mei. Ps. xxiii.

Ad te dñe leuaui aĩaz meaz:
deus meꝰ in te ↄfido nõ eru
beſcam. Neq̃ irrideant me ini/
mici mei:etenim vniuerſi qui ſu
ſtinent te nõ ↄfundent. Cõfun/
dant omẽs iniqua agẽtes.ſuper
vacue. Uias tuas dñe demon/
ſtra mihi:et ſemitas tuas edoce
me. Dirige me in veritate tua ⁊
doce me:qꝛ tu es deꝰ ſaluatoꝛ me
us.⁊ te ſuſtinui tota die. Remi
niſcere miſerationũ tuaꝝ dñe:⁊
miſericordiaꝝ tuaꝝ q̃ a ſeclo ſũt
Delicta iuuẽtutꝭ mee ⁊ ignoꝛan
tias meas:ne memineris. Scdm
miſericoꝛdiã tuã memento mei
tu:ꝓpter bonitatẽ tuã dñe. Dul/
cis ⁊ rectus dñs:ꝓpter hoc leges
dabit delinquẽtibꝰ in via. Diri

get manſuetos in iudicio: doce-
bit mites vias ſuas. Uniuerſe
vie dñi miſericordia ⁊ veritas: re-
quirētib⁹ teſtamentū ei⁹ et teſti-
monia ei⁹. Propter nomen tuū
dñe ꝓpitiaberis peccato meo: mł-
tum eſt enī. Quis eſt hō qui ti-
met dñm: legē ſtatuit ei ī via quā
elegit. Anima ei⁹ in bonis demo-
rabitur: ⁊ ſemē eius hereditabit
terrā. Firmamentū eſt domin⁹
timentibus eū: ⁊ teſtamētuz ipſi⁹
vt manifeſtetur illis. Oculi mei
ſemper ad dominū: quoniaz ipſe
euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me et miſerere mei:
qꝛ vnicus et pauꝑ ſum ego. Tri-
bulatiōes cordis mei multipli-
cate ſunt: de neceſſitatib⁹ meis

erue me. Uide hũilitatẽ meam et laborẽ meũ: ⁊ dimitte vniuer‑ſa delicta mea. Reſpice inimicoſ meos quoniã multiplicati ſũt: ⁊ odio iniquo oderũt me. Cuſto‑di aniam meam et erue me: non erubeſcam qm̃ ſperaui in te. In nocẽtes ⁊ recti adheſerũt mihi: quia ſuſtinui te. Libera de⁹ iſra el ex omnibus tribulationibus ſuis.

Pſalmus. xxv.

Iudica me dñe qm̃ ego in in nocẽtia mea ingreſſus ſũ: et ĩ dño ſperãs nõ infirmabor. Proba me dñe et tempta me: vre renes meos et cor meũ. Qm̃ miſe ricordia tua añ oclos meos ẽ: et cõplacui ĩ ꝟitate tua. Nõ ſedi cũ ꝯſilio vaĩtatꝭ: ⁊ cuȝ iniqua gerẽ‑

tibus nõ introibo. Odiui eccle-
ſiaȝ malignantiuȝ: ꝛ cũ impijs ñ
ſedebo. Lauabo ĩter innocenteſ
manꝰ meas: ꝛ circundabo altare
tuũ dñe. Ut audiaȝ vocem lau
dis: ꝛ enarrem vniuerſa mirabi
lia tua. Dñe dilexi decorem do-
mus tue: et locũ habitatiõis glĩe
tue. Ne ꝑdas cũ impijs deꝰ aiã
mã meã: et cũ viris ſanguinũ vi
tam meã. In quoꝝ manibꝫ iniqta
tes ſunt: dextera eoꝝ repleta eſt
muneribꝫ. Ego aũt in innocẽtia
mea ingreſſus ſum: redime me
ꝛ miſerere mei. Pes meꝰ ſtetit ĩ
directo: in eccleſijs benedicaȝ te
domine. Añ. Oculi mei ſemꝑ ad
dominuȝ. ꝟ. Memor fui nocte no-
minis tui domie. Et cuſtodiui le-

gem tuam. In .ij. noc. añ. Domi-
nus defen. ps. xxvi.
Dominus illumina-
tio mea: ⁊ ſalus mea
quē timebo. Dñs p-
tector vite mee: a quo trepida-
bo. Dum appropiant ſup me no-
centes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei:
ipſi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt. Si
cōſiſtāt aduerſuꝫ me caſtra: nō ti-
mebit cor meuꝫ. Si exurgat ad-
uerſuꝫ me pliū: i hoc ego ſperabo
Unā petij a dño hanc requiraꝫ:
vt inhabitē in domo dñi omni-
bus diebus vite mee. Ut vide-
am voluntatē dñi: et viſitē tem-
plum eius. Quoniam abſcōdit
me in tabernaculo ſuo i die ma-

lorū: protexit me in abſcōdito ta
bernaculi ſui. In petra exalta
uit me: et nunc exaltauit caput
meū ſup inimicos meos. Circū
iui et immolaui in tabernaculo
eius hoſtiā vociferatiōis: cantabo
et pſalmuꝫ dicam dn̄o. Exaudi
dn̄e voceꝫ meaꝫ qua clamaui ad
te: miſerere mei et exaudi me.
Tibi dixit cor meū exquiſiui te
facies mea: faciē tuā dn̄e requi
raꝫ. Ne auertas faciē tuā a me:
ne declines ī ira a ſuo tuo. Ad
iutor meus eſto ne derelinquas
me: neqꝫ deſpicias me de⁹ ſaluta
ris meus. Quoniā pr̄ me⁹ ⁊ ma
ter mea dereliquerūt me: dn̄s
autē aſſumpſit me: Legeꝫ pone
mihi dn̄e in via tua: ⁊ dirige me

in ſemita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradideris me ĩ aĩas tribulantiũ me: quoniã inſurrerũt in me teſtes iniqui. et mentita eſt iniquitas ſibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentium. Expecta dñm viriliter age: ⁊ cõfortet̃ cor tuũ et ſuſtine dominũ.

Ad te dñe clama- ps. xxvij.
bo deus meꝰ ne ſileas a me neqñ taceas a me: et aſſimilabor deſcẽdẽtibꝰ ĩ lacũ. Exaudi dñe vocẽ deꝑcatiõis mee dũ oro ad te: dũ extollo manꝰ meas ad tẽplũ ſanctũ tuũ. Ne ſimꝉ tradas me cũ peccatoribꝰ: et cũ oꝑantibꝰ iniquitatẽ ne ꝑdas me. Qui loquũtur pacẽ cũ ꝓximo ſuo: mala aũt in cordibꝰ eoꝝ. Da illis ſm opa

eorum: ⁊ ſm nequiciam adinuē
tionum ipſorum. Scd̄um opera
manuum eoruȝ tribue illis: red
de retributionem eorum ipſis:
Quoniam non intellexerunt o-
pera dn̄i. et in opera manuum
eius: deſtrues illos ⁊ nō edifica-
bis eos. Benedictꝰ dn̄s: quoniā
exaudiuit vocē deprecatiōis mee.
Dn̄s adiutor meꝰ ⁊ ꝓtector me
us: et in ip̄o ſperauit cor meū et
adiutus ſum. Et refloruit caro
mea: ⁊ ex volūtate mea cōfitebor
ei. Dn̄s fortitudo plebis ſue. et
ꝓtector ſaluationū chriſti ſui eſt
Saluū fac populū tuū domine.
⁊ benedic hereditati tue: et rege
eos ⁊ extolle illos vſqȝ in eternū
An. Dominus defenſor vite mee.

Añt. Adorate. Pſalm⁹.xxviij

Afferte dño filij dei: afferte do
mino filios arietũ. Afferte
dño gloriã ꝛ honorẽ. afferte domi
no gl'az noĩ ei⁹: adorate dominũ
in atrio ſcõ eius. Vox dñi ſuper
aq̃s. deus maieſtat̄ intonuit: do-
minus ſup̱ aq̃s multas. Vox do
mini in virtute: vox domini in
magnificentia. Vox domini con
fringentis cedros: et confringet
dominus cedros libani. Et cõ-
minuet eos tanq̃ vitulum liba
ni: et dilectus quemadmodum
filius vnicornium. Vox domi-
ni intercidentis flammaz. ignis
vox domini concutientis deſer-
tum: et commouebit dñs deſer-
tum cades: Vox dñi preparantis

ceruos et reuelabit ꝯdēſa: et in tē-
plo ei⁹ oēs dicēt glaꝛ. Dñs dilu
uiū inhitare facit: et ſedebit dñs
rex in eternuꝫ. Dñs vtuteꝫ ppl'o
ſuo dabit: dñs bñdicet ppl'o ſuo
Exaltabo te Ps. xxix. in pace:
dñe qm̄ ſuſcepiſti me. nec de-
lectaſti inimicos meos ſup me.
Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te: et ſa
naſti me. Dñe eduxiſti ab infer
no aīam meā: ſaluaſti me a deſcē
dentib⁹ in lacū. Pſallite dño ſci
eius: et ꝯfitemini mēoꝛie ſctītatis
eius. Qm̄ ira ī indignatiōe ei⁹:
et vita in volūtate ei⁹. Ad veſpe
demoꝛabit flet⁹: et ad matutinuꝫ
leticia. Ego aūt dixi ī abūdātia
mea: nō mouebor in eternū. Do
mine in volūtate tua: pſtitiſti de-

cori meo virtutē. Auertiſti faciē
tuā a me:⁊ factus ſum ꝯturbat⁹
Ad te dn̄e clamabo:et ad deum
meū dep̄cabor. Que vtilitas in
ſanguīe meo: dū deſcēdo ī corru
ptionē. Nunqd ꝯfitebit̄ tibi pul
uis:aut annūciabit ꝟitatē tuā.
Audiuit dn̄s ⁊ miſert⁹ eſt mei:
dn̄s factus ē adiutor me⁹. Con
uertiſti planctū meū in gaudium
mihi:cōcidiſti ſaccū meū ⁊ circū
dediſti me leticia. Vt cantet tibi
gl̾a mea et nō cōpungar:dn̄e de
us meus in eternū ꝯfitebor tibi.
Añ. Adorate dn̄m in aula ſancta
eius. Añ. In tua. ps. xxx.
In te dn̄e ſperaui nō ꝯfundar
in eternū:in iuſticia tua libe
ra me. Inclina ad me aurē tuā:

accelera vt eruas me. Eſto mihi in deū protectorē. ⁊ in domuꝫ refugij vt ſaluū me facias. Qm̄ fortitudo mea et refugiū meuꝫ es tu: et ꝓpter nomē tuum deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo queꝫ abſcōderunt mihi: qm̄ tu es protector meus. In manus tuas cōmendo ſpiritū meū: redemiſti me dn̄e de⁹ veritatis. Odiſti obſeruātes vanitates: ſuperuacue. Ego aūt in domino ſperaui: exultabo et letabor in miſericordia tua. Qm̄ reſpexiſti hūilitatē meā: ſaluaſti de neceſſitatib⁹ aīam meā. Nec cōcluſiſti me in manibus inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei dn̄e quoni

am tribulor: cõturbatꝰ eſt in ira
ocl'ſ meꝰ aïa mea ⁊ venter meuſ
Qm̄ defecit in dolore vita mea: ⁊
anni mei ī gemitibꝰ. Infirmata
eſt in pauꝑtate ꝟtus mea: ⁊ oſſa
mea ꝯturbata ſūt. Super om̄es
inimicos meos factꝰ ſum oppro
briū vicinis meis valde: ⁊ timor
notis meis. Qui videbāt me fo
ras fugerūt a me: obliuioni da
tus ſum tanq̄ mortuus a corde
Factus ſum tanq̄ vas perditū:
qm̄ audiui vituꝑationem mul
torū cōmorantiū in circūitu. In
eo dū conuenirent ſimul aduer
ſum me: accipere animam me
am conſiliati ſunt. Ego autē in
te ſperaui domine: dixi deꝰ meuſ
es tu in maibꝰ tuis ſortes mee.

Eripe me de manu inimicoꝛuꝫ
meoꝝ:et a pſequētib⁹ me. Illu
ſtra faciē tuā ſup ſuū tuū.saluū
me fac in miſericoꝛdia tua dn̄e:
non confundar qm̄ inuocaui te.
Erubeſcāt impij et deducant in
infernū:muta fiant labia doloſa
Que loquūtur aduerſus iuſtuꝫ
iniquitatē:in ſupbia ⁊ ī abuſiōe
Quā magna mł'titudo dulcedi
nis tue dn̄e:quā abſcōdiſti timē
tib⁹ te. Perfeciſti eis ꝙ ſperāt in
te:in cōſpectu filioꝝ hoīum. Ab
ſcondes eos in abſcōdito faciei
tue:a cōturbatiōe hoīm. Prote-
ges eos in tabernaculo tuo:a cō
tradictiōe linguaꝝ. Bñdict⁹ do-
minus:quoniā mirificauit miſe
ricoꝛdiā ſuā mihi ī ciuitate mu-

nita. Ego aũt dixi in exceſſu mẽ
tis mee: piectus ſum a facie ocu
loꝝ tuoꝝ. Ideo exaudiſti vocẽ ora
tionis mee: dũ clamarem ad te.
Diligite dñm oĩs ſancti eius:
quoniã veritatẽ requiret dñs. et
retribuet abũdanter faciẽtib⁹ ſu
perbiã. Viriliter agite ⁊ ꝯfortetur
cor vr̃m: oẽs qui ſperatis in dño

Beati quorum re ps. xxxi.
miſſe ſũt iniquitates: ⁊ quo-
rũ tecta ſunt peccata. Beat⁹ vir
cui nõ imputauit dñs peccatuꝫ:
nec eſt in ſpiritu ei⁹ dolus. Quo
niã tacui inueterauerũt oſſa mea
dum clamarem tota die. Quo-
niam die ac nocte grauata eſt ſu
per me man⁹ tua: cõuerſus ſum
in erũna mea dũ cõfigitur ſpina.

Delictū meū cognituz tibi ſeci:
et iniuſticiā meā non abſcondi.
Dixi cōfitebor aduerſum me in
iuſticiā meā dn̄o:et tu remiſiſti
impietatē peccati mei. Pro hac
orabit ad te oīs ſcūs:in tp̄e oppor
tuno. Uerūtamē in diluuio aq̄
rū multaꝝ:ad eū nō approxima
bunt. Tu es refugiū meuz a tri
bulatione q̄ circūdedit me:exul
tatio mea erue me a circūdanti
bus me. Intellectū tibi dabo ⁊
inſtruā te:in via hac q̄ gradieris
firmabo ſup̄ te ocl'os meos. No
lite fieri ſicut equus ⁊ mulus:q̄
bus nō eſt intellect⁹. In chamo
et freno maxillas eoꝝ conſtrin
ge:qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris ſperā

tem autez in domino miſericor-
dia circūdabit. Letamini in do-
mino et exultate iuſti: et gloria-
mini om̄es recti corde. An̄. In
tua iuſticia libera me domiue. v.
Media nocte ſurgebam ad confi-
tendum tibi. Super iudicia iuſti-
ficationis tue. Ad cā. an̄. Alleluia
Cantica. Domine miſerere no-
ſtri. v. Exaltare domine in virtu-
te tua. Cantabimus ⁊ pſallemus
virtutes tuas. In laudibus. ps.
Deus miſereatur noſtri. ⁊ Al-
leluia. ps. Miſerere. ps. Confite-
mini. ps. Deus deus meus: cā.
Benedicite omnia. ps. Laudate
dominum de celis. Capitulū.
Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapia
et gratiarꝫ actio, honor vtꝰ et

fortitudo deo noſtro in ſecula ſe
culoꝝ amen. ℟. Hec eſt dies quā
fecit dñs. ℣. Exultemꝰ et letemur
in ea. Quā fe. Hymnꝰ. Splēdor
paterne. ℣. Dñs regnauit decorez
induit. Induit dñs fortitudinem
ꝛ pcinxit ſe virtute. Feria. ij. In
uitatoꝛiū. Venite exultemꝰ dño ps.
Ipſum. In. i. nock. añt. Rectos
decet. Exulta ps. xxxij.
te iuſti in dño: rectoſ
decet laudatio. Con
fitemini dño in citha
ra: in pſalterio decē chordaꝝ pſal
lite illi. Cantate ei canticuz no
uū: bene pſallite ei in vociferatio
ne. Quia rectū eſt verbuz domi
ni: et omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiaz ꝛ iudiciū:

miſericordia dñi plena eſt terra
Verbo dñi celi firmati ſunt: et
ſpiritu oris eius oĩs virtus eo
rũ. Congregans ſicut in vtre a-
quas maris: ponens in theſauris
abyſſos. Timeat dñm oĩs ter
ra: ab eo autẽ cõmoueant̃ oĩes
inhabitantes orbeꝫ. Quoniã ipſe
dixit et facta ſunt: ipſe mãdauit
⁊ creata ſunt. Dñs diſſipat cõſi
lia gentiũ. reprobat aũt cogitati
ones populoꝝ: et reprobat ꝯſilia
principũ. Conſiliũ auteꝫ dñi in
eternũ manet: cogitatiões cor-
dis eius in generatione ⁊ gene-
ratione. Beata gens cuiꝰ eſt do-
minus deꝰ eius: ppľus queꝫ ele-
git in hereditatẽ ſibi. De celo re
ſpexit dñs: vidit omnes filios

hominū. De prepato habitacu
lo ſuo: reſpexit ſup oēs qui habi
tant terrā. Qui finxit ſingillatī
corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa
eoꝝ. Non ſaluatur rex ꝑ multā
virtutē: et gygas nō ſaluabit in
multitudine virtutꝭ ſue. Fallax
equus ad salutē. in abundantia
autē virtutis ſue nō ſaluabitur
Ecce oculi dñi ſup metuentes
eū: ꝛ in eis qui ſperāt ſup miſe
ricordia eius. Ut eruat a morte
anīas eorum: ꝛ alat eos in fame
Anīa nr̄a ſuſtinet dñm: qm̄ ad
iutor ꝛ protector nr̄ eſt. Quia in
eo letabit cor noſtrū: et in nomi
ne ſancto eius ſperauim⁹. Fiat
mīa tua dñe ſup nos: queadmo
dū ſperauimus in te. ps xxxiii.

Benedicam dominū in omni tempe:ſemꝑ laus eiꝰ in ore meo In dño laudabitur anima mea: audiant māſueti ⁊ letent̄. Magnificate dñm mecū:⁊ exaltemus nomē eius in idipm̄. Exquiſiui dominū ⁊ exaudiuit me:⁊ ex omnibꝫ tribulatiōibus meis eripuit me. Accedite ad eū ⁊ illuminami: ⁊ facies veſtre non cōfundent̄. Iſte pauꝑ clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū:et de omibus tribulatiōibꝫ eiꝰ ſaluauit eum. Immittit angelꝰ dñi in circuitu timentiū eum:⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs:beatꝰ vir qui ſperat in eo. Timete dñm omnes ſancti eius:qm̄ non ē inopia ti-

mētibus eū. Diuites eguerūt et
eſurierūt: inquirētes aūt dn̄m nō
minuent omni bono. Venite fi
lij audite me: timorē dn̄i docebo
vos. Quis eſt hō qui vult vitā:
diligit dies videre bonos. Pro‑
hibe liguā tuā a malo: ꝛ labia tua
ne loquātur dolū. Diuerte a ma
lo ꝛ fac bonū: inquire pacē ꝛ pſe‑
quere eā. Oculi dn̄i ſup iuſtos:
et aures eius in p̄ces eoꝝ. Vul‑
tus aūt dn̄i ſup facientes mala
vt perdat de terra memoriā eoꝝ:
Clamauerūt iuſti ꝛ dn̄s exau‑
diuit eos: et ex omib9 tribulatio
bus eorū liberauit eos. Iuxta ē
dn̄s his qui tribulato ſunt cor‑
de: et hūiles ſpū ſaluabit. Mul
te tribulationes iuſtoꝝ: ꝛ de om

nibus his liberauit eos dominꝰ.
Cuſtodit dñs omnia oſſa eorũ:
vnũ ex his nõ ꝯteret. Mors pec
catorũ peſſima:ꝛ qui oderũt iuſtũ
delinquẽt. Redimet dñs aĩas
ſeruoꝝ ſuorũ:et nõ delinquẽt oẽs
qui ſperãt in eo. Añ. Rectos de
cet colluadatio Añ. Expugna. Ps.
Iudica dñe nocentes. xxxiiij.
me:expugna ĩpugnãtes me:
Apprehende arma et ſcutum:ꝫ et
exurge in adiutorium mihi. Ef
funde frameam et conclude ad
uerſus eos qui pſequuntur me:
dic anime mee ſalus tua ego
ſum. Confnndantur et reuere
antur:querentes animã meam.
Auertantur retroſum et con
fundantur : cogitantes michi

mala. Fiant tanq̄ȝ puluis ante
faciē venti: ⁊ angelus dñi coar-
tās eos. Fiat via illoꝝ tenebre
⁊ lubricū: ⁊ āgelꝰ dñi pſeq̄ns eoſ
Qm̄ gratis abſconderūt mihi
interitū laquei ſui: ſupuacue ex
pbrauerūt aīam meā. Ueniat il-
li laqueus quē ignorat ⁊ captio
quā abſcondit apprehendat eū:
et in laqueū cadat in ipo. Ani
ma aūt mea exultabit in dño: ⁊
delectabitur ſuper ſalutari ſuo:
Omīa oſſa mea dicēt: dñe quiſ
ſimilis tui. Eripiens inopē de
manu fortioꝝ eiꝰ: egenū ⁊ paupe
rem a diripientibꝫ eū. Surgē-
tes teſtes iniqui: que ignorabaȝ
interrogabāt me. Retribuebāt
mihi mala p bonis: ſterilitateȝ

anime mee. Ego aūt cum mihi
moleſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio aīam me
am: ⁊ orō mea in ſinu meo ꝯuer
tet. Quaſi ꝓximū q̄ſi frēm no
ſtrū ſic cōplacebam: quaſi lugēs
⁊ ꝯtriſtatus ſic hūiliabar. Et ad
uerſum me letati ſunt ⁊ cōuene
runt: cōgregata ſunt ſuꝑ me fla
gella ⁊ ignoraui. Diſſipati ſunt
nec cōpuncti. tēptauerūt me ſub
ſannauerūt me ſubſānatiōe: fren
duerūt ſuꝑ me dētibꝫ ſuis. Dn̄e
qn̄ reſpicies: reſtitue aīaꝫ meā a
malignitate eorū a leonibꝫ vni
cam meā. Confitebor tibi in ec
cleſia magna: in ꝓplo graui lauda
bo te. Non ſuꝑgaudeant mihi q̄
aduerſant mihi iniq̄: qui oderūt

me gratis et annuũt oc͠lis. Q̃m
mihi quidẽ pacifice loq̃bant᷑: et
in iracũdia terre loq̃ntes dolos
cogitabãt. Et dilatauerũt ſuper
me os ſuũ: dixerũt euge euge vi
derunt oculi noſtri. Uidiſti dñe
ne ſileas: dñe ne diſcedas a me.
Exurge ⁊ intende iudicio meo:
deus me⁹ ⁊ dñs meus in cauſaz
meam. Iudica me ẜm iuſticiam
tuaz dñe deus me⁹: ⁊ nõ ſupgau
deant mihi. Non dicant in cor-
dibus ſuis euge euge aĩme nr̃e:
nec dicãt deuorauim⁹ eũ. Erube
ſcant ⁊ reuereant᷑ ſimul: qui gra
tulant᷑ malis meis. Induantur
confuſiõe ⁊ reuerẽtia: qui mali-
gna loquunt᷑ ſup me Exultent
et letentur qui volũt iuſticiã me

am : et dicant ſemꝑ magnificet᷑
dominus qui volũt pacem ſerui
ei us. Et lingua mea meditabi-
tur iuſticiam tuaꝫ:tota die lau-
dem tuam. Antiphona. Ex
pugna impugnantes me.

Feria ſcda ad laudes. Pſ. xxxv

Dixit iniuſtꝰ vt delinquat in
ſemetipſo:non eſt timor dei
ante oculos eius. Quoniam do
loſe egit in conſpectu eiꝰ:vt inue
niatur iniquitas eius ad odiuꝫ.
Verba oris eius iniquitas et
dolus;noluit intelligere vt bene
ageret. Iniquitatem meditatus
eſt in cubili ſuo aſtitit oĩ vie nõ
bone: maliciã aũt ñ odiuit. Dñe
in celo miſericordia tua ⁊ veritas
tua vſqꝫ ad nubes. Iuſticia tua

ſicut montes dei: iudicia tua ab
yſſus multa. Homines ꝛ iumēta
ſaluabis dñe: quēadmodū mlti
plicaſti miſcdiaꝫ tuā deus. Filij
autē hoim: in tegmine alaꝝ tua
rum ſperabūt. Inebriabūtur ab
vbertate dom⁹ tue: ꝛ torrente vo
luptatis tue potabis eos. Qm
apud te eſt fons vite: et ī lumīe
tuo videbim⁹ lumen. Pretende
miſericordiā tuā ſciētibus te: et
iuſticiā tuam his qui recto ſunt
corde. Non veniat mihi pes ſup
bie: ꝛ manus pctōris nō moueat
me. Ibi ceciderūt. qui opant̄ ini
quitatē: expulſi ſunt nec potue
runt ſtare. Añ. Reuela: ps. xxxvi.
Noli emulari in malignāti
bus: nec zelaueris faciētes

iniquitatē. Quoniā tanq̄ȝ fenuȝ
velociter areſcēt: et queadmodū
olera herbaȝ cito decident. Spe-
ra ī dño. et fac bonitatē: ⁊ inhabi
ta terrā et paſceris ī diuitijs eiꝰ.
Delectare in dño: et dabit tibi
petitiões cordis tui. Reuela do
mino viā tuā et ſpera in eo: ⁊ ip
ſe faciet. Et educet q̄ſi lumē iu
ſticiam tuaȝ. ⁊ iudiciū tuū tanq̄ȝ
meridiē: ſubditus eſto dño ⁊ ora
eum. Noli emulari in eo qui ꝓ-
ſperat in via ſua: in homīe faciē-
te iniuſticias: Deſine ab ira et
derelinque furorē: noli emulari
vt maligneris. Quoniā qui ma
lignant exterminabūtur: ſuſtinē
tes aūt dominū ipſi hereditabūt
terram. Et adhuc puſilluȝ ⁊ nō

erit peccator: et queres locum
eius et non inuenies. Manſue
ti autem hereditabunt terram:
et delectabūtur ī mltitudine pa
cis Obſeruabit peccator iuſtuz:
⁊ ſtridebit ſuper eum dentibus
ſuis Dominus autez irridebit
eum: quoniam proſpicit q̄ veni-
et dies eius Gladium euagina
uerunt peccatores: intenderunt
arcum ſuum. Ut decipiant pau
perem ⁊ inopem: vt trucident re
ctos corde. Gladius eorum in-
tret in corda ipſorū: et arcus eo-
rum confringatur: Melius eſt
modicū iuſto: ſuper diuitias pec
catorū mltas: Qm̄ brachia pec-
catoruz conterentur: confirmat au
tem iuſtos dominus: Nouit do

minus dies immaculatoꝛū:⁊ he
reditas eoꝛum in eternum erit:
Non confundent̃ in temꝑe ma-
lo.et in diebus famis ſaturabū-
tur: quia peccatoꝛes peribunt.
Inimici vo dñi mox honoꝛifi-
cati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes
quēadmoduꝫ fumus deficient.
Mutuabitur peccatoꝛ ⁊ non ſol-
uet: iuſtus auteꝫ miſeretur ⁊ tri-
buit. Quia benedicentes ei here-
ditabunt terrā: maledicētes aūt
ei diſperibūt. Apud dñm greſ-
ſus hoīs dirigent̃: et viā eiꝰ volet
Cū ceciderit nō collidet̃: qꝛ dñs
ſupponit manū ſuaꝫ. Iunioꝛ fui
etenī ſeuui :⁊ n̄ vidi iuſtū dereli
ctū. nec ſemē eiꝰ q̄rēs panē: To-
ta die miſeret̃ ⁊ ꝯmodat: ⁊ ſemē illiꝰ

in benedictione erit. Diuiſio.
Declina a malo et fac bonum:
et inhabita in ſcl'm ſeculi. Quia
dñs amat iudiciũ. et nõ derelin
quet ſcõs ſuos: in eternũ ꝯſerua
bunt. Iniuſti punietur: ꝛ ſemen
impioꝝ ꝑibit. Iuſti aũt heredita
bũt terrã: ꝛ inhabitabũt in ſcl'm
ſeculi ſuꝑ eã. Os iuſti meditabi
tur ſapiam: et ligua eius loquet
iudiciũ. Lex dei ei⁹ in corde ipi
us: ꝛ nõ ſupplãtabũt greſſus ei⁹.
Conſiderat pctõꝛ iuſtuꝫ: et q̃rit
mortificare eũ. Dñs autẽ nõ de
relinq̃t eũ in manib⁹ ei⁹: nec dã
nabit eũ cuꝫ iudicabit illi. Ex
pecta dñm ꝛ cuſtodi viã eius. et
exaltabit te vt hereditate capias
terram: cũ perierint peccatores

videbis. Vidi impiũ ſuperexalta
tum: ⁊ eleuatũ ſic̃ cedros libãi.
Et trãſiui ⁊ ecce nõ erat: q̃ſiui
eũ ⁊ nõ eſt inuẽtus locus eius.
Cuſtodi innocẽtiã ⁊ vide equi
tatẽ: qm̃ ſunt reliquie homĩ pa
cifico. Iniuſti aũt diſperibunt:
ſimul reliquie impioꝝ interibũt
Salus aũt iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓte
ctoꝛ eoꝝ in tp̃e tribulatiõis. Et
adiuuabit eos dñs et liberabit
eos. ⁊ eruet eos a pctõribꝰ: ⁊ ſal
uabit eos q2 ſperauerũt in eo.
Añ. Reuela dño viaz tuam. Añ.
Ne in ira. Pſalmꝰ. xxxvij.
Domĩe ne ĩ furoꝛe tuo argu
as me: neq3 in ira tua corri
pias me. Qm̃ ſagitte tue infixe
ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſup me

manum tuam. Non eſt ſanitas
in carne mea a facie ire tue: nō
eſt pax oſſibus meis a facie pec-
catorum meorū. Quoniā iniqui-
tates mee ſuggreſſe ſunt caput
meū: ⁊ ſic̄ on⁹ graue grauate ſunt
ſup me. Putrueꝛt ⁊ coꝛrupte ſūt
cicatrices mee: a facie inſipiētie
mee. Miſer fact⁹ ſuꝫ ⁊ curuatus
ſum vſqꝫ in finem: tota die ꝯtri-
ſtatus ingrediebar. Quoniam
lumbi mei impleti ſunt illuſio-
nibus: et nō eſt ſanitas in carne
mea: Afflictus ſum ⁊ humilia-
tus ſum nimis: rugiebam a ge-
mitu coꝛdis mei. Domine ante
te omne deſiderium meum: ⁊ ge-
mitus meus a te nō eſt abſcon-
ditus. Coꝛ meū ꝯturbatū eſt de

reliquit me virtus mea: ⁊ lumen
oculorū meorum et ip̄m non eſt
mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei :
aduerſum me appropinquauerūt
et ſteterūt . Et qui iuxta me erāt
delonge ſteterūt: et vim faciebāt
qui q̄rebāt aīam meā. Et q̄ in
q̄rebāt mala mihi: locuti ſūt va
nitates: ⁊ dolos tota die medita
bant. Ego aūt tanq̄ ſurdꝰ non
audiebā: et ſic̄ mutꝰ ñ aperiēs os
ſuū . Et factus ſuꝫ ſic̄ hō nō au
diens: et nō hñs ī ore ſuo redar-
gutiones. Quoniaꝫ in te dñe
ſperaui : tu exaudies domīe de-
us meus. Quia dixi nequando
ſupgaudeant mihi inimici mei:
et dum commouentur pedes
mei ſup me magna locuti ſunt.

Quõ ego in flagella ꝑatus ſuz: et dolor me⁹ in ↄſpectu meo ſp. Quõ iniquitatē meā ānūciabo: et cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici aūt mei viuunt ⁊ ↄfirmati ſunt ſup me: et multiplicati ſūt qui oderūt me inique. Qui retribuunt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi: qm̄ ſeq̄bar boītatē. Ne derelinq̄s me dn̄e deus me⁹: ne diſceſſeris a me. Intēde ī adiutoriū meū: dn̄e de⁹ ſalutꝭ mee. Añ. Ne in ira tua arguas me dn̄e. ℣. Delectare in dn̄o. Et dabit tibi petitiōes cordis tui. Per eſtatē lcō. Conſurge in nocte in pricipio vigiliaꝝ tuaꝝ ⁊ effunde ſic̄ aq̄m cor tuū añ ↄſpectuz dn̄i dei tui. Leua ad eum manus tuas ⁊ mi

ſerebitur tibi. Lu. R. Bñdicā do
minū: in oī tpe. v. Semꝑ laus ei⁹
in ore meo. In oī. In .ij. noct. añ.
Alleluia. In .xl. añ. Ut non delin

Dixi cuſto- Ps. xxxviij.
diam vias meas: vt
nō delinquaz in ligua
mea. Poſui ori meo
cuſtodiā cū ꝯſiſteret pctōr aduer
ſū me. Obmutui ꝛ hūiliat⁹ ſum
et ſilui a bonis: ꝛ dolor me⁹ reno
uatus eſt. Concaluit cor me
um intra me: et in meditatione
mea exardeſcet ignis. Locutus
ſum in lingua mea: notū fac mi
hi dñe finē meū. Et nūer dierū
meorum qui eſt: vt ſciam quid
deſit mihi. Ecce menſurabiles
poſuiſti dies meos: et ſubſtan-

tia mea tanq̃ꝫ nihilum ante te .
Verũtamen vniuerſa vanitas :
omĩs hõ viuẽs. Verũtñ in ima-
gine ptñſit hõ: ſed ⁊ fruſtra con
turbatur. Theſaurizat ⁊ ignorat
cui ꝯgregabit ea. ⁊ nũc q̃ eſt expe
ctatio mea nõne dñs: ⁊ ſubſtan-
tia mea apud te eſt. Ab oĩbꝫ ini
quitatibus meis erue me: oppro
brium inſipiẽti dediſti me. Ob
mutui ⁊ non aperui os meũ: qm̃
tu feciſti amoue a me plagas tu
as. A fortitudine manꝰ tue ego
defeci in increpatõnibus: ꝓpter
iniquitatẽ corripuiſti hominem.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneã
animã eius: verũtñ vane contur
bat̃ oĩs hõ. Exaudi orõem meã
dñe ⁊ deꝑcationẽ meam: auribꝫ

percipe lachrymas meas. Ne ſile
as q̄m aduena ego ſum apud te
⁊ pegrin⁹: ſicut oēs patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer pri
us q̄ȝ abeam: ⁊ amplius nō ero.
Expectans expectaui ps. xxxix.
dn̄m: ⁊ intēdit mihi. Et exau
diuit p̄ces meas: ⁊ eduxit me de
lacu miſerie et de luto fecis. Et
ſtatuit ſupra petrā pedes meos:
et direxit greſſus meos. Et im
miſit in os meum canticum no
uum carmē deo nr̄o. Videbunt
multi ⁊ timebūt: ⁊ ſꝑabūt ī dn̄o:
Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dn̄i ſpes
eius: ⁊ nō reſpexit in vanitates et
inſanias falſas. Multa feciſti tu
domine deus me⁹ mirabilia tua:
⁊ cogitatiōibus tuis nō eſt quis

ſimilis ſit tibi. Annunciaui ⁊ lo
cutus ſum: multiplicati ſũt ſup
numerũ. Sacrificiũ ⁊ oblatõem
noluiſti: aures aũt pfeciſti mihi
holocauſtũ ⁊ p peccato nõ po-
ſtulaſti: tunc dixi ecce venio. In
capite libri ſcriptũ ē de me. vt fa
cerem voluntatē tuã deus meus
volui: ⁊ legē tuã in medio cordis
mei. Annũciaui iuſticiã tuã in
eccl'ia magna: ecce labia mea nõ
phibebo dñe tu ſciſti. Iuſticiã tu
am nõ abſcondi in corde meo: ve
ritatē tuam ⁊ ſalutare tuuz dixi.
Non abſcondi miſcdiam tuam
et veritatē tuã: a concilio multo.
Tu aũt dñe ne longe facias mi
ſeratiões tuaſ a me: miſcdia tua
et veritas tua ſp ſuſceperũt me:

Qm̄ circūdederūt me mala q̄rū
nō ē nūerꝰ: ꝯphēderūt me iniq/
tates mee ꝛ nō potui vt videreꝫ:
Multiplicate ſunt ſuꝑ capillos
capitis mei: et coꝛ meū dereliq̄t
me. Cōplaceat tibi dñe vt eru/
as me: dñe ad adiuuādū me r̄ſpi
ce. Cōfundanť ꝛ reuereāť ſiľ: q̄
q̄rūt aīaꝫ meā vt auferāt eā. Co/
uertanť retroꝛſuꝫ et reuereantur
qui volūt mihi mala. Ferāt cō/
feſtim cōfuſionē ſuā: q̄ dicūt mi
hi euge euge. Exultēt et letētur
ſuꝑ te oēs q̄rentes te: ꝛ dicāt ſꝑ
magnificeť dñs q̄ diligūt ſaluta
re tuū. Ego aūt mēdicꝰ ſū ꝛ pau
per: dñs ſollicitꝰ ē mei. Adiutoꝛ
meꝰ ꝛ ꝓtectoꝛ meꝰ tu es: deꝰ meuſ
ne tardaueris: Añ. Ut non

delinquā in lingua mea. Añ. Sa/
Beatus qui ps. xl. na dñe.
intelligit ſup̄ egenū ⁊ paupe
rē: in die mala liberabit eū dñs.
Dñs ꝯſuet eū ⁊ viuificet eū: ⁊
beatū faciat eū ī terra: ⁊ ñ tradat
eū in aīam inimicoꝝ eius. Dñs
opem ferat illi ſup̄ lectū doloris
eius: vniuerſū ſtratū ei⁹ verſaſti
in īfirmitate eius. Ego dixi dñe
miſerere mei: ſana aīam meā q̄r
peccaui tibi. Inimici mei dixerūt
mala mihi: qñ morief ⁊ p̄ibit no
mē ei⁹. Et ſi igrediebaf: vt vide
ret vana loq̄baf coꝛ eius ꝯgrega
uit iniquitatē ſibi. Egredieba
tur foras: et loquebatur in idip/
ſum. Aduerſum me ſuſurrabāt
omnes i[illegible]ici mei aduerſū me

cogitabant mala mihi. Verbū
iniquum conſtituerunt aduer-
ſum me: nūquid qui dormit nō
adiiciet vt reſurgat. Et eniz hō
pacis mee in q̄ ſpaui : q̄ edebat
panes meos magnificauit ſup̄
me ſupplantatiōez Tu aūt dn̄e
miſere mei ⁊ reſuſcita me: et re
tribuā eis. In hoc cognoui qm̄ vo-
luiſti me: qm̄ nō gaudebit inimi
cus me⁹ ſup̄ me. Me autē ꝑpter
innocētiaz ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti
me in ꝯſpectu tuo i eternū. Bn̄
dictus dn̄s de⁹ iſrl' a ſeculo et in
ſeculum fiat fiat. Ps. xli.
Quemadmodū deſiderat cer
uus ad fontes aq̄rum: ita deſi
derat aīa mea ad te de⁹. Sitiuit
anīa mea ad deū fontē viuū: qn̄

ueniam et apparebo añ faciē dei. Fuerūt mihi lachryme mee pa
nes die ac nocte: duʒ dicit̃ mihi
quotidie vbi ē deus tu⁹. Hec re
cordatus ſū ⁊ effudi in me aīam
meam: q̄m tranſibo in locū taber
naculi admirabil' vſq3 ad domū
dei. In voce exultatiōis ⁊ ꝯfeſſio
nis: ſon⁹ epulātis. Quare triſtis
es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo q̄m adhuc cōfite
bor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus
meus: Ad meipſʒ aīa mea ꝯtur
bata ē: ꝓpterea memor ero tui d̄
terra iordāis ⁊ hermoniim a mō
te modico. Abyſſus abyſſuʒ in
uocat: in voce catharactaꝝ tuaꝝ.
Omīa excelſa tua ⁊ fluctus tui:
ſup̄ me tranſierūt. In die man

dauit dñs miſcdiam ſuã: et no-
cte canticũ eius. Apud me orõ
deo vite mee: dicã deo ſuſceptoꝛ
meus es. Quare oblit⁹ es mei:
et quare ꝯtriſtat⁹ incedo. dũ af-
fligit me inimic⁹. Dum ꝯfringũ
tur oſſa mea exprobrauerũt mihi
qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per ſingulos
dies vbi eſt deus tuus: quare tri
ſtis es anima mea ⁊ quare con-
turbas me. Spera in deo qm̃
adhuc cõfitebor illi: ſalutare vul
tus mei ⁊ deus meus. Antipho.
Sana domine animam meam qꝛ
peccaui tibi. Feria tertia ad lau-
des pſ. xlij.
Iudica me deus
et diſcerne cauſaz meã de gen
te nõ ſancta: ab homie ⁊ iniquo

doloſo erue me. Quia tu es deꝰ
fortitudo mea: q̄re me repuliſti
⁊ quare triſtis incedo dū affligit
me inimicꝰ. Emitte lucē tuam ⁊
veritatē tuā: ipſa me deduxerūt ⁊
adduxerūt in montē ſctm̄ tuū ⁊
in tabernacla tua. Et introibo ad
altare dei: ad deum qui letificat
iuuētutē meā. Confitebor tibi i
cithara deus deꝰ meꝰ: q̄re triſtis
es aīa mea ⁊ quare cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor
illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ.
Añ. Eructauit. ps. xliii.
DEus auribꝫ nr̄is audiuimꝰ
patres nr̄i annūciauerūt no
bis. Opus qd̄ opatꝰ es in diebꝫ
eorū: ⁊ in diebꝫ antiq̄s. Manus
tua gētes diſperdidit et plantaſti

eos: afflixiſti populos ⁊ expuliſti
eos. Nec enī in gladio ſuo poſſe
derunt terrā: ⁊ brachiū eorū nō
ſaluauit eos. Sed dextera tua ⁊
brachiū tuū ⁊ illūinatio vultus
tui: qm̄ complacuiſti in eis. Tu
es ipſe rex me⁹ ⁊ deus me⁹: q̄ mā
das ſalutes iacob. In te inimi-
cos nr̄os ventilabim⁹ cornu: et
in noīe tuo ſpernem⁹ inſurgētes
in nobis. Nō enī ī arcu meo ſpe-
rabo: ⁊ gladius me⁹ nō ſaluabit
me. Saluaſti enī nos de affligē
tibus nos: ⁊ odientes nos confu
diſti. In deo laudabim' tota
die: et in nomīe tuo ꝯfitebimur
tibi in ſeculū. Nunc aūt repuli
ſti ⁊ confudiſti nos: ⁊ non egre-
dieris deus in virtutib⁹ noſtris

Auertiſti nos retrorſuʒ poſt ini
micos noſtros:⁊ qui oderūt nos
diripiebāt ſibi. Dediſti nos tan
q̃ȝ oues eſcarū:et in gentibus di
ſperſiſti nos. Vendidiſti popu/
lum tuum ſine precio:et nō fuit
multitudo in cōmutatiōib⁹ eoꝝ.
Poſuiſti nos opprobriuʒ vicinis
noſtris: ſubſannationē et deriſū
his qui ſunt in circuitu noſtro.
Poſuiſti nos in ſimilitudinē gē
tibus:cōmotionē capitis in popu
lis. Tota die verecūdia mea cō
tra me eſt:⁊ ꝯfuſio faciei mee co
operuit me. A voce exprobrantis
et obloq̄ntis:a facie inimici et ꝑ
ſeq̄ntis. Hec oīa venerūt ſup nos
nec obliti ſum⁹ te:⁊ iniq̄ nō egi/
mus in teſtamēto tuo. Et non

receſſit retro cor noſtrum: et de
clinaſti ſemitas nr̃as a via tua.
Quoniam humiliaſti nos in lo
co afflictionis: ⁊ cooꝑuit nos vm
bra mortis. Si obliti ſumus no
men dei noſtri: ⁊ ſi expandimus
manus nr̃as ad deũ alienũ. Nõ
ne deus requiret iſta: ipſe enĩ no
uit abſcõdita cordis. Qm̃ ꝓpter
te mortificamur tota die: eſtima
ti ſum⁹ ſic oues occiſionis. Ex
urge q̃re obdormis dn̄e: exurge
et ne repellas in finẽ. Quare fa
ciem tuã auertis: obliuiſceris ino
pie nr̃e ⁊ tribulatiõis nr̃e. Qm̃
hũiliata ẽ in puluere anima nr̃a
conglutinat⁹ ẽ in terra venter nr̃.
Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redi
me nos ꝓpter nomẽ tuũ. ps. xliij

ERuctauit cor meū verbuz bo
nū: dico ego opera mea regi:
Lingua mea calamus ſcribe: ve
locit' ſcribētis. Specioſus forma
pre filijs hoim. diffuſa eſt gr̃a in
labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de
us in eternū. Accingere gladio
tuo ſup femur tuū: potētiſſime.
Specie tua ⁊ pulcritudie tua: in
tende, pſpe, pcede ⁊ regna. Pro
pter veritatē ⁊ mãſuetudinē ⁊ iu
ſticiã: ⁊ deducet te mirabilr dexte
ra tua. Sagitte tue acute: popu
li ſub te cadēt ī corde inimicoꝝ
regis. Sedes tua deus in ſeculū
ſeculi: virga directōis vga regni
tui. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti ini
quitatē: ꝓpterea vnxit te deus de
us tu᷒ oleo leticie p̄ ꝯſortib᷒ tuis.

Myrrha et gutta ⁊ caſſia a veſti
mentis tuis a domib⁹ eburneiſ:
ex quib⁹ delectauerūt te filie re=
gū in honore tuo. Aſtitit regina
a dextris tuis ī veſtitu deaurato:
circūdata varietate. Audi filia
et vide ⁊ inclia aurē tuā: et obli
uiſcere ppl'm tuū ⁊ domū patris
tui. Et cōcupiſcet rex decorē tu
um: qm̄ ipe eſt dn̄s de⁹ tu⁹ ⁊ ado
rabunt eū. Et filie tyri in mūe=
ribus: vultū tuū dep̄cabunt oēs
diuites plebis. Omīs glia eius
filie regis ab int⁹ in fimbrijs au
reis: circūamicta varietatibus.
Adducent regi v̄gines poſt eā:
pxime eius afferent tibi. Affe=
rent in leticia ⁊ exultatiōe: addu
cent in templum regis. Pro pa

tribus tuiſ nati ſunt tibi filij:cō
ſtitues eos principes ſup omnē
terram. Memor ero nomis tui:
in omi gñatiōe ⁊ gñationē. Pro
pterea ppl'i confitebūtur tibi in
eternū:⁊ in ſeculū ſeculi. Añ.
Eructauit cor meū verbū bonum.
Extra xl. aīj Alleluia alleluia all'a
Uigilate ſtate in fide. Cap'lm
viriliter agite ⁊ cōfortamini:oīa
veſtra in charitate fiant. ℣. Ego
dixi dñe miſerere mei. Sana ani.
Salua nos omps deus: Coll'.
et lucem nobis concede ppetuā.
Per dñm. In lau pš. Miſerere
pš Uerba mea. Dixit iniuſt⁹.
pš Confitebor tibi dñe qm iraſ.
pš. Laudate dñ.ď celis. Añ. Mi
ſerere mei deus. Capitulum.

Nox ꝑceſſit dies aũt appropinq̃
uit abiciam⁹ g̃ opa tenebrarũ et
īduamur arma lucis:ſic vt ī die
honeſte ambulem⁹. ℟. Dñe in ce
lo:miſericordia tua. ℣. Et veritas
tua vſq3 ad nubes. Miſeri. Hym
nus. Splēdor paterne. ℣. In ma
tutinis dñe meditabor ī te. Quia
fuiſti adiutor meus. Ad bñdict⁹.
antiph. Erexit dñs nobis cornu
ſalutis in domo dauid pueri ſui.
Feria tertia inuitatoriũ. Jubile
mus deo Salutari noſtro. Ps.
Venite. In.i.noct.añ. Adiutor.
Deus noſter ps. xlv.
refugium et virtus:
adiutor in tribulatio
nibus que inuenerũt
nos nimis. Propterea nõ time

bimus dũ turbabiť terra: ⁊ trãſ
ferenť montes in cor maris. So
nauerũt ⁊ turbate ſunt aq̃ eorũ:
ↄturbati ſunt mõtes ĩ fortitudĩe
eius. Flumĩs impetꝰ letificat ci
uitatẽ dei: ſctificauit tabernacłm
ſuũ altiſſimꝰ. Deus ĩ medio eiꝰ
non cõmouebiť: adiuuabit eã de
us mane diluculo: Conturbate
ſunt gentes et inclinata ſunt re-
gna: dedit vocẽ ſuã mota ẽ terra.
Dominus virtutũ nobiſcũ m:
ſuſceptor noſter deus iacob Ve
nite ⁊ videte opera domini: que
dñi. q̃ poſuit ꝓdigia ſup̱ terrã: au
ferens bella vſq3 ad finẽ terre:
Arcũ ↄteret ⁊ ↄfringet arma: et
ſcuta cõburet igni. Vacate ⁊ vi
dete qm̃ ego ſum deꝰ: exaltabor

in gētib⁹ ⁊ exaltabor ī terra. Do
min⁹ ꝟtutū nobiſcū: ſuſceptor nr̄
O Mnes de⁹ iacob. ps. xlvi.
gentes plaudite māib⁹ Iu
bilate deo ī voce exultatōiſ. Qm̄
dn̄s excelſus: terribil' rex magn⁹
ſuꝑ oēm terram Subiecit ppl'os
nobis: ⁊ gētes ſub pedib⁹ noſtris
Elegit nobis hereditatē ſuā: ſpe
ciem iacob quē dilexit Aſcendit
deus in iubilo: dn̄s in voce tube.
Pſallite deo nr̄o pſallite: pſalli
te regi nr̄o pſallite. Quoniā rex
omnis terre deus: pſallite ſapi-
enter. Regnauit deus ſuper gen
tes: deus ſedet ſuꝑ ſedeꝫ ſanctā
ſuam. Principes populorum cō
gregati ſunt cū deo abraam: quo
niā dij fortes terre vehemēter ele

uati ſunt. Añ. Adiutor in tribu-
lationibus. Añ Auribus. pſ. xlvij

MAgnus dominus ⁊ lauda-
bilis nimis: in ciuitate dei
noſtri in mõte ſancto eius. Fun
datur exultatõe vniuerſe terre:
mons ſion latera aquilonis ciui
tas regis magni: Deus in domi
bus eius cognoſcet: cũ ſuſcipiet
eam. Qm̃ ecce reges congregati
ſunt: ꝯuenerũt in vnum. Ipſi vi
dentes ſic admirati ſunt contur
bati ſunt cõmoti ſunt: tremor ap
p̃hendit eos. Ibi dolores vt par
turientis: in ſpũ vehementi con-
teres naues tharſis Sicut audi
uimus ſic vidim⁹ in ciuitate dñi
virtutũ. in ciuitate dei nr̃i: deus
fundauit eã in eternũ. ſcepi

mus deus miſcdiam tuã:in me
dio templi tui. S cdm nomẽ tuũ
deus ſic ꝛ laus tua ĩ fines terre :
iuſticia plẽa eſt dextera tua. Le
tetur mõs ſyon ꝛ exultẽt filie iu
de: ꝓpter iudicia tua dñe C ircũ
date ſion ꝛ ꝯplectimini eã: narra
te in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda
vr̃a in ꝟtute ei⁹: ꝛ diſtribuite do
mos ei⁹ vt enarretꝭ ĩ ꝓgenie alte
ra: Qm̃ hic ẽ deus de⁹ nr̃ ĩ eter
nuꝫ ꝛ in ſcl'm ſcl'i : ip̃e reget nos
A Udite hec ĩ ſecl'a. p̃s. xlviii
oĩs gentes : aurib⁹ ꝑcipite
oĩs qui habitatis orbẽ. Quicꝫ
terrigene ꝛ filij hoim: ſimul ĩ vnũ
diues ꝛ pauꝑ. Os meuꝫ loq̃tur
ſapiẽtiã: et meditatio cordis mei
prudentiã. Inclinabo in ꝑabolã

aurem meam: aperiam in pſalte
rio ꝓpoſitionē meaꝫ. Cur timebo
in die mala: iniquitas calcanei
mei circumdabit me. Qui confi
dunt in virtute ſua: et in multi
tudine diuitiarū ſuaruꝫ glorian
tur. Frater nō redimit redimet
homo: non dabit deo placatio-
nem ſuā. Et p̄cium redemptio-
nis aīme ſue: et laborabit in eter
num ꝛ viuet adhuc in finē. Nō
videbit interitū cum viderit ſa-
pientes morientes: ſil' inſipiēs ꝛ
ſtultus ꝑibunt. Et relinq̄nt alie
nis diuitias ſuas: et ſepulcra eo
rum domꝰ illoꝝ in eternū. Taber
nacula eoꝝ ī ꝓgenie ꝛ ꝓgēies: voca
uerūt noīa ſua in terris ſuis. Hō
cū in honore eēt nō intellexit: cō

Hatus ē iumētis inſipiētibꝫ ⁊ ſi-
milis factꝰ ē illis. Hec via illorū
ſcandalū ipſis: ⁊ poſta in ore ſuo
ꝯplacebūt. Sic oues in inferno
poſiti ſūt: mors depaſcet eos. Et
dñabunt eoꝝ iuſti in matutino:
⁊ auxiliū eoꝝ veteraſcet ī inferno
a glia eoꝝ. Uerūtn̄ deꝰ redimet
aīam meā de manu inferi: cū acce-
perit me. Ne timueris cū diues
factꝰ fuerit hō: ⁊ cū multiplicata
fuerit glia domꝰ eius. Qm̄ cū in-
terierit nō ſumet omia: neqꝫ de-
ſcendet cū eo gloria eiꝰ. Quia aīa
eius ī vita ipſius bn̄dicet: ꝯfite-
bit tibi cū benefeceris ei. Introi-
bit vſqꝫ ī ꝓgenies patꝝ ſuoꝝ: ⁊ vſ-
qꝫ ī eternū nō videbit lumē. Ho-
mō ī honore eēt n̄ ītellexit: ꝯpatꝰ ē

iumentis inſipientibus ꝛ ſimilis factus ē illis. Antiphona Auꝛib' ꝑcipite qui hitatis oꝛbez. Añ. De

Deus deo/ us deoꝝ. ps. xlix

rum dñs locut' ē: ꝛ vocauit terrā A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad occa/ ſum: ex ſion ſpēs decoꝛis ei'. De us manifeſte veniet: deus nr̄ et nō ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eiuſ exardeſcet: ꝛ in circũitu ei' tem/ peſtas valida. Aduocabit celuꝫ deſurſum: et terrā diſcernere ꝑo pulū ſuū. Congregate illi ſctōs eius: qui oꝛdināt teſtamentū ei' ſup ſacrificia. Et annũciabunt celi iuſticiā ei': qm̄ deus iudex ē Audi ppl's meus ꝛ loqr iſrael: ꝛ teſtificaboꝛ tibi deus de' tu' ego ſum. Non in ſacrificijs tuis ar/

guam te: holocauſta autē tua in
conſpectu meo ſunt ſemꝑ. Non
accipiam de domo tua vitulos:
neqꝫ d̄ gregib⁹ tuis hircos Quo
niam mee ſunt omēs fere ſilua-
rum: iumenta in montibus ⁊ bo
nes. Cognoui omnia volatilia
celi ⁊ pulcritudo agri mecum ē.
Si eſuriero non dicam tibi: me
us eſt enim orbis terre et pleni-
tudo eius. Nunquid manduca-
bo carnes taurorum: aut ſangui
nem hircorum potabo. Immo-
la deo ſacrificium laudis: et red
de altiſſimo vota tua. Et inuoca
me in die tribulatiōis: eruam te
et honorificabis me. Peccatori
autem dixit deus. quare tu enar-
ras iuſticias meas: et aſſumis

teſtamentũ meũ per os tuũ. Tu
vero odiſti diſciplinã: ⁊ proieci-
ſti ſermones meos retrorſũ. Si
videbas furem currebas cũ eo:
⁊ cũ adulteris portionẽ tuã pone-
bas. Os tuũ abũdauit malicia:
et lĩgua tua cõcinebat dolos. Se-
dens aduerſus frẽm tuũ loqba-
ris. ⁊ aduerſus filiũ mr̃is tue po-
nebas ſcãdalũ: hec feciſti ⁊ tacui.
Exiſtimaſti iniq̃ quod ero tui ſi-
milis: arguam te ⁊ ſtatuã contra
faciem tuã. Intelligite hec q̃ ob-
liuiſcimini deum: neq̃n rapiat ⁊
nõ ſit qui eripiat. Sacrificiũ lau-
dis honorificabit me: et illic iter
quo oſtendã illi ſalutare dei.

Quotidie ad laudes niſi in fe-
ſtis ſanctorum. Pſalmus. l.

MIſerere mei deus: ſcdʒ ma
gnā miſericordiā tuam. Et
ſcdm multitudinē miſerationuʒ
tuarū: dele iniquitatē meā. Am
plius laua me ab iniq̄tate mea:
et a peccato meo mūda me. Quō
iniquitatē meaʒ ego cognoſco: et
peccatū meū contra me ē ſemp.
Tibi ſoli peccaui ꝛ malū corā te
feci: vt iuſtificeris in ſermōibus
tuis ꝛ vincas cum iudicaris. Ec
ce eniʒ ī iniquitatibꝫ cōceptꝰ ſuʒ:
ꝛ in pctīs ꝯcepit me mr̄ mea. Ec
ce enī veritatē dilexiſti. incerta ꝛ
occulta ſapīe tue manifeſtaſti mi
hi. Aſpges me hyſopo et mūda
bor: lauabis me ꝛ ſupniuē dealba
bor. Auditui meo dabis gaudi
um ꝛ leticiam: ꝛ exultabunt oſſa

humiliata. Auerte faciem tuaꝫ
a peccatis meis: et omēs iniqui
tates meas dele. Cor mundum
crea in me deus: ſpiritū rectum
innoua in viſceribus meis. Ne
proĳcias me a facie tua: et ſpm̄
ſanctū tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiam ſalutaris
tui: et ſpiritu principali cōfirma
me. Docebo iniquos vias tuas:
et impĳ ad te conuertent. Libe-
ra me de ſanguib9 deus de9 ſalu
tis mee: ⁊ exultabit lingua mea
iuſticiā tuā. Dn̄e labia mea ape
ries: ⁊ os meū annūciabit laudē
tuam. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrifici-
um dediſſem: vtiqꝫ holocauſtis
nō delectaberis. Sacrificiū deo
ſpūs ꝯtribulatus: cor contritū et

hũiliatũ de⁹ nõ deſpicies. Beni-
gne fac in bona voluntate tua ſy-
on: et edificent muri hieruſalē.
Tunc acceptabis ſacrificiuꝫ iu-
ſticie oblatiões ⁊ holocauſta: tũc
imponēt ſup altare tuũ vitulos
Quid gloriaris in ma- ps. li.
licia: qui potēs es in iniqui
tate. Tota die iniuſticiā cogita
uit lingua tua: ſic̃ nouacula acu
ta feciſti dolum. Dilexiſti mali-
ciam ſuper benignitatē: iniquita
tem magis q̃ꝫ loqui equitatem.
Dilexiſti omnia verba ꝑcipita-
tiõis: ligua doloſa Propterea de
us deſtruet te in fineꝫ. euellet te
et emigrabit te de tabernaculo
tuo: ⁊ radicem tuā de terra viuē
tium. Uidebunt iuſti ⁊ timebũt

⁊ ſup̄ eū̄ ridebūt ⁊ dicēt: ecce hō q̄ n̄ poſuit deū̄ adiutorē ſuū. Sed ſpauit ī ml'titudīe diuitiarꝫ ſuarꝫ ⁊ p̄ualuit ī vāitate ſua. Ego aūt ſic̄ oliua fructifera in domo dei: ſpaui ī miſericordia dei in eternū̄ ⁊ ī ſcl'm ſecl'i. Cōfitebor tibi in ſeculū̄ qꝛ feciſti: ⁊ expectabo nomē tuū̄ qm̄ bonū̄ ī ꝯſpc̄u ſanctorū̄ tuorꝫ. Añ. De' deorū̄ dn̄s locutus eſt. v. Immola deo ſacirficiū̄ laudis. Et redde altiſſimo vo Dn̄s ſapientia fun/ dauit terrā: ſtabiliuit celos prudentia. Sapientia illius erupe runt abyſſi: et nubes rore concreſcunt. Tu autē. Rn. Deus deorꝫ Dn̄s locutus eſt. ver. Et nocauit terrā. Do. In .ij. noc. Alleluia In

xl. añ. Auertet. ps. lij.

Dixit inſipiens in cor
de ſuo:non eſt deus :
Corrupti ſunt ⁊ abo
minabiles facti ſunt in iniqui-
tatibꝰ: nõ eſt qui faciat bonum .
Deus de celo ꝓſpexit ſuꝑ filios
hominũ:vt videat ſi ē intelligẽs
aut reqrens deũ. Oĩs declinaue
runt ſil' inutiles facti ſũt: nõ eſt
qui faciat bonum nõ eſt vſqꝫ ad
vnũ Nonne ſcient oẽs qui opãt
iniqtatẽ:qui deuorãt plebẽ meã
vt cibũ panis. Deum nõ inuoca
uerũt.illic trepidauerũt tĩore vbi
nõ fuit tĩor. Qm̃ deꝰ diſſipauit
oſſa eoꝝ q̃ hoĩbꝰ placẽt: ꝯfuſi ſũt
qm̃ deꝰ ſpreuit eos. Quis dabit
ex ſiõ ſalutare iſrl':cũ ꝯuerterit ds

captiuitatē plebis ſue exultabit
iacob ⁊ letabitur iſrael. Ps. liij.

DEus in nomine tuo ſaluum
me fac: et in virtute tua iu-
dica me. Deus exaudi orōnem
meā: auribꝰ ꝑcipe vba oris mei.
Qm̄ alieni inſurrexerūt aduer-
ſum me. ⁊ fortes q̄ſierunt aīam
meā: non ꝓpoſuerūt deū añ ꝯſpe
ctum ſuū. Ecce enī deꝰ adiuuat
me: ⁊ dñs ſuſceptor eſt aīe mee.
Auerte mala inimicis meis: in
veritate tua diſꝑde illos. Volū-
tarie ſacrificabo tibi: ⁊ confitebor
nomini tuo qm̄ bonū ē. Qm̄ ex
om̄i tribulatiōe eripuiſti me: et
ſuꝑ inimicos meos deſpexit ocu
lus meꝰ. Aña. Auertet dñs capti-
uitatē plebis ſue. Aña. Intēde i me

Exaudi deus orōem pſ̄. liiij.
meam ⁊ ne deſpexeris deꝓca
tionē meam: intende mihi et ex
audi me. Contriſtatus ſum in
exercitatione mea: et ꝯturbatus
ſū a voce inimici et a tribulatōe
peccatoris: Quoniā declinauerūt
in me iniquitates: ⁊ in ira mole
ſti erant mihi. Cor meū contur
batum eſt in me: ⁊ formido mor
tis cecidit ſup me. Timor ⁊ tre
mor venerunt ſuper me: ⁊ conte
xerunt me tenebre. Et dixi. quiſ
dabit mihi pēnas ſicut colūbe: et
volabo et requieſcā. Ecce elōgaui
fugiēs: ⁊ māſi in ſolitudīe. Expe
ctabā eū q̇ ſaluū me fec̄ a puſilla
nimitate ſpūs: ⁊ tēpeſtate. Preci
pita dñe diuide līguas eoꝝ: qm̄

vidi iniquitatē ⁊ ↄ̄dictionē in ci
uitate. Die ac nocte circūdabit
eam ſup muros ei⁹ iniqtas: ⁊ la
boꝛ ī medio ei⁹ ⁊ iniuſticia. Et ſi
defecit d̄ plateis ei⁹: vſura ⁊ dol⁹
Qm̄ ſi inimic⁹ meus maledixiſſez
mihi: ſuſtinuiſſez vtiq;. Et ſi is
qui oderat me ſuper me magna
locut⁹ fuiſſet: abſcōdiſſez me for
ſitan ab eo. Tu vero hō vnani
mis: dux meus ⁊ not⁹ me⁹. Qui
ſimul mecū dulces capiebas ci
bos: in domo dei ambulauim⁹ cū
ↄſenſu. Ueniat mors ſup illos:
et deſcendāt in infernū viuētes
Qm̄ nequicie in hītaculis eoꝝ:
in medio eorum. Ego aūt ad de
um clamaui: ⁊ dn̄s ſaluauit me.
Ueſpe ⁊ mane ⁊ meridie narra

do et annūciabo:⁊ exaudiet vocē
meā. Redimet ī pace aīam meā
ab his q̇ appropinq̄nt mihi: qm̄
inter mltos erant mecū. Exau
diet deus et hūiliabit illos: qui
eſt añ ſecula. Non enī eſt illis cō
mutatio. et nō timuerūt deū: extē
dit manū ſuā ī retribuēdo. Con
taminauerūt teſtamētū ei⁹. diuiſi
ſunt ab ira vult⁹ eius:⁊ appropin
quauit cor illi⁹. Molliti ſūt ſmo
nes ei⁹ ſup oleū:⁊ ipſi ſunt iacu
la. Iacta ſup dn̄m curā tuā et
ipſe te enutriet: nō dabit in eter
nū fluctuationē iuſto. Tu vo de
us deduces eos ī puteū interit⁹.
Viri ſanguinū ⁊ doloſi nō dimi
diabūt dies ſuos: ego aūt ſpabo
in te domine. Pſalmus. lv.

Miſerere mei deus qm̄ ꝯcal
cauit me hō. tota die impu
gnans tribulauit me. Conculca
uerunt me inimici mei tota die:
qm̄ multi bellātes aduerſuꝫ me
Ab altitudine diei timebo: ego
vero in te ſperabo. In deo lauda
dabo ſermōes meos: in deo ſpe
raui nō timebo quid faciat mihi
caro. Tota die verba mea execra
bantur: aduerſum me oēs cogi
tatiōes eoſ in malū. Inhītabunt
et abſcondēt: ipſi calcaneū meuꝫ
obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerūt
aiam meā ꝓ nihilo ſaluos facieſ
illos. in ira populos confringes:
Deus vitā meā annūciaui tibi:
poſuiſti lachrimas meas in ꝯſpe
ctu tuo. Sicut ꝛ in ꝓmiſſiōe tua

tūc ꝯuertent inimici mei retroꝛ
ſum. In q̄cunq; die inuocauero
te: ecce cognoui q̄m deus meus
es. In deo laudabo verbū: ī dn̄o
laudabo ſermonē: in deo ſperaui
nō timebo quid faciat mihi hō.
In me ſunt deꝰ vota tua: q̄ reddā
laudationes tibi. Q̄m eripuiſti
animā meā de morte. ⁊ pedeſ me
os de lapſu vt placeā coram deo
in lumine viuentiū. Añ Inten-
de in me ⁊ exaudi me dñe. Feria
iiij. ad lau. ps. lvi.
Miſerere mei deus miſe re mei: q̄m
in te cōfidit anima mea. Et in
vmbra alarum tuarum ſperabo:
donec tranſeat iniquitas. Cla-
mabo ad deum altiſſimum: de-
um qui benefecit mihi. Miſit

de celo ꝛ liberauit me: dedit ĩ op
probriũ conculcantes me. Miſit
deus miſericordiã ſuam ꝛ verita
tem ſuam: et eripuit animã me
am de medio catuloꝝ leonum:
dormiui conturbatus. Filij ho-
minum dentes eoꝝ arma et ſa
gitte: ꝛ lingua eorũ gladi⁹ acut⁹.
Exaltare ſup celos de⁹: ꝛ ĩ oẽm
terram gloria tua. Laqueũ pa-
rauerũt pedibus meis: ꝛ incurua-
uerunt aĩam meaꝫ Foderũt añ
faciem meã foueam: ꝛ inciderũt
in eam. Paratum cor meũ de⁹
paratũ cor meũ: cantabo et pſal-
mum dicam. Exurge gl'ia mea
exurge pſalteriũ ꝛ cithara: exur-
gam diluculo. Cõfitebor tibi in
ppl'is dñe: ꝛ pſalmũ dicaꝫ tibi in

gentibus. Quoniam magnificata ē vſ
q; ad celos miſericordia tua: ⁊ vſ
q; ad nubes veritas tua. Exalta-
re ſup celos deus: et ſup omnem
terrā glia tua. aū. Juſte iudicate:
Si vere vtiq; iuſti- ps. lvij.
ciam loquimī: recte iudicate
filij hominū. Etenī in corde ini
quitates operamini in terra: iniu-
ſticias man⁹ veſtre cōcināt. Alie
nati ſunt peccōres a vulua. erra-
uerunt ab vtero: locuti ſūt falſa:
Furor illis ſm ſilitudinē ſerpē
tis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturā
tis aures ſuas. Que non exau-
diet vocem incātantiū: ⁊ venefici
incātantis ſapiēter. Deus conte
ret dentes eorum in ore ipſoruz: mo
las leonum cōfringet dominus.

Ad nihilum deuenient tanq̄
aqua decurrens:intendit arcum
suū donec infirment. Sicut cera q̄
fluit auferent: supcecidit ignis
et nō viderūt solem. Priusq̄ in
telligerent spine vr̄e ramnū: sic
viuentes sic in ira absorbet eos:
Letabit iustus cū viderit vindi
ctā: man⁹ suas lauabit ī sanguīe
pctōris. Et dicet hō si vtiq̄ est
fruct⁹ iusto: vtiq̄ ē de⁹ iudicans
ERipe eos in terra. ps. lviij.
me de inimicis meis de⁹ me:
et ab insurgētib⁹ ī me libera me⁹
Eripe me d' opantib⁹ iniqtatē:
et de viris sanguinū salua me:
Quia ecce ceperūt animā meā:
irruerūt in me fortes. Neq̄ ini
quitas mea neq̄ pctm̄ meū do-

mine: ſine iniquitate cucurri et
direxi. Exurge in occurſuz meū
et vide: ⁊ tu dn̄e deus virtutum
deus iſrael. Intende ad viſitan
das oēs gētes: nō miſerearis oī
bus qui opant̄ iniquitatē. Con
uertent̄ ad veſpam. ⁊ famem pa
tientur vt canes: et circūibūt ci
uitatē. Ecce loqntur in ore ſuo:
et gladius ī labijs eoꝝ: qm̄ quis
audiuit. Et tu dn̄e deridebis
eos: ad nihilum deduces omneſ
gentes. Fortitudinē meaz ad te
cuſtodiā: qꝛ deus ſuſceptoꝛ meꝰ
deus meꝰ miſcdia eius ꝑueniet
me. Deus oñdit mihi ſup inimi
cos meos ne occides eos: neqn̄
obliuiſcāt̄ ppl'i mei. Diſpge illoſ
in ꝟtute tua: ⁊ dpone eoſ ꝓtectoꝛ

meus domīe. Delictum oris eo-
rum ſermonē labiorꝝ ipſorū. ⁊ cō
prehendātur in ſuperbia ſua. Et
de execratione ⁊ mendacio ānun
ciabūtur in conſūmatione: in ira
conſūmatōis ⁊ nō erunt. Et ſci-
ent quia deus dñabitur iacob: ⁊
finiū terre. Conuertent̄ ad veſpe
ram. ⁊ famē patientur vt canes:
et circūibunt ciuitatē. Ipſi diſp
gentur ad mādicandū: ſi vo nō
fuerint ſaturati ⁊ murmurabūt.
Ego aūt cantabo fortitudinē tu
am: et exultabo mane miſcdiam
tuam. Quia factus es ſuſceptor
meus ⁊ refugiū meū: in die tri-
bulatiōis mee. Adiutor me⁹ ti-
bi pſallam: q2 deus ſuſceptor me⁹
es: deus me⁹ miſericordia mea.

Añ. Juſte iudicate filij hominũ.
Extra .xl. añ. Alleluia alleluia al-
le uia ꝟ. Deus vitam meã annun
ciaui tibi. Poſuiſti lachrymas me
as in conſpectu tuo. In lau. añ.
Dele domine iniquitatem meam
ps. Miſerere. ps. Judica me
deus ꝛ diſ. ps. Miſerere mei deꝰ
miſe ꝛ cañ. Ego dixi in dimidio
ps. Laudate dñm de ce. ℟. Mi
ſerere mei deus: miſerere mei. ꝟ.
Quoniã in te confidit aĩa mea.
Miſerere. ꝟ. In matutinis do.
Ad bñ. añ. Salutem ex inimicis
nr̃is ꝛ de mãu omĩuz qui nos ode
runt libera nos dñe. Cetera vt ſu
pra. Feria .iiij. Inuit. In manu
tua domine. Omẽs fines terre.
ps. Venite. In ſcđo noctur. añ.

Da nobis dñe. Pſalmus. lix.

D Eus repuliſti nos ⁊ de-
ſtruxiſti nos: irat⁹ es ⁊
miſert⁹ es nobis. Cō-
mouiſti terraꝫ ⁊ tur-
baſti eam : ſana contritiones
eius quia cōmota eſt. Oſtendi-
ſti populo tuo dura: potaſti nos
vino cōpunctionis. Dediſti me-
tuentibus te ſignificatiōem : vt
fugiant a facie arcus. Ut liberē-
tur dilecti tui : saluū fac dextera
tua ⁊ exaudi me. Deus locutus
eſt in ſancto ſuo: letabor ⁊ parti-
bor ſiccimam. ⁊ conuallem taberna-
culoꝝ metibor. Meus eſt galaad
et me⁹ ē manaſſes: ⁊ effraim for-
titudo capitis mei. Iuda rex me-
us: moab olla ſpei mee. In idu-

meam extendam calciamentuꝫ
meum:mihi alienigene ſubditi
ſunt.Quis deducet me in ciui-
tatem munitā:quis deducet me
vſqꝫ in idumeā.Nonne tu deuſ
qui repuliſti nos:⁊ non egredie
ris deus in virtutibus noſtris:
Da nobis auxiliū de tribulatio
ne:et vana ſalus hominis. In
deo faciemus virtuteꝫ et ipſe ad
nichilum deducet tribulantes
nos. Pſalmus.lx.

Exaudi deus deprecationem
meam:intende orationi mee
A finibus terre ad te clamaui:
dum anxiaretur cor meum in pe
tra exaltaſti me. Deduxiſti me:
quia factus es ſpes mea:turris
fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo
in ſecula: protegar in velamento
alarũ tuarum. Quoniã tu deus meꝰ
exaudiſti oratiões meam: dediſti
hereditatẽ timentibꝰ nomẽ tuũ.
Dies ſup dies regis adiicies:
annos eius vſq; in diem genera
tionis ⁊ generatiõis. Permanet
in eternũ in ꝯſpectu dĩ: miſcdiã
et veritatẽ eius quis requiret.
Hic pſalmũ dicã noĩ tuo in ſecu
lum ſeculi: vt reddã vota mea de
die in diem. Añ. Da nobis dñe
auxiliũ de tribulatiõe. Añ. Benedi
Nonne deo ſubi cite. pſal. lxi
iecta erit aĩa mea: ab ipſo
eniʒ ſalutare meũ. Nam et ipſe
deus meꝰ et ſalutaris meus: ſuſ
ceptor meus non mouebor am

plius: Quouſqꝫ irruitis in ho-
minez. interficitis vniuerſi vos:
tanqꝫ parieti inclinato et macerie
depulſe. Verūtamen p̄cium me
um cogitauerūt repellere. cucurri
in ſiti: ore ſuo benedicebāt ⁊ cor-
de ſuo maledicebāt. Verūtamē
deo ſubiecta eſto aīma mea: qm̄
ab ip̄o patientia mea. Quia ip̄e
de⁹ me⁹ ⁊ ſaluator meus: adiutor
meus nō emigrabo. In deo ſa-
lutare meū ⁊ gloria mea: de⁹ au-
xilij mei et ſpes mea in deo eſt.
Sperate in eo omīs congregatō
populi. effundite corā illo corda
veſtra: deus adiutor noſter ī eter
num. Veruntamen vani filij ho
minū. mendaces filij hominum
in ſtateris: vt decipiant ipſi de

vanitate in idip̄m: Nolite ſpe-
rare in iniquitate. et rapinas no
lite concupiſcere: diuitie ſi afflu
ant nolite coꝛ apponere. Semel
locutus ē deus duo hec audiui:
quia poteſtas dei eſt et tibi dn̄e
miſcdia: qꝛ tu reddes vnicuiqꝫ
iuxta opera ſua: Die dn̄ica ad

Deus deus meus: lau. pſ. lxij
ad te de luce vigilo. Sitiuit
in te aīma mea: q̄ꝫ mulpliciter ti
bi caro mea. In terra dſerta in-
uia ⁊ inaquoſa. ſic in ſancto ap-
parui tibi: vt viderē virtutē tuā
et gloꝛiam tuā. Qm̄ melioꝛ eſt
miſicoꝛdia tua ſup vitas: labia
mea laudabunt te. Sic bn̄dicā
te in vita mea: ⁊ in nomīe tuo le
uabo manus meas Sicut adipe

⁊ pinguedine repleat̃ aĩa mea:
et labijs exultatõis laudabit os
meũ. Si memor fui tui ſup ſtra
tum meũ. in matutinis medita
bor in te: qꝛ fuiſti adiutor meus.
Et in velamento alaꝝ tuarũ ex-
ultabo. adheſit aĩa mea poſt te:
me ſuſcepit dextera tua. Ipſi ve
ro inuanũ queſierũt aĩam meã.
introibũt in inferiora terre: tra-
dentur in man⁹ gladij p̃tes vul-
pium erũt. Rex vero letabit̃ in
deo. laudabunt oẽs qui iurant ĩ
eo: qꝛ obſtructũ eſt os loquẽtiũ
iniqua. Feria iiij. ad laudes. ps.
Exaudi deus orationez lxiij.
meam cum deprecor: a timore
inimici eripe animã meaz. Pro-
texiſti me a conuentu malignan

tium: a multitudine oꝑantium
iniquitatē. Quia exacuerunt vt
gladiū linguas ſuas. intenderūt
arcū rem amarā: vt ſagittent in
occultꝭ immaculatū. Subito ſa-
gittabūt eū ⁊ nō timebūt: firma
uerūt ſibi ſermonē nequā. Nar-
rauerūt vt abſcōderēt laqueos:
dixerūt quis videbit eos. Scru
tati ſunt iniqtates: defecerunt
ſcrutātes ſcrutinio. Accedet ho-
mo et cor altū: ⁊ exaltabit deus.
Sagitte paruuloꝝ facte ſūt pla-
ge eoꝝ: ⁊ infirmate ſunt ꝯtra eoſ
lingue eoꝝ. Conturbati ſunt. oēs
qui videbant eos: ⁊ timuit om̄iſ
homo. Et annunciauerūt opera
dei: et facta eius intellexerunt.
Letabitur iuſtus in domino, et

ſperabit in eo: ꝛ laudabunt om-
nes recti corde. Feria quarta
ad laudes Pſalmus.lxiiij.

TE decet hymn⁹ de⁹ in ſion:
ꝛ tibi reddet votū in hieru-
ſalem. Exaudi oroēz meā: ad te
oīs caro veniet. Uerba iniquoꝝ
ꝑualuerūt ſup nos: ꝛ impietati-
bus nr̄is tu ꝓpitiaberis. Beatus
quem elegiſti ꝛ aſſumpſiſti: ha-
bitabit in atrijs tuis. Replebi-
mur in bonis domus tue: ſanctū
eſt templum tuum mirabile in
equitate. Exaudi nos deus ſa-
lutaris noſter: ſpes omnium fi-
nium terre et in mari longe.

Preparans montes in virtute
tua accinct⁹ potētia: q̄ ꝯturbas ꝓ-
fundū maris ſonū fluctuū eius

Turbabunt gentes ꝛ timebūt q̄
habitāt termīos a ſignis tuis:ex
itus matutini ꝛ veſpe delectabiſ
Viſitaſti terraʒ et ī ebriaſti eaʒ:
multiplicaſti locupletare eam.
Flumē dei repletū eſt aq̄s: pa/
raſti cibū illoꝝ quoniā ita eſt pre
paratio ei⁹. Riuos ei⁹ inebria.
multiplica genimīa ei⁹:in ſtilli/
cidijs eius letabiť germinans.
Bñdices corone anni benignita
tis tue:ꝛ campi tui replebuntur
vbertate. Pingueſcēt ſpecioſa de
ſerti:ꝛ exultatiōe colles accingē/
tur. Induti ſuut arietes ouiū.ꝛ
valles abundabūt frumēto:cla/
mabūt eteni hymnum dicent.

Iubilate deo oīs ter ps.lxv.
ra.pſalmū dicite nomini ei⁹:

date gloriā laudi ei⁹. Dicite deo
q̄ȝ terribilia ſunt opa tua domi-
ne: in multitudine virtutis tue
mentient tibi inimici tui. Om
nis terra adoret te ⁊ pſallat tibi:
pſalmū dicat nomini tuo. Veni-
te et videte opa dei: terribilis i
cōſilijs ſuper filios hoim. Qui
ꝯuertit mare in aridā. in flumie
pertranſibūt pede: ibi letabimur
in ipo. Qui dn̄at in virtute ſua
in eternū. oculi ei⁹ ſup gētes re-
ſpiciunt: qui exaſperant nō exal
tentur in ſemetipſis. Bn̄dicite
gētes deū nr̄m: et auditā facite
vocē laudis eius. Qui poſuit a-
nimā meā ad vitā: et non dedit
in cōmotionē pedes meos. Qm̄
probaſti nos deus: igne nos exa-

minaſti ſicut examinat᷑ argentū
Induxiſti nos in laqueū. poſui-
ſti tribulatiōes in dorſo nr̄o. im-
poſuiſti hoīes ſup̱ capita noſtra
Tranſiuim⁹ p̱ ignē ⁊ aquā: et e-
duxiſti nos in refrigeriū. Intro
ibo in domū tuā in holocauſtis:
reddam tibi vota mea q̄ diſtin-
xerūt labia mea. Et locutuʒ eſt
os meū: in tribulatōe mea. Ho-
locauſta medullata offeraʒ tibi
cū incenſo arietū: offeraʒ tibi bo
ues cū hyrcis. Venite audite et
narrabo oēs qui timet̄ deū: quā
ta fecit aīe mee. Ad ipſuʒ ore
meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lin
gua mea. Iniquitatē ſi aſpexi ī
corde meo: nō exaudiet domin⁹.
Propterea exaudiuit deus: ⁊ at

tendit voci dep̄catiōis mee. Be-
nedict⁹ deus: qui nō amouit o-
rationē meā ⁊ miſericordiā ſuā
a me. Añ. Benedicite gētes deum
noſtrum. Ad laudes quotidie in

Ps. lxvi.

Deus miſereat̃ nr̃i ⁊ benedicat no-
bis: illūiet vultū ſuū ſup̱ nos et
miſereat̃ nr̃i. Ut cognoſcamus
in terra viā tuā: in oīb⁹ gētibus
ſalutare tuum. Confiteant̃ tibi
ppl̃i de⁹: ꝯfiteant̃ tibi ppl̃i omēs:
Letent̃ ⁊ exultēt gētes. qm̄ iudi
cas ppl̃os in equitate: ⁊ gētes in
in terra dirigis. Confiteant̃ ti-
bi ppl̃i deus. ꝯfiteant̃ tibi popu-
li oēs: terra dedit fructum ſuū.
Benedicat nos deus de⁹ noſter.
benedicat nos de⁹: ⁊ metuant eū

oīnes fines terre. Añ. In ecclijs
Exurgat deus et diſ ps. lxvij.
ſipent inimici eius: et fugiãt
qui oderūt eū a facie ei⁹. Sicut
deficit fum⁹ deficiant: ſicut fluit
cera a facie ignis ſic pereāt pctō
res a facie dei. Et iuſti epulent̄
⁊ exultent in ꝯſpectu dei: et dele
ctent̄ i leticia. Cantate deo pſal
mū dicite nomini ei⁹. iter facite
ei q̄ aſcēdit ſup̱ occaſuꝫ: dn̄s no
men illi. Exultate in conſpectu
ei⁹: turbabunt̄ a facie ei⁹ patris
orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. De
us in loco ſctō ſuo: deus q̄ inha
bitare facit vni⁹ moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitu
dine: ſimiliter eos q̄ exaſperant
qui habitant in ſepulcris. E⁹

cum egredereris in ꝯſpectu ppl'i
tui: cum ꝑtranſieris in deſerto:
Terra mota eſt eteñ celi diſtil-
lauerũt a facie dei ſynai: a facie
dei iſrael. Fluuiam voluntariã
ſegregabis de⁹ hereditati tue ⁊ in-
firmata eſt: tu vero ꝑfeciſti eam
Anĩalia tua habitabunt in ea:
paraſti in dulcedĩe tua pauꝑi de
us. Dñs dabit verbũ euãgelizã
tibus: ꝟtute multa. Rex ꝟtutũ
dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei dom⁹ di-
uidere ſpolia. Si dormiatis inter
medios cleros penne colũbe de-
argentate. ⁊ poſteriora dorſi eius
in pallore auri. Dũ diſcernit ce
leſtis regis ſuꝑ eas niue dealba-
bunt᷑ in ſelmon: mons dei mons
pinguis. Mons coagulat⁹ mons

pinguis:vt q̄d ſuſpicamini mō
tes coagulatos. Mons in q̄ be
neplacitū eſt deo habitare ī eo:
etenim dn̄s habitabit in finem
Currus dei decē milib' multi
plex milia letantiū:dn̄s ī eis in
ſynai ſancto. Aſcēdiſti ī altum.
cepiſti captiuitatez:accepiſti do
na in hoīb'. Etenī nō credētes:
inhabitare dn̄m deū. Diuiſio
Benedictus dn̄s die quotidie:
proſperū iter faciet nobis deus
ſalutariū noſtrorum. Deus no
ſter deus ſaluos faciēdi:⁊ domi
ni dn̄i exitus mort. Verūtamē
deus cōfringet capita inimicoꝝ
ſuorum:verticem capilli peram
bulantiū in delictis ſuis. Dixit
dominus ex baſan cōuertam:cō

uertam in profundo maris. Ut
intinguatur pes tuus in ſangui-
ne: lingua canum tuorum ex ini-
micis ab ipō. Viderunt ingreſ-
ſus tuos deꝰ: ingreſſus dei mei
regis mei qui eſt in ſancto. Pre-
uenerūt principes ꝯiūcti pſallē-
tibus: in medio iuuēculaꝝ tym-
paniſtriarum. In eccleſijs bñ-
dicite deo dño: de fontibꝫ iſra-
el. Ibi beniamin adoleſcētulus:
in mētis exceſſu. Prīcipes iuda
duces eoꝝ: prīcipes zabulon prī-
cipes neptalim. Manda deꝰ ꝟtu-
ti tue: ꝯfirma deꝰ hoc qđ opatus
es ī nobis. A templo tuo in hie-
ruſalē: tibi offerēt reges mune-
ra. Increpa feras harundinis:
ꝯgregatio taurorū in vaccis po-

pulorū: vt excludāt eos qui ꝓba
ti ſunt argēto. Diſſipa gentes q̄
bella volūt. veniēt legati ex egyp
to: ethiopia ꝓueniet man⁹ ei⁹ deo
Regna terre cantate deo: pſalli
te dño. Pſallite deo q̄ aſcēdit ſu
per celū celi: ad orientē. Ecce da
bit voci ſue vocē ꝟtutis. date glo
riam deo ſup iſrl: magnificentia
eius ⁊ ꝟtus ei⁹ in nubib⁹. Mira
bilis de⁹ in ſcis ſuis. deus iſrael
ip̄e dabit virtutē et fortitudineꝫ
plebi ſue: bñdictus de⁹. Añ. In
eccleſiis benedicite dño. ℣. Man
da deus virtuti tue. Cōfirma deus
hoc qđ opatus es ī nobis. Lectio.
Diligite iuſticiaꝫ: qui iudicatis
terrā. Sentite de dño in bonita
te: et in ſimplicitate cordis q̄rite

illũ. Quoniaz inueniť ab his q̄
non temptant illũ: apparet autez
eis qui fidē hñt in illũ. Tu aũt.
℟. Mirabilis deus. In ſcis ſuis
℣. Deus iſrael ipe dabit virtutem
⁊ fortitudinē plebi ſue. In ſanc.
In .ij. noct. aũt. Alleluia. In .xl.
aũt. Querite. Pſalm⁹. lxviij.
Saluum me fac deus:
quoniā intrauerũt a-
que vſq3 ad aīaz meā
Infixus ſum in limo
pfundi: ⁊ nō eſt ſubſtātia. Ueni
in altitudinē maris: ⁊ tempeſtaſ
demerſit me. Laboraui clamanſ
rauce facte ſunt fauces mee: de-
fecerũt ocli mei dũ ſpero in deũ
Multiplicati ſunt ſuper ca-
pillos capitis mei: qui oderunt

me gratis. Confortati ſunt qui
pſecuti ſunt me inimici mei in
iuſte: que nō rapui tūc exoluebā
Deus tu ſcis inſipientiaȝ meā:
⁊ delicta mea a te nō ſunt abſcō
dita. Non erubeſcant in me qui
expectant te dñe: dñe virtutum.
Non cōfundant ſup me: qui q̄
runt te deus iſrael. Qm̄ ꝓpter te
ſuſtinui opprobriū: operuit cōfu
ſio faciē meaȝ. Extraneus fact⁹
ſum fratrib⁹ meis: ⁊ pegrin⁹ fi
lijs matris mee. Quoniaȝ zelus
domus tue comedit me: ⁊ oppro
bria exprobrantiū tibi ceciderūt
ſuper me. Et operui in ieiunio
aīam meā: ⁊ factum eſt in oppro
briū mihi. Et poſui veſtimentū
meū ciliciuȝ: ⁊ fact⁹ ſum illis in

parabolam. Aduerſum me loq̄-
bant̄ qui ſedebant in porta: et in
me pſallebāt qui bibebant vinū
Ego vero orōem meā ad te dn̄e
tempus bn̄placiti de⁹. In multi
tudine miſericordie tue exaudi
me: in veritate ſalutis tue. Eri-
pe me de luto vt nō infigar: libe
ra me ab his qui oderūt me ⁊ de
profundis aquarū. Non me de
mergat tēpeſtas aq̄: neq̃ abſorbe
at me ꝓfunduz: neq̃ vrgeat ſup
me puteus os ſuuz. Diuiſio.
Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē
miſericordia tua: ſm multitudi
nem miſerationū tuaꝝ reſpice ĩ
me Et ne auertas faciem tuaz
a puero tuo: qm̄ tribulor veloci-
ter exaudi me. Intende anime

mee et libera eam: ꝓpter inimi-
cos meos eripe me. Tu ſcis im-
properiū meū ⁊ cōfuſioneʒ meā:
et reuerentiā meā. In cōſpectu
tuo ſunt oīs qui tribulant me:
improperiū expectauit cor meuʒ
et miſeriam. Et ſuſtinui qui ſi-
mul ꝯtriſtaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui
conſolaretur et nō inueni. Et de-
derunt in eſcam meā fel: et in ſi-
ti mea potauerūt me aceto. Fi-
at menſa eoꝝ corā ipſis in laque-
um: et in retributiōes ⁊ in ſcan-
dalum. Obſcurent̄ oculi eoꝝ ne
videant: ⁊ dorſuʒ eoꝝ ſemꝑ incur-
ua. Effunde ſuꝑ eos iram tuā:
⁊ furor ire tue cōprehendat eos
Fiat habitatio eoꝝ deſerta: et in
tabernacul' eoꝝ nō ſit q̄ inhabitʒ

Quoniã quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti
ſunt: et ſuꝑ dolorē vulneꝝ meoꝝ
addiderũt. Appone iniquitateꝫ
ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: ⁊ nõ intrent
in iuſticiã tuã. Deleant̄ de libro
viuentiũ: ⁊ cũ iuſtis nõ ſcribant̄
Ego ſum pauꝑ et dolens: ſalus
tua deus ſuſcepit me. Laudabo
nomē dei cũ cantico: et magnifi-
cabo eum in laude. Et placebit
deo ſuꝑ vitulũ nouellũ: cornua
producentē ⁊ vngulas. Uideant
pauperes ⁊ letentur: querite deũ
et viuet aĩa veſtra. Qm̃ exaudi-
uit pauperes dominꝰ: et vinctos
ſuos non deſpexit. Laudent il-
lum celi et terra: mare et omnia
reptilia in eis. Qm̃ deꝰ ſaluam
faciet ſion: ⁊ edificabuntur ciui-

tates iude. Et inhabitabūt ibi:
⁊ hereditate acq̄rent eā. Et semē
ſeruoꝝ eius poſſidebit eā: et qui
diligūt nomē eius habitabūt in
ea. An. Querite dn̄m ⁊ viuet ani
ma vr̄a. An̄. Eſto mihi. pſ̄. lxix.
DEus in adiutoriū meū intē
de: dn̄e ad adiuuandū me
feſtina. Confundant̄ ⁊ reuereā
tur: qui q̄rūt aīam meā. Auertā
tur retrorſum ⁊ erubeſcāt: qui vo
lunt mihi mala. Auertant̄ ſtatī
erubeſcētes: qui dicunt mihi eu
ge euge. Exultent ⁊ letent̄ in te
oēs qui q̄rūt te: ⁊ dicant ſemꝑ
magnificet̄ dn̄s: qui diligunt ſa
lutare tuū. Ego vero egenus et
pauper ſum: deus adiuua me.
Adiutor meus ⁊ liberator meus

es tu: dñe ne moreris. ps. lxx.

In te dñe ſperaui nõ confun-
dar in eternuz: in iuſticia tua
libera me ⁊ eripe me. Inclina ad
me aurẽ tuã: ⁊ ſalua me. Eſto mi-
hi in deũ ꝓtectorẽ. ⁊ in locũ mu-
nitum: vt saluũ me facias. Qm̃
firmamentũ meũ: ⁊ refugiũ me-
um es tu. Deus meꝰ eripe me
de manu pctõris: ⁊ de manu con
tra legẽ agentis ⁊ iniqui. Quo-
niã tu es patientia mea dñe: do-
mine ſpes mea a iuuẽtute mea.
In te ꝯfirmatꝰ ſum ex vtero: de
ventre mr̃is mee tu es protector
meus. In te cantatio mea ſemꝑ
tanq̃ꝫ prodigiũ factus ſum mul
tis: et tu adiutor fortis. Replea
tur os meũ laude: vt cantẽ glo-

riam tuam : tota die magnitudi
nem tuā. Ne proiicias me ī tpe
ſenectutis: cum defecerit virtus
mea ne derelinquas me. Quia
dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui
cuſtodiebant aīam meā ꝯſilium
fecerunt in vnum. Dicentes de
us dereliquit eū. pſequimini et
cōprehendite eū: qꝛ non eſt q̄ eri
piat. Deus ne elōgeris a me: de⁹
meus in auxiliū meum reſpice
Confundant ⁊ deficiāt detrahē
tes aīe mee: operiant cōfuſiōe
et pudore qui q̄runt mala mihi
Ego autē ſemp ſperabo: ⁊ adiici
am ſup oēm laudez tuā. Os me
um annunciabit iuſticiam tuā:
tota die ſalutare tuuz. Quoniaz
non cognoui literaturā. introibo

in potentias dñi: dñe memora-
bor iuſticie tue ſolius. Deus do
cuiſti me a iuuentute mea et vſ
q̧ nunc: pronunciabo mirabilia
tua. Et vſq̧ in ſenectam et ſeni
um. deus ne derelinq̄s me. Do
nec annunciem brachiū tuū: ge
nerationi om̄i que ventura eſt:
Potentiam tuam ⁊ iuſticiā tuā
deus vſq̧ in altiſſima que feci-
ſti magnalia: deus quis ſimilis
tibi. Quantas oſtendiſti mihi
tribulationes multas et malas.
et conuerſus viuificaſti me: ⁊ de
abyſſis terre iterum reduxiſti
me. Multiplicaſti magnificen-
tiam tuam: et conuerſus con-
ſolatus es me. Nam ⁊ ego ɔfite
bor tibi in vaſis pſalmi veritatē

tuam deus: pſallaꝫ tibi in citha
ra ſcūs iſrael. E ltabūt labia
mea cū cantauero tibi: ⁊ aīa mea
quā redemiſti. Sed ⁊ ligua mea
tota die meditabitur iuſticiā tu
am: cū cōfuſi et reueriti fuerint
qui q̄runt mala mihi. Añ. Eſto
mihi dñe in deū protectorem. Añ.

Deus ps. lxxi. Tenuiſti.
iudiciū tuū regi da: et iuſti
ciā tuā filio regis. Iudicare pplꝫ
tuū in iuſticia: ⁊ paupes tuos in
iudicio. Suſcipiant mōtes pacē
populo: et colles iuſticiaꝫ. Iudi
cabit paupes populi. ⁊ ſaluos fa
ciet filios pauperum: et humili
abit calūniatorem. Et permane
bit cum ſole et ante lunaꝫ: in ge
neratione et generationem. De

ſcendet ſicut pluuia in vellus:ꝛ
ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup ter
ram. Orietur in diebꝫ eius iuſti
cia et abundãtia pacis:donec au
feratur luna. Et dñabitur a ma
ri vſqꝫ ad mare:et a flumine vſ
qꝫ ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procident ethiopeſ:
et inimici eius terram lingent.
Reges tharſis et inſule mune
ra offerent:reges arabuꝫ et ſaba
dona adducent. Et adorabũt eũ
omnes reges: oĩs gentes ſerui
ent ei. Quia liberabit pauperẽ a
potente:et pauperez cui nõ erat
adiutor. Parcet pauperi et ino
pi:et aĩas pauperũ ſaluas faci
et. Ex vſuris et iniquitate re
dimet aĩas eorũ: et honorabile

nomen eoꝝ coram illo. Et viuet
ꝛ dabit ei de auro arabie. et ad-
orabunt de ip̄o ſemꝑ: tota die be
nedicent ei. Erit firmamentuꝫ
in terra in ſummis montiū. ſuꝑ
extolletur ſuꝑ libanū fruct⁹ ei⁹:
ꝛ florebūt de ciuitate ſicut fenuꝫ
terre. Sit nomen eius bn̄dictuꝫ
in ſecula: ante ſolem ꝑmanet no
men ei⁹. Et benedicent in ipſo
om̄s trib⁹ terre: oēs gentes ma-
gnificabūt eum. Benedict⁹ dn̄s
deus iſrl': qui facit mirabilia ſo-
lus. Et benedictū nomen maie
ſtatis eius in eternuꝫ: ꝛ replebit
maieſtate ei⁹ oīs terra fiat fiat.
Quam bonus Ps. lxxij.
iſrael de⁹: his qui recto ſūt
corde. Mei autē pene moti ſunt

pedes: pene effuſi ſunt greſſus
mei. Quia zelaui ſup̄ iniquos:
pacem peccatoruꝫ videns. Quia
non eſt. reſpectus morti eoruꝫ: et
firmamentũ in plaga eoruꝫ. In
labore hominũ non ſunt: ⁊ cũ ho-
minibus nõ flagellabunt̃. Ideo
tenuit eos ſuperbia: operti ſunt
iniquitate et ĩpietate ſua. Pro-
diit quaſi ex adipe iniquitas eo-
rum: tranſierunt in affectuꝫ cor-
dis. Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt
nequiciam: iniquitatẽ in excelſo
locuti ſunt. Poſuerunt in celuꝫ
os ſuum: ⁊ lingua eoꝝ tranſiuit
in terra. Ideo ꝯuertet̃ populus
meus hic: et dies pleni inueni-
entur ĩ eis. Et dixerũt quõ ſcit
deus: et ſi eſt ſcientia in excelſo:

Ecce ipſi pctõres et abundãtes
in ſeculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi. ergo ſine cauſa iuſtifi-
caui cor meũ: et laui inter inno-
centes manus meas. Et fui fla-
gellatꝰ tota die: ⁊ caſtigatio mea
in matutinis. Si dicebaȝ narra
bo ſic: ecce nationẽ filiorũ tuorũ
reprobaui. Exiſtimabam vt co-
gnoſcereȝ: hoc labor eſt ante me.
Donec intrem ĩ ſanctuariũ dei:
⁊ intelligã in nouiſſimis eorum
Uerũtñ ꝓpter dolos poſuiſti eiſ:
deieciſti eos dum alleuarentur.
Quõ facti ſunt in deſolationeȝ:
ſubito defecerũt perierunt ꝓpter
iniq̃tatẽ ſuã. Uelut ſomniũ ſur
gentiũ: dñe in ciuitate tua ima-
ginem ipſoꝝ ad nihiluȝ rediges.

Quia inflāmatuȝ eſt cor meū. et
renes mei cōmutati ſunt. et ego
ad nihilū redact⁹ ſum ⁊ neſciui:
Ut iumentū fact⁹ ſum apud te:
et ego ſemꝑ tecū. Renuiſti ma-
nū dexterā meaȝ. et in voluntate
tua deduxiſti me: et cuȝ gl'ia ſu-
ſcepiſti me. Quid enī mihi ē in
celo: et a te quid volui ſuꝑ terrā.
Defecit caro mea ⁊ cor meū: de⁹
cordis mei et pars mea deus in
eternū. Quia ecce qui elongant
ſe a te ꝑibunt: ꝑdidiſti om̄s qui
fornicant̄ abs te. Mihi aūt adhe-
rere deo bonū ē: ponere ī dn̄o d̄o
ſpem meā. Ut annunciem om̄es
ꝑdicationes tuas: in portis filie
ſion. Añ. Tenuiſti dn̄e manum
dexteram meam. Extra. xl. Añt.

Alleluia all'a all'a ℣ Gaudebūt la
bia mea dū cantauero tibi. Et aīa
mea quā redemisti dn̄e. In laud.
aū Amplius laua me dn̄e ab in-
iusticia mea. ps Miserere. ps Ex
audi deus ora. m. cū dep̄. ps Te
decet. cā Exultauit. ps Laudate
dn̄m de ce. ℟ Exaudi nos deus.
Salutaris noster. ℣ Spes omniū
finiū terre ⁊ in mari longe. Salu.
Ad bened. aū. In sanctitate ser-
uiam⁹ dn̄o ⁊ liberabit nos ab ini-
micis nostris. Feria. v. Inuita.
Adorem⁹ dn̄m. Quoniā ip̄e fecit
nos. ps Venite. In. i. noct. aū.
Liberasti virgā. Ps.
Ut quid deus lxxiij.
repulisti in finē: ira-
tus est furor tu⁹ sup

oues paſcue tue. Memor eſto cō
gregationis tue: quam poſſediſti
ab initio. Redemiſti virgam he
reditatis tue: mons ſion in q̄ ha
bitaſti in eo. Leua manus tuas
in ſuperbias eorū in finem: q̄n-
ta malignatus eſt inimic⁹ in ſan
cto. Et gloriati ſunt q̄ oderūt te:
in medio ſolennitatꝭ tue. Poſue
runt ſigna ſua ſigna: ⁊ nō cogno
uerūt ſicut in exitu ſupꝛ ſummū
Quaſi in ſilua lignorū ſecurib⁹
exciderūt ianuas eius in idipſ꞉
in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam
Incenderunt igni ſanctuarium
tuū in terra: polluerunt taberna
culum noīs tui. Dixerūt in cor
de ſuo cognatio eoꝝ ſimul: quie
ſcere faciam⁹ oēs dies feſtos dei

a terra. Signa nr̄a nō vidimus:
iam nō eſt ꝓpheta: ⁊ nos non co-
gnoſcet amplius. Uſqꝫquo de⁹ im-
ꝓperabit inimic⁹: irritat aduer-
ſarius nomē tuū in finē. Ut qđ
auertis manū tuā ⁊ dexterā tu-
am: de medio ſinu tuo in finē.
Deus autē rex noſter ante ſecu-
la: operatus eſt ſalutem in medio
terre. Tu confirmaſti in virtute
tua mare: cōtribulaſti capita dra-
conū in aquis. Tu confregiſti
capita draconis: dediſti eū eſcā
populis ethiopū. Tu diſrupiſti
fontes ⁊ torrētes: tu ſiccaſti flu-
uios ethā. Tuus eſt dies et tua
eſt nox: tu fabricat⁹ es aurorā et
ſolē. Tu feciſti oēs terminos ter-
re: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto huiꝰ inimicus im-
ꝓperauit dño: ⁊ pplˀs inſipiēs in
citauit nomē tuū. Ne tradas be-
ſtijs aīas ꝯfitentes tibi: ⁊ anīas
pauperꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris ī fi
nez. Reſpice ī teſtamētū tuū: qꝛ
repleti ſunt q̄ obſcurati ſunt ter
re domibꝫ iniquitatū. Ne auer-
tatur hūilis factꝰ ꝯfuſus: pauꝑ
⁊ inops laudubūt nomen tuum
Exurge deꝰ iudica cauſaꝫ tuaꝫ:
memor eſto improperioꝝ tuoruꝫ
eoꝝ q̄ ab inſipiēte ſunt tota die:
Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ
tuoꝝ: ſuꝑbia eoꝝ qui te oderunt
aſcēdit ſemꝑ. Pſalmꝰ. lxxiiij.

Confitebimur tibi deꝰ: confi-
tebimur ⁊ inuocabimus no-
mē tuuꝫ. Narrabimꝰ mirabilia

tua:cuȝ accepero tempus ego iu
ſticias iudicabo. L iquefacta eſt
terra ⁊ oĩs qui habitant in ea:
ego ꝯfirmaui colũnas eius. D i-
xi iniquis nolite iniq̃ agere:⁊ de
linquẽtibꝫ nolite exaltare cornu
N olite extollere in altuȝ cornu
veſtrũ:nolite loqui aduerſus de
um iniq̃tatẽ. Q uia neqꝫ ab ori-
ente neqꝫ ab occidente. neqꝫ a de
ſertis montibꝫ:qm̃ deꝰ iudex eſt
H ũc hũiliat ⁊ hũc exaltat:qꝛ ca-
lix in manu dñi vini meri plenꝰ
mixto. E t inclinauit ex hoc ĩ hoc:
verũtamẽ fex eiꝰ non eſt exinani-
ta. bibent oẽs pcõres terre. E go
autẽ annunciabo in ſeculũ: can-
tabo deo iacob. E t omĩa cornua
pctõꝝ ꝯfringam: ⁊ exaltabunt

cornua iuſti. Aña. Liberaſti virgã
hereditatis tue. Feria. vi. ad lau
N Otus in des. Pš. lxxv.
iudea de⁹: in iſrł magnũ no
mẽ eius. Et fact⁹ eſt in pace lo
cus ei⁹: ⁊ habitatio eius in ſion.
Ibi ɔfregit potentias arcuũ: ſcu
tum gladiũ ⁊ bellum. Illũinãs
tu mirabiliter a mõtib⁹ eterniſ:
turbati ſunt oĩs inſipiẽtes cor
de. Dormierũt ſomnũ ſuũ: ⁊ ni
hil inuenerũt oẽs viri diuitiarũ
in manib⁹ ſuis. Ab increpatiõe
tua de⁹ iacob: dormitauerũt qui
aſcẽderũt equos. Tu terribił es
⁊ quis reſiſtet tibi: ex tũc ira tua.
De celo auditum feciſti iudici
um: terra tremuit ⁊ ɋeuit. Cũ
exurgeret in iudicio deus: vt ſal

nos faceret omēs mãſuetos ter
re. Quoniā cogitatio hoīs con
fitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitati
onis diem feſtum agēt tibi. Uo
uete et reddite dño deo vr̃o: om
nes qui in circuitu eius affertiſ
munera. Terribili ⁊ ei qui au-
fert ſpiritū principum: terribili
apud reges terre. Añ Tu es deꝰ.
Uoce mea ad Pš. lxxvi.
dñm clamaui: voce mea ad
deum ⁊ intēdit mihi. In die tri
bulatōis mee deū exquiſiui ma
nibus meis nocte cōtra eum: et
nō ſum deceptus. Rennuit con
ſolari aīa mea. memor fui dei
et delectatus ſum ⁊ exercitatus
ſum: et defecit ſpiritꝰ meus. An
ticipauerūt vigilias oculi mei:

turbatus ſum ⁊ nō ſum locutus.
Cogitaui dies antiquos:et an-
nos eternos in mēte habui. Et
meditatus ſum nocte cuꝫ corde
meo:et exercitabar et ſcopebam
ſpiritū meum. Nūquid in eter-
num proijciet deus:aut nō appo
net vt complacitior ſit adhuc.
Aut in finē miſericordiam ſuā
abſcidet:a gñatione in generati
onem. Aut obliuiſcetur miſere
ri deus:aut cōtinebit in ira ſua
miſericordias ſuas. Et dixi nūc
cepi:hec mutatio dextere excelſi
Memor fui opeꝝ dñi:qꝛ memor
ero ab initio mirabiliū tuoꝝ. Et
meditabor ī oībꝰ opibꝰ tuis:⁊ in
adinuētiōibꝰ tuis exercebor. De
us in ſancto via tua. quis deus

magnus ſicut de⁹ nr̄: tu es de⁹ q̄
facis mirabilia. Notaȝ feciſti in
pp̄lis virtuteȝ tuaȝ: redemiſti in
brachio tuo populū tuū filios ia
cob ⁊ ioſeph. Viderūt te aq̄ de
us. viderūt te aque ⁊ timuerūt:
⁊ turbate ſūt abyſſi. Multitudo
ſonitus aquaꝝ: vocē dederūt nu
bes. Eteni ſagitte tue trāſeunt:
vox tonitrui tui ī rota. Illuxerūt
coruſcatiōes tue orbi terre: com
mota eſt ⁊ contremuit terra. In
mari via tua ⁊ ſemite tue ī aq̄s
multis: ⁊ veſtigia tua nō cogno
ſcenf. Deduxiſti ſic̄ oues pp̄lm
tuū: in māu moyſi ⁊ aaron. Añ.
Tu es deus qui facis mirabilia.
A. Añ. Inclinate. ps. lxxvij.
Attēdite pp̄l'e me⁹ legē meaȝ:

inclinate aurē veſtraʒ ī v͛ba oris
mei. Aperiaʒ in pabolis os me-
um: loquar ꝓpoſitiões ab initio
Quāta audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹
ea: ⁊ pr̄es noſtri narrauerunt no
bis. Non ſunt occultata a filijs
eoꝛū: in gn̄atiōe altera. Narran
tes laudes dn̄i ⁊ v͛tutes eius: et
mirabilia eius que fecit. Et ſu-
ſcitauit teſtimoniū in iacob: ⁊ le
gem poſuit in iſrael. Quāta mā
dauit pr̄ibꝫ nr̄is nota facere ea
filijs ſuis: vt ꝯgnoſcat gn̄atio al
tera. Filij qui naſcentur ⁊ exur-
gent: ⁊ narrabunt filijs ſuis. Ut
ponant in deo ſpem ſuam. ⁊ non
obliuiſcātur opeꝝ dei: et mādata
eius exquirāt. Ne fiant ſic pr̄es
eoꝛū: gn̄atio praua ⁊ exaſperans.

Generatio que non direxit cor
ſuum:et nō eſt creditus cū deo
ſpiritus eiꝰ. Filij effrem inten-
dentes ⁊ mittentes arcū:cōuer-
ſi ſunt in die belli. Non cuſtodi
erūt teſtamentū dei:⁊ in lege eiꝰ
noluerunt ambulare. Et obliti
ſunt benefactorū eius:⁊ mirabi-
liū eius que oñdit eis Corā pa
trib⁹ eorū fecit mirabilia ī terra
egypti:ī cāpo thaneos. Interru
pit mare ⁊ ꝑduxit eos:et ſtatuit
aquas q̄ſi ī vtre. Et eduxit eos
in nube diei:et tota nocte in illu
minatione ignis Interrupit pe
tram in heremo:et adaq̄uit eos
velut in abyſſo multa. Et edu-
xit aquam de petra: et deduxit
tanq̄ flumina aquas. Et appo-

ſuerunt adhuc peccare ei: in irā
excitauerunt excelſum ī inaquo
ſo. Et temptauerunt deū in cor
dibus ſuis: vt peterent eſcas a
nimabus ſuis. Et male locuti
ſunt de deo: dixerunt nunquid
poterit deus parare menſam
in deſerto. Quoniā percuſſit pe
tram et fluxerunt aque: ⁊ torren
tes inundauerunt. Nunquid ⁊
panem poterit dare: aut parare
menſam populo ſuo. Ideo audi
uit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accen
ſus eſt in iacob ⁊ ira aſcendit in
iſrael: Quia non crediderunt in
deo: nec ſperauerūt ī ſalutari eiꝰ
Et mandauit nubibꝰ deſuper:
⁊ ianuas celi apuit. Et pluit illꝭ
māna ad māducandū: ⁊ panem

celi dedit eis. Panem angelorū
māducauit hō: cibaria miſit eiſ
in abundātia. Trāſtulit auſtruꝫ
de celo: ⁊ induxit ī virtute ſua af
fricū. Et pluit ſup̱ eos ſicut pul
uerem carnes: et ſicut arenā ma
ris volatilia pennata. Et cecide
rūt in medio caſtrorum eoꝝ: cir
ca tabernacula eorū. Et mandu
cauerūt et ſaturati ſunt nimis.
et deſiderium eorum attulit eiſ:
nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo.
Adhuc eſce eorū erāt in ore ipo
rum: et ira dei aſcēdit ſuper eos
Et occidit pingues eorū: et ele
ctos iſrael impediuit. In omi
bus his peccauerūt adhuc: ⁊ nō
crediderūt ī mirabilibꝫ eiuſ. Et
defecerūt in vanitate dies eorū:

et anni eorum cuz feſtinatione:
Cum occideret eos querebant
eum: et reuertebant̄ et diluculo
veniebant ad eū. Et rememora
ti ſunt quia deꝰ adiutor eſt eo-
ruz: et deus excelſus redemptor
Et dilexerūt Diuiſio. eoꝝ eſt.
eum ī ore ſuo: et lingua ſua mē-
titi ſunt ei. Cor aūt eorū nō erat
rectum cū eo: nec fideles habiti
ſunt in teſtamēto eius. Ipſe au
tē eſt miſericors. ꝛ ꝓpitiꝰ fiet pec
catis eorū: et non diſperdet eos.
Et abūdauit vt auerteret iraz
ſuam: et nō accendit oēm iram
ſuam. Et recordatus eſt quia ca
ro ſunt: ſpiritus vadens ꝛ nō re-
diens. Quotiens exacerbauerūt
eum in deſerto: in iram concita-

uerūt eū in inaquoſo. Et cōuer
ſi ſunt ⁊ temptauerūt deū: ⁊ ſan
ctum iſrael exacerbauerūt. Nō
ſunt recordati manꝰ eius: die q̄
redemit eos de manu tribulan-
tis. Sicut poſuit ī egypto ſigna
ſua: ⁊ ꝓdigia ſua ī campo thane-
os. Et ꝯuertit in ſanguineꝫ flu-
mina eoꝝ: ⁊ imbres eoꝝ ne bibe-
rent. Miſit in eos cynomiā ⁊ co
medit eos: ⁊ ranaꝫ ⁊ diſperdidit
eos. Et dedit erugini fructꝰ eo-
rum: ⁊ labores eoruꝫ locuſte. Et
occidit in grandine vineas eoꝝ:
⁊ moros eoꝝ in pruina. Et tradi
dit grandini iumēta eorū: ⁊ poſ-
ſeſſionē eorū igni. Miſit in eos
iram indignatiōis ſue. indigna
tionem ⁊ iram ⁊ tribulationem:

immiſſiones p̄ angelos malos.
Viam fecit ſemite ire ſue. et nō
pepercit a morte aīarū eorū: ⁊ iu
menta eorꝫ in morte concluſit.
Et pcuſſit om̄e primogenitū in
terra egypti: primitias oīs labo-
ris eoꝝ ī tabernaculis cham. Et
abſtulit ſicut oues pplm̄ ſuum:
⁊ pduxit eos tanq̄ gregeꝫ in de-
ſerto. Et deduxit eos in ſpe ⁊ nō
timuerūt: ⁊ inimicos eorū opuit
mare. Et induxit eos in montē
ſctificatiōis ſue: montē quē acq̄
ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a facie
eorꝫ gentes: et ſorte diuiſit eis
terram in funiculo diſtributio-
nis. Et habitare facit in taber-
naculis eorum: tribus iſrael.
Et temptauerunt et exacerba-

nerunt deū excelſum: ⁊ teſtimo-
nia ei⁹ nō cuſtodierūt. Et auer-
terūt ſe ⁊ nō ſeruauerūt pactuꝫ:
queādmodū pr̄es eoꝝ ꝯuerſi ſūt
in arcū prauū. In iraꝫ cōcitaue-
rūt eū in collib⁹ ſuis: ⁊ in ſculpti
lib⁹ ſuis ad emulatiōem eū pro
uocauerūt. Audiuit de⁹ et ſpre-
uit: ⁊ ad nihilū redegit valde iſ-
rael. Et repulit tabernaculuꝫ ſy-
lo: tabernaculū ſuuꝫ vbi habita-
uit ī hoīb⁹. Et tradidit in capti-
uitatē virtutē eorū: ⁊ pulcritudi
nē eoꝝ ī man⁹ inimici. Et cōclu-
ſit ī gladio ppl'm ſuū: ⁊ heredita-
tē ſuā ſpreuit. Iuuenes eorū co
medit ignis: ⁊ virgines eoꝝ non
ſunt lamētate. Sacerdotes eorū
in gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ

nō plorabant. Et excitat⁹ eſt tanꝗ̄
dormiens dn̄s: tanꝗ̄ potens
crapulat⁹ a vino. Et pcuſſit ini/
micos ſuos in poſteriora: oppro/
brium ſempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculū ioſeph:
⁊ tribū effrem nō elegit. Sed e/
legit tribū iuda: montē ſion quē
dilexit. Et edificauit ſicut vni/
cornium ſanctificiū ſuū: in terra
quā fundauit in ſecula. Et ele/
git dauid ſeruū ſuū. ⁊ ſuſtulit eū
de gregib⁹ ouiū: de poſt fetantes
accepit eū. Paſcere iacob ſeruū
ſuū: ⁊ iſrael hereditatē ſuā. Et
pauit eos ī innocētia cordis ſui:
⁊ in intellectib⁹ manuū ſuarū de/
duxit eos. Añ. Inclinate aurem
veſtram in verba oris mei. Añ.

Propitius eſto. Ps. lxxviij.

DEus venerũt gẽtes in here-
ditatẽ tuã. polluerũt tẽpluz
ſanctũ tuũ: poſuerũt hieruſalem
in pomoꝝ cuſtodiam. Poſuerũt
morticina ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas vo-
latilib⁹ celi: carnes ſcõꝝ tuorũ be
ſtijs terre. Effuderũt ſanguinez
eorũ tanq̃ʒ aquã in circũitu hie-
ruſalem: et nõ erat qui ſepeliret
Facti ſumus opprobriũ vicinis
nr̃is: ſubſannatio ⁊ illuſio his q̃
in circũitu nr̃o ſũt. Uſqꝫquo do-
mine iraſceris in finẽ: accendet
velut ignis zelus tu⁹. Effunde
iram tuã in gẽtes que te non no
uerũt: ⁊ in regna q̃ nomẽ tuũ nõ
inuocauerũt. Quia comederũt
iacob: et locum eius deſolauerũt

Ne memineris iniquitatuz nō
ſtrarum antiquaꝝ.cito anticipēt
nos miſericordie tue:quia pau-
peres facti ſumus nimis. Adiu
ua nos deus ſalutaris nr̄.et pro
pter gloriā nomīs tui dn̄e libera
nos:ꝛ ꝓpitius eſto pctīs noſtris
ꝓpter nomē tuuz. Ne forte dicāt
in gētib⁹ vbi eſt deus eoꝝ:ꝛ īno-
teſcat in natiōibus coram ocul'
noſtris. Ultio ſanguinis ſeruoꝝ
tuoꝝ q̄ effuſus eſt:introeat in cō
ſpectu tuo gemitus compeditoꝝ
Scdm magnitudinē brachij tui
poſſide filios mortificatoꝝ. Et
redde vicinis noſtris ſeptupluz
in ſinu eoꝝ:improperium ipſoꝝ
quod exprobrauerunt tibi domi
ne. Nos autem populus tuus

et oues paſcue tue: cōfitebimur tibi in ſeculum. In generatione ꝛ generationē: annūciabimꝰ laudem tuam. Añ. Propicius eſto peccatis noſtris domine. ℣. Deus in ſancto via tua. Quis deus magnus ſicut deus noſter. Lectio.
Qui confidūt in domino intelligent veritatem: ꝛ fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniam donū ꝛ pax eſt electi dei. Tu aūt. ℟. Confitebimur tibi deꝰ. Confitebimur tibi. ℣. Et inuocabimus nomē tuū. Confi. In. ij noct. añ. Alla. In. xl. añ. Exultate. Pſ.
Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph Qui ſedes ſuper cherubin: manifeſtare corā effraim beniamin

et manaſſe. Excita potentiã tu-
am ⁊ veni: vt ſaluos facias nos.
Deus conuerte nos: ⁊ oſtẽde fa-
ciem tuam ⁊ ſalui erimus. Do-
mine deꝰ virtutũ: quouſq; iraſce-
ris ſup̄ orationẽ ſerui tui. Ciba-
bis nos pane lachrymarũ: et po-
tum dabis nobis in lachrymis
in menſura. Poſuiſti nos in cõ-
tradictionẽ vicinis noſtris: ⁊ ini-
mici nr̃i ſubſannauerunt nos.
Deus virtutum conuerte nos:
⁊ oſtende faciẽ tuã ⁊ ſalui erimꝰ
Vineã de egypto trãſtuliſti: eie-
ciſti gẽtes ⁊ plantaſti eam. Dux
itineris fuiſti in ꝯſpectu eius: et
plantaſti radices eius ⁊ imple-
uit terram. Operuit mõtes vm-
bra eiꝰ: ⁊ arbuſta eiꝰ cedros dei.

Extēdit palmites ſuos vſq3 ad
mare:⁊ vſq3 ad flumē ꝓpagines
eius. Ut quid deſtruxiſti mace/
riam eius:⁊ vindemiāt eā oīs
qui ꝑtergrediūtur viam. Exter
minauit eam aper de ſilua:⁊ ſin
gularis ferus depaſtus eſt eam
Deus virtutū cōuertere.reſpice
de celo ⁊vide et viſita vineā iſtā
Et perfice eā quam plātauit de
xtera tua:et ſuꝑ filiū quē confir
maſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuffoſ
ſa:ab īcrepatiōe vultꝰ tui ꝑibūt
Fiat manus tua ſuꝑ viruʒ de/
xtere tue:et ſuꝑ filiū hoīs quē
cōfirmaſti tibi. Et non diſcedi/
mus a te:viuificabis nos et no
men tuū inuocabimꝰ. Dñe deꝰ
virtutū cōuerte nos:et oſtēde fa

ciem tuam ꝛ ſalui erim⁹: Pſ. lxxx.

Exultate deo ad
iutori noſtro: iubilate
deo iacob. Sumite
pſalmuz et date tym-
panum: pſalterium iocūduz cuz
cithara. Buccinate ĩ neomenia
tuba: in inſigni die ſolēnitatꝭ no-
ſtre. Quia preceptū in iſrael eſt:
ꝛ iudicium deo iacob. Teſtimo-
mum in ioſeph poſuit illud cuz
exiret đ terra egypti: linguā quā
non nouerat audiuit. Diuertit
ab oneribus dorſum eius: man⁹
eius in cophino ſeruierunt. In
tribulatione inuocaſti me ꝛ libe-
raui te. exaudiui te in abſcondi-
to tēpeſtatꝭ: pbaui te apud aquā
ꝯtradictiōis. Audi pp̄lus meus

et cõteſtabor te: iſrael ſi audieris
me nõ erit in te deus recens ne
qȝ adorabis deũ alienum. Ego
enĩ ſum dñs de⁹ tuus qui eduxi
te de terra egypti: dilata os tuuȝ
⁊ implebo illud. Et nõ audiuit
pplus meus vocẽ meam: ⁊ iſrael
nõ intendit mihi. Et dimiſi' e
os ſcḋm deſideria cordis eoꝝ: ibũt
in adinuẽtiõibus ſuis. Si ppls
meus audiſſet me: iſrael ſi ĩ vijs
meis ambulaſſȝ. Pro nihilo for
ſitan inimicos eoꝝ humiliaſſeȝ:
et ſuꝑ tribulantes eos miſiſſem
manũ meam. Inimici dñi mẽ
titi ſunt ei: et erit tẽpus eorũ in
ſecula. Et cibauit illos ex adipe
frumẽti: ⁊ de petra melle ſatura
uit eos. An. Exultate deo adiuto

ri noſtro. An. Tu ſolus. ps. lxxxi.

DEus ſtetit in ſynagoga deo
rum: in medio autem deos
diiudicat. Uſqꝫquo iudicatis ini
quitatē: ⁊ facies pctōꝝ ſumitis.
Iudicate egeno ⁊ pupillo: hūi-
lem et pauperē iuſtificate. Eri
pite pauperem: et egenū de ma
nu peccatoris liberate. Neſcie-
runt neqꝫ intellexerunt in tene-
bris ambulant: mouebunt om-
nia fundamenta terre. Ego di-
xi dij eſtis: et filij excelſi omnes
Uos autem ſicut homines mo-
riemini: et ſicut vnus de princi-
pibus cadetis. Surge deus iu-
dica terram: quoniam tu heredi
tabis in omnibus gentibus.
Gloria. Pſalmus. lxxxii.

DEus quis ſimilis erit tibi:
ne taceas neqꝫ compeſcaris
deus. Quoniaꝫ ecce inimici tui
ſonauerũt: ⁊ qui oderũt te extu-
lerũt caput. Super populũ tuum
malignauerũt cõſilium: ⁊ cogita
uerunt aduerſus ſanctos tuos.
Dixerũt venite et diſperdamus
eos de gente: ⁊ non memoreť no
men iſrael vltra. Quoniaꝫ cogi
tauerũt vnanimiter: ſimľ aduer
ſus te teſtamẽtum diſpoſuerunt
tabernacula idumeorũ ⁊ hiſma-
helite. Moab ⁊ agareni gebal et
amon ⁊ amalech: alienigene cuꝫ
habitantibus tyrum. Eteniꝫ aſ
ſur venit cũ illis: facti ſũt in ad-
iutoriũ filijs loth. Fac illis ſic
madian ⁊ ſyſare: ſicut iabin i tor-

rente cyſon. Diſperierunt in en-
dor: facti ſunt vt sterc⁹ terre. Po-
ne p̄cipes eoꝝ ſicut oreb: ⁊ zeb ⁊
zebee ⁊ ſalmana. Om̄s principeſ
eoꝝ: qui dixerūt hereditate poſſi-
deam⁹ ſanctuariū dei. Deus me
us pone illos vt rotaꝫ: ⁊ ſicut ſti-
pulam añ faciē venti. Sic̄ ignis
qui cōburit ſiluaꝫ: ⁊ ſicut flāma
comburens mōtes. Ita pſeque
ris illos in tēpeſtate tua: ⁊ in ira
tua turbabis eos. Imple facies
eorū ignominia: ⁊ querēt nomē
tuū dñe. Erubeſcant ⁊ ꝯturbent
in ſeculum ſeculi: ⁊ ꝯfundantur
et pereant. Et cognoſcant qꝛ no
men tibi dñs: tu ſolus altiſſim⁹
in om̄i terra. Añ. Tu ſolus altiſ-
ſimus ſuper omnen terram. Ps.

Benedixiſti. Pſalm⁹ lxxxiij.

QUaꝫ dilecta tabernacla tua dñe virtutū: cõcupiſcit ⁊ deficit aīa mea in atrio dñi. Cor meum ⁊ caro mea: exultauerūt ī deum viuū. Eteniꝫ paſſer inuenit ſibi domū: ⁊ turtur nidū vbi ponat pullos ſuos. Altaria tua dñe virtutū: rex meus ⁊ de⁹ me⁹ Beati qui habitant ī domo tua: in ſecula ſeculorū laudabunt te Beatus vir cui⁹ eſt auxiliū abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymarū. in loco quē poſuit. Eteni bñdictiõeꝫ dabit legiſlator. ibunt de virtute in virtutem: videbit deus deorum in ſion. Dñe deus virtutū exaudi orationē meā: auribꝫ per

cipe de⁹ iacob. Protector noſter aſpice deus: et reſpice in faciem chriſti tui. Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper milia. Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis q̄ȝ habitare in tabernaculis peccatorꝫ. Quia miſericordiā et veritateȝ diligit deus: gratiam et gloriā dabit domin⁹. Non priuabit bonis eos q̄ ambulant in innocentia: dn̄e virtutum beatus homo qui ſperat in te.

Pſalmus. lxxxiiij.

Benedixiſti dn̄e terrā tuaȝ: auertiſti captiuitatem iacob Remiſiſti iniquitatem plebis tue: operuiſti omnia peccata eorum. Mitigaſti omnem iram tuaȝ: auertiſti ab ira indignatio

nis tue. Conuerte nos deꝰ ſalu
taris noſter: et auerte irā tuaȝ a
nobis. Nunquid in eternū ira-
ſceris nobis: aut extēdes irā tu-
am a gn̄atiōe in gn̄atiōeȝ. Deꝰ
tu cōuerſus viuificabis nos: et
plebs tua letabiť in te. Oſtende
nobis dn̄e miſericordiā tuā: ⁊ ſa
lutare tuū da nobis. Audiā q̄d
loq̄tur in me dn̄s deꝰ: qm̄ loque
tur pacē in plebeȝ ſuaȝ. Et ſuper
ſcōs ſuos: ⁊ in eos q̄ ꝯuertuntur
ad cor. Veruntn̄ ꝓpe timētes eū
ſalutare ipſius: vt inhabitet glo
ria in terra nr̄a. Miſericordia et
veritas obuiauerūt ſibi: iuſticia
⁊ pax oſculate ſunt. Ueritas de
terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓ-
ſpexit. Etenī dn̄s dabit benigni

tatez: ⁊ terra noſtra dabit fructũ
ſuum. Juſticia ante eũ ambula
bit: et ponet iu via greſſus ſuos.
Añ. Alleluia. In .xl. añ. Benedi
xiſti dñe terrã tuaz. ṽ. Beati q̃ ha
bitant in domo tua dñe. In ſecula
ſeculoꝝ laudabũt te. In laud. añ.
Tibi ſoli peccaui domine miſerere
mei ps. Miſerere. ps. Domĩe de
us ſalutis. ps. Dñe refugiuz. cã.
Cantemus dño. ps. Laudate do
minũ de ce. Rꝫ. Domine refugiũ
Tu factus es nobis. ṽ. A genera
tione in generationez. Tu. ṽ. Re
pleti ſum⁹ mane miſericordia tua
Et exultauim⁹ ⁊ delectati ſumus.
Ad benedic. añ. Ad dandam ſci
entiã plebi tue dñe in remiſſionẽ
peccatoꝝ eoꝝ. ps. Benedict⁹ do.

Feria vi. Inuitat. Dominū qui fecit nos. Venite adoremus. Ps. Venite. In .i. noct. añt Inclina domine. Psalmus .lxxx.

Inclina dn̄e aurē tuam ꝛ exaudi me: quoniã inops ꝛ paup ſuꝫ ego. Custodi aīam meã qm̄ ſcūs ſum: ſaluū fac ſeruū tuū deus meꝰ ſperantē in te. Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīaꝫ ſerui tui qm̄ ad te dn̄e aīam meã leuaui. Quoniã tu dn̄e ſuauis ꝛ mitis: ꝛ multe miſericordie oībꝫ inuocantibꝫ te. Auribꝫ percipe orõem meã: ꝛ intende voci dep̄cationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudiſti

me. Non eſt ſilis tui in dijs do/
mine:⁊ nõ eſt ſm opa tua. Om/
nes gẽtes quaſcũqȝ feciſti. veni/
ent ⁊ adorabũt corã te dñe:⁊ glo
rificabũt nomẽ tuum: Qm̃ ma
gnꝰ es tu ⁊ faciens mirabilia: tu
es deꝰ ſolus. Deduc me dñe in
via tua. et ingrediar in veritate
tua: letet̃ cor meuȝ vt timeat no
men tuũ. Confitebor tibi dñe de
us meꝰ in toto corde meo:⁊ glo/
rificabo nomẽ tuum ĩ eternum.
Quia mĩa tua magna ẽ ſup me
⁊ eruiſti aĩaȝ meã ex ĩferno ĩferi/
ori. Deꝰ iniqui inſurrexerũt ſup
me. ⁊ ſynagoga potẽtiũ q̃ſierunt
aĩaȝ meã:⁊ nõ ꝓpoſuerũt te ĩ ↄſpe
ctu ſuo. Et tu dñe deꝰ miſerator
et miſericors: patiens et multe

miſericordie ꝛ verar. Reſpice in me ꝛ miſerere mei. da ipiū tuū puero tuo: ꝛ ſaluū fac filiū ancil le tue. Fac mecum ſignū in bo no. vt videant qui oderūt me et cōfundātur: quoniā tu dn̄e ad iuuiſti me et conſolatus es me.

Fundamenta Ps. lxxxvi.
eius in montibus ſanctis: di ligit dn̄s portas ſion ſup omnia tabernacula iacob. Glorioſa di cta ſūt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babylonis: ſcientium me. Ecce alienigene et tyrꝰ ꝛ po pulus ethiopum: hi fuerūt illic Nunquid ſion dicet homo. ꝛ ho mo natus eſt in ea: ꝛ ipſe funda uit eam altiſſimus. Dn̄s narra uit in ſcripturis pplor: ꝛ princi

pum hoꝝ qui fuerūt in ea. ſicut letantium oīm: habitatio in te. Añ. Inclina dñe aurem tuā ⁊ exaudi me. Feria. v. ad laud. Pš. lxxxvij.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui et nocte coram te. Intret in cōſpectu tuo oratio mea: inclina aurē tuam ad precem meā. Quia repleta eſt malis aīa mea: et vita mea inferno appropinquit. Eſtimatus ſum cū deſcēdētib⁹ in lacum: factus ſum ſicut homo ſine adiutorio īter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in ſepulcris. quorum nō eſt mēor amplius: et ipſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerunt me ī lacu inferiori: in tenebroſis ⁊ in vmbra

mortis. Super me confirmatuſ
eſt furor tuus. et omnes fluctus
tuos induxiſti ſuper me. Lon-
ge feciſti notos meos a me: poſu
erunt me abominationem ſibi.
Traditus ſu͡z ⁊ nõ egrediebar:
oculi mei languerũt pre inopia:
Clamaui ad te domine: tota die
expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mira
bilia: aut medici ſuſcitabunt et
confitebuntur tibi. Nunquid
narrabit aliquis in ſepulcro mi
ſericordiam tuam: ⁊ veritate͡z tu
am in perditione. Nunquid co-
gnoſcentur ĩ tenebris mirabilia
tua: e iuſticia tua ĩ t͞ra obliuiõiſ
Et ego ad te d͞ne clamaui: ⁊ ma
ne oratio mea preueniet te: Ut

quid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuã a me
Pauper ſum ego et in laboribuſ a iuuentute mea: exaltatus aũt humiliatus ſum et conturbat⁹.
In me tranſierũt ire tue: ⁊ terrores tui cõturbauerũt me. Circundederunt me ſicut aqua tota die: circundederunt me ſimul.
Elongaſti a me amicũ et proximum: et notos meos a miſeria.
Añ Benedictus. Pſal. lxxxviij
Miſericordias dñi: ineternũ cantabo. In generatõe ⁊ generationẽ: annunciabo veritatẽ tuam in ore meo. Quoniã dixiſti in eternum miſcdia edificabitur in celis: preparabiẗ veritas tua in eis. Diſpoſui teſtamentũ

electis meis. iuraui dauid ſeruo
meo: vſqꝫ in eternū ꝑpabo ſemē
tuū. Et edificabo in generatiōe
ꝛ generationē: ſedē tuā. Confite
būt celi mirabilia tua dn̄e. etenī
veritatē tuā in eccl'ia ſctōꝝ. Qm̄
quis in nubibꝫ equabit dn̄o: ſi
milis erit deo ī filijs dei. Deus
qui gl'ificat in ꝯcilio ſcōꝝ: magnꝰ
et terribilis ſup oēs q̄ in circui
tu eius ſunt. Dn̄e deus virtutū
quis ſil'is tibi: potēs es dn̄e ꝛ ve
ritas tua in circuitu tuo. Tu do
minaris poteſtati maris: motuꝫ
autē fluctuū eiꝰ tu mitigas. Tu
hūiliaſti ſic vulneratū ſupbum:
in brachio v̄tut tue diſpſiſti ini
micos tuos. Tui ſunt celi et tua
eſt terra: orbē terre ꝛ plēitudinē

eius tu fundaſti: aquilonē ꝛ ma
re tu creaſti. Thabor ꝛ hermon ī
noīe tuo: exultabūt tuū brachiū
cū potentia. Firmet̄ manus tua
et exaltet̄ dextera tua: iuſticia et
iudiciū ꝑpatio ſedis tue. Miſe-
ricordia ꝛ veritas ꝑcedent faciem
tuā: beatus pplꝰ qui ſcit iubila
tionē. Dñe in lumine vultꝰ tui
ambulabūt. ꝛ in noīe tuo exul
tabunt tota die. ꝛ in iuſticia tua
exaltabuntur. Quoniam gloria
virtutis eorum tu es: et in bene
placito tuo exaltabitur cornu no
ſtrum. Quia domini eſt aſ-
ſumptio noſtra: et ſancti iſrael
regis noſtri: Diuiſio.

Tunc locutꝰ es in viſione ſctīs
tuis. ꝛ dixiſti poſui adiutoriū in

potente: ⁊ exaltaui electū de ple-
be mea. Inueni dauid ſeruum
meum: oleo ſancto meo vnxi eū.
Manus enim mea auxiliabitur
ei: ⁊ brachium meū confirmabit
eum. Nihil proficiet inimicus
in eo: et fili⁹ iniquitatis nō appo-
net nocere ei. Et concidā a facie
ipſius inimicos eius: et odiētes
eum in fugam conuertā. Et ve-
ritaſ mea ⁊ miſericordia mea cū
ipſo: et in nomine meo exaltabi
tur cornu eiuſ. Et ponam in ma
ri manum eius: et in fluminib⁹
dexteram eius. Ipſe inuocabit
me pater meus es tu: deus me⁹
et ſuſceptor ſalutis mee. Et ego
primogenitū ponam illum: excel
ſum pre regib⁹ terre. In eternū

ſeruabo illi miſericordiā meam:
et teſtamentū meum fidele ipſi.
Et ponā in ſcl'm ſeculi ſemē ei⁹:
et thronū eius ſic̄ dies celi. Si
autē dereliq̄rint filij eius legem
meā: ⁊ in iudicijs meiſ nō ambu
lauerit. Si iuſticias meas ꝓpha
nauerint: ⁊ mādata mea nō cuſto
dierint. Viſitabo in virga iniq̄-
tates eorū: et in verberibus pec-
cata eoꝝ Miſericordiā aūt me
am nō diſꝑgam ab eo: neqꝫ noce
bo in v̄itate mea. Neqꝫ ꝓphana
bo teſtm̄ meū: ⁊ q̄ ꝓcedunt de la
bijs meis nō faciā irrita Semel
iuraui ī ſancto meo. ſi dauid mē
tiar: ſemen eiuſ in eternū mane
bit. Et thron⁹ eius ſic̄ ſol ī ꝯſpe
ctu meo. ⁊ ſic̄ luna ꝑfecta in eter

num:⁊ teſtis in celo fidelis. Tu
vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuli
ſti chriſtū tuū. Auertiſti teſtam̄
tum ſerui tui: ꝓphanaſti in terra
ſanctuariū ei⁹. Deſtruxiſti om̄s
ſepes eius: poſuiſti firmamentū
eius formidinē. Diripuerūt eum
oēs tranſeūtes viā: factus ē ob-
probrium vicinis ſuis. Exaltaſti
dexteram deprimentiū eum: le-
tificaſti oēs inimicos ei⁹. Auer
tiſti adiutoriū gladij eius: et nō
es auxiliatus ei in bello. Deſtru
xiſti eū ab emundatiōe: ⁊ ſedem
eius ī terra colliſiſti. Minoraſti
dies tempis eius: ꝑfudiſti eū cō
fuſione. Uſqȝquo dn̄e auertis ī
finē: exardeſcet ſic̄ ignis ira tua.
Memorare que mea ſubſtantia

nunqd enĩ vane conſtituiſti oēs
filios hominū. Quis eſt homo q̇
viuet et nō videbit mortē: eruet
animam ſuam de manu inferi:
Ubi ſunt miſericordie tue antiq̄
domine: ſicut iuraſti dauid in ve
ritate tua. Memor eſto dn̄e op
probrij ſeruoꝝ tuorū: qd cōtinui
in ſinu meo multarū gentium.
Quod exprobrauerĩt inimici tui
dn̄e: qd exprobrauerūt commuta
tionē chriſti tui: Benedictus do
minus in eternū. fiat fiat. Añ.
Benedictus dominus in eternuꝫ
Feria. v. ad laudes. Pſa. l.lxxxix.
Domine refugium factuſ es
nobis: a generatione in ge
neratione. Prius q̄ꝫ montes fie
rent aut formareſ terra ꝛ orbis:

a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculum tu es
deus. Ne auertas homīez in hu
militatem: et dixiſti conuertimi-
ni filij hominū. Quoniam mille
anni ante oculos tuos: tanqꝫ di-
es heſterna que preterijt. Et cu-
ſtodia ī nocte que pro nihilo ha
bentur: eorum anni erunt. Ma
ne ſicut herba tranſeat: mane
floreat et tranſeat: veſpere de-
cidat induret ⁊ areſcat. Quia de
fecim⁹ in ira tua: ⁊ in furore tuo
turbati ſumus. Poſuiſti iniqui
tates noſtras in conſpectu tuo: ſe
culum noſtrum in illuminatiōe
vultus tui. Quoniā omnes di-
es noſtri defecerunt: ⁊ in ira tua
defecim⁹. Anni noſtri ſicut ara
nea meditabunt: dies annoꝝ no

ſtrorū in ipſis ſeptuaginta anni
Si autē in potētatibus octogin-
ta anni:et amplius eorū labor et
dolor. Quoniā ſuperuenit man-
ſuetudo:et corripiemur. Quis
nouit poteſtatem ire tue: et pre
timore tuo iram tuā dinumera
re. Dexteram tuā ſic notam fac:
et eruditos corde in ſapientia.
Conuertere dñe uſq; quo: ⁊ de
precabilis eſto ſuꝑ ſeruos tuos:
Repleti ſumus mane miſericor
dia tua: ⁊ exultauim⁹ ⁊ delectati
ſumus in omnib⁹ dieb⁹ noſtris.
Letati ſumus pro dieb⁹ quib⁹
nos humiliaſti: annis quib⁹ vi-
dimus mala. Reſpice in ſeruos
tuos ⁊ in oꝑa tua ⁊ dirige filios
eorum. Et ſit ſplendor dñi dei

nr̄i ſup̄ nos. ⁊ op̄a manuū nr̄a/
rū dirige ſup̄ nos. ⁊ opꝰ manuuꝫ
noſtrarū dirige. Ad completo/
riū oñi tempe. Pſalmus. xc.

QUi habitat in adiutorio al/
tiſſimi: in ꝓtectōe dei celi cō
morabitur. Dicet domino ſu/
ſceptor meꝰ es tu: ⁊ refugiū me/
um deus meus ſperabo in eum.
Quoniam ipſe liberauit me de
laqueo venantiū. ⁊ a verbo aſp̄o.
Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊
ſub pēnis eiꝰ ſpabis Scuto circū
dabit te veritas eiꝰ: nō timebis
a timore nocturno. A ſagitta vo
lante ī die. a negocio ꝑambulan
te in tenebris: ab incurſu ⁊ dmo
nio meridiano. Cadent a latere
tuo mille. et decē milia a dextris

tuis: ad te aūt nō appropinqbit.
Veruntn̄ oculis tuis conſidera
bis. ⁊ retrtbutiōem pctōꝝ vide
bis. Quoniā tu eſ dn̄e ſpes mea
mea: altiſſimū poſuiſti refugiuʒ
tuū. Non accedat ad te malū: ⁊
flagellū non appropinqbit taber
naculo tuo. Qm̄ angelis ſuis
mādauit de te: vt cuſtodiāt te in
omnibꝫ vijs tuis. In manibuſ
portabūt te: ne forte offendas ad
lapidem pedē tuū: Sup aſpideʒ
et baſiliſcū ambulabis: ⁊ ɔculca
bis leonē ⁊ draconē. Qm̄ in me
ſpauit liberabo eū: pte. eū qm̄ co
no. meū. Clamauit ad me ⁊ exau
diā eū. cuʒ ipo ſū i tribulatiōe:
eripiā eū ⁊ glo. eū. Longitudine
dieꝝ rep. eū: ⁊ oſtdā illi ſa: meū.

BOnum eſt confiteri dño: et
pſallere nomĩ tuo altiſſime.
Ad annunciandũ mane miſeri
cordiam tuam: et veritatẽ tuam
per noctem. In decachordo pſal-
terio: cũ cantico ĩ cithara. Quia
delectaſti me domine in factura
tua: et in operibus manuũ tua-
rum exultabo. Quaꝫ magnifica
ta ſunt opera tua domiue: nimis
profunde facte ſnnt cogitatiões
tue. Vir inſipiens nõ cognoſcet:
et ſtultus nõ cognoſcet hec. Cũ
exorti fuerint peccatores ſicut fe
num: et apparuerint omnes qui
oꝑantur inquitatem. Vt intere-
ant in ſeculũ ſeculi: tu autem al
tiſſim⁹ in eternũ domine. Quo

niam ecce inimici tui domine.
quoniam ecce inimici tui peri-
bunt: ⁊ diſpergentur omnes qui
operantur inquitatē. Et exalta-
bitur ſicut vnicornis cornu me-
um: et ſenectus mea in meſeri-
cordia vberi. Et deſpexit ocu
lus meus inimicos meos: et in-
ſurgentibus in me malignanti-
bus audiet auris mea. Iuſt⁹ vt
palma florebit: ſicut cedrus liba
ni multiplicabitur. Plantati in
domo dmini: in atrijs dom⁹ dei
noſtri florebūt. Adhuc multipli
cabuntur in ſenecta vberi. et be-
ne patieutes erunt vt annunci-
ent. Quouiam rectus dominuſ
deus nr̄: ⁊ nō eſt iniq̄tas in eo.
Aij. Exaltare. Pſalmus. xcij.

D Ominus regnauit decorē
indutus eſt:indutus eſt do
minꝰ fortitudinē ⁊ precinxit ſe .
Etenim firmauit orbem terre:
qui non cōmouebitur. Parata
ſedes tua extunc:a ſeculo tu es .
Eleuauerunt flumina domine:
eleuauerunt flumina vocē ſuam
Eleuauerūt flumīa fluctus ſuos
a vocibus aq̄ꝝ multaꝝ. Mirabi
les elationes maris : mirabilis
in altis dominus . Teſtimonia
tua credibilia facta ſunt nimis:
domum tuam decet ſanctitudo
domine . in longitudine die/
rum. Pſalmus .xcij.

D Eus vltionū dominus: de/
us vltionum libere egit. Ex
altare qui iudicas terram:redde

retributionẽ ſuperbis. Uſq₃quo
pctores dñe: vſq₃ q̊ pctores gloria
bunt. Effabuntur et loquent
iniquitatẽ: loq̄ntur omnes qui
operantur iniuſticiam. Populũ
tuũ domine humiliauerunt. et
hereditatem tuam vexauerunt:
Uiduam et aduenam interfe-
cerunt. et pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit domi
nus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite inſipientes in popu
lo: et ſtulti aliquãdo ſapite. Qui
plantauit aurem non audiet:
aut qui finxit oculum non conſi
derat. Qui corripit gentes non
arguet: qui docet hominẽ ſcien
tiam. Dominus ſcit cogitatio-
nes hominũ: qnoniã vane ſunt.

Beatus homo quē tu erudieris
domine : et de lege tua docueris
eum: t mitiges ei a dieb9 ma
lis: donec foueat̄ peccatori fouea
Quia nō repellet dominus ple
bem ſuam: et hereditatē ſuā non
derelinquet. uoaduſqꝫ iuſticia
conuertatur in iudiciū: et qui iu
xta illam omnes qui recto ſunt
corde. Quis conſurget mihi ad
uerſus malignantes : aut quis
ſtabit mecū aduerſus operātes
iniquitatem. iſi quia domin9
adiuuit me : paulominus habi
taſſet in inferno anima mea.
Si dicebam motus eſt pes me
us: miſericordia tua domine ad
iuuabat me. cdm mltitudinē
dolorum meoꝝ in corde meo: cō

ſolationes tue letificauerũt aīam
meā. Nunq̄d adheret tibi ſedes
iniq̄tatis: qui fingis laborē in p̄-
cepto. Captabunt in aīam iuſti:
et ſanguinē īnocentē ↄdēnabūt
Et factus ē mihi dn̄s ī refugiū:
et de⁹ me⁹ in adiutoriū ſpei mee.
Et reddet illis iniquitatē ipoꝝ:
et in malicia eoꝝ diſperdet eos.
diſp̄det illos dn̄s deus nr̄. Añ.
Exaltare qui iudicas terram. ℣.
Beatus homo quez tu erudieris
dn̄e. Et de lege tua docueris eum.
Benignus eſt enim lectio.
ſpirit⁹ ſapientie: ⁊ nō libera
bit maledictū a labijs ſuis: qm̄
renū illi⁹ teſtis ē de⁹ ⁊ cordis ei⁹
ſcrutatoꝛ eſt ver⁹: ⁊ ligue illi⁹ au
ditoꝛ: qm̄ ſpūs dn̄i repleuit oꝛbē

terrarum:et hoc qđ cōtinet om̄ia
ſcientiā habet vocis. Tu aūt. Rem.
Miſericordias dn̄i In eternū can
tabo. ℣. In generatione ⁊ genera
tionē. In eternū. Diebꝫ feria
lis p̄ eſtatē ad vigilias ſine In
Venite exul uit. ps. xciiii.
temus dn̄o: iubilemꝰ deo ſa
lutari nr̄o: Preocupemus facieꝫ
eius in confeſſione: ⁊ in pſalmis
iubilemꝰ ei. Qm̄ deus magnus
dn̄s: et rex magnꝰ ſup̄ oēs deos.
Quia in manu eius fines terre:
et altitudines montium ipſius
ſunt. Qm̄ ipſius ē mare et ip
ſe fecit illud: et ſiccā manꝰ eius
formauerūt: venite adoremus ⁊
procidamus ⁊ ploremus ante do
minum qui fecit nos: quia ipſe

eſt deus noſter Et nos pp̄ulus
paſcue eius. ⁊ oues manꝰ eius :
hodie ſi vocē eius audieritis: no
lite obdurare corda vr̄a Sicut
in irritatione: ſm̄ diem tempta-
tionis in deſerto Ubi temptaue
runt me prēs veſtri: ꝓbauerunt
et viderūt opa mea. Quadragin
ta annis offenſus fui generatōi
illi: ⁊ dixi ſemꝑ errant corde Et
iſti nō ꝯgnouerūt vias meas: vt
iuraui in ira mea ſi intrabūt in
requiem meā: In .ij. noct. añ.
Alleluia. In .xl. añ. Cantate dño.
Cantate dño ps. xcv.
canticū nouū: cantate
dño omīs terra. Can
tate dño ⁊ bn̄dicite no
mini eius: annūciate de die in

diem ſalutare eiꝰ. Annūciate in
ter gentes gl'iam eiꝰ: ī oībꝫ ꝑplis
mirabilia eius. Qm̄ magnꝰ dn̄s
et laudabil' nimis: terribilis eſt
ſup oēs deos. Qm̄ oēs dij gētiū
demonia: dn̄s aūt celos fec. Con
feſſio ꝛ pulcritudo in ꝯſpectu eꝰ:
ſctimonia ꝛ magnificētia in ſan
ctificatōe eiꝰ. Afferte dn̄o patrie
gētiū: afferte dn̄o gl'aꝫ ꝛ honorē:
afferte dn̄o gl'iaꝫ noī eiꝰ. Tollite
hoſtias et introite in atria eius:
adorate dn̄m in atrio ſctō eius.
Cōmoueat a facie eiꝰ vniuerſa
terra: dicite in gentibꝫ qꝛ dn̄s re
gnauit. Etenī correxit orbē qui
non ꝯmouebit: iudicabit ꝑplos
in equitate. Letēt celi ꝛ exultet
terra: cōmoueat mare ꝛ plenitu

do eius: gaudebunt campi ⁊ omnia que in eis ſunt. Tunc exultabunt om̄ia ligna ſiluarum a facie dn̄i quia venit: q̄m venit iudicare terram. Iudicabit orbem terre in equitate: ⁊ pplos in veritate ſua. ps. xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu ei⁹: iuſticia et iudiciū correctio ſedis eius. Ignis ante ipſum p̄cedet: et inflāmabit in circuitu inimicos eius. Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ c̄mota ē terra. Montes ſic cera fluxerūt a facie dn̄i: a facie dn̄i oīs terra. Annūciauerūt celi iuſticiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs ppl̄i gloriam eius. Confundantur omnes

qui adorant ſculptilia:⁊ qui glo
rianť in ſimulacris ſuis. Ado-
rate eũ omẽs angeli eius: audi-
uit et letata eſt ſyon. Et exulta
uerunt filie iude: ꝓpter iudicia
tua dñe. Qm̃ tu dominus altiſ
ſimus ſup omnẽ terram: nimis
exaltatus es ſup oẽs deos. Qui
diligitis dñm odite malũ: cuſto
dit dñs animas ſctõꝝ ſuoꝝ de
manu pctõris liberauit eoſ. Lux
orta eſt iuſto: et rectis corde leti
cia: [illegible] iuſti in dño:⁊ cõ-
fitemĩ memorie ſanctificatõis
eius. Aña. Cantate dño ⁊ bñdicite
nomĩ eius. Aña. Quia mirabilia.

Cantate dño can ps. xcvij.
ticum nouũ: quia mirabilia
fecit. Saluauit ſibi dextera eiuſ:

et brachium ſanctū eius. Notū
fecit dominus ſalutare ſuum: in
conſpectu gentium reuelauit iu
ſticiam ſuā. Recordatus eſt mi
ſericordie ſue ⁊ veritatis ſue: do
mui iſrael. Viderunt omēs ter-
mini terre ſalutare dei nr̄i. Iu-
bilate dn̄o omnis terra: cantate
et exultate ⁊ pſallite. Pſallite do
mino in cithara. in cithara ⁊ vo-
ce pſalmi: in tubis ductilibus ⁊
voce tube cornee. Iubilate in cō
ſpectu regis domini. moueat ma
re ⁊ plenitudo eius: orbis terra-
rum ⁊ qui habitant in eo. Flu-
mina plaudent manu ſimul mō-
tes exultabūt a conſpectu dn̄i:
qm̄ venit iudicare terrā. Iudica
bit orbē terraꝝ i iuſticia: ⁊ p̄plos

in equitate. Pſalmus. xcviij.

Dominus regnauit: iraſcant populi: qui ſedes ſup cheru bin moueat terra: Dñs in ſyon magnus: ⁊ excelſus ſup oñis po pulos. Confiteât nomĩ tuo ma gno. qm̄ terribile ⁊ ſanctũ eſt: et honor regis iudiciũ diligit. Tu paſti directiones: iudiciũ ⁊ iuſti ciam in iacob tu feciſti. Exalta te dñm deũ noſtr: ⁊ adorate ſca bellum pedũ eius quoniam ſan ctum eſt. Moyſes ⁊ aaron in ſa cerdotibus eius: ⁊ ſamuel inter eos q̄ inuocant nomē ei. Inuo cabât dñz ⁊ ipe exaudiebat eos: in colũna nubis loq̄bat ad eos ⁊ Cuſtodiebât teſtimonia eius: ⁊ preceptum quod dedit illis Do

mine deus noſter tu exaudiebaſ
eos. deus tu ꝓpitius fuiſti eis:et
vlciſcens in oēs adinuentiones
eoꝝ. Exaltate dn̄m deū noſtꝝ. et
adorate in monte ſctō eius : qm̄
ſanctꝰ dn̄s deus nr̄. An. Quia
mirabilia fecit dn̄s. An. Jubilate

Jubilate dn̄o om̄is ps. xcix.
terra : ſeruite dn̄o in leticia :
Introite in conſpectu eius : in
exultatione citote qm̄ dn̄s ipſe
eſt deus: ipſe fec nos ⁊ n̄ ipſi noſ
Populꝰ eius ⁊ oues paſcue eiꝰ.
introite portas eius in ꝯfeſſiōe:
atria eius in hymnis ꝯfitemini
illi. Laudate nomē eius quoniā
ſuauis eſt dominus. in eternuꝫ
miſcdia eius: et vſqꝫ in gn̄atiōe
⁊ gn̄ationē ꝟitas eius. ps. c.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Miſericordiā et iudiciū: can
tabo tibi dn̄e. Pſallam ⁊ in
telligam in via immaculata: qn̄
venies ad me: Perambulabā in
innocētia cordis mei: in medio
domus mee. Non ꝓponebā ante
oculos meos rem iniuſtā facien
tes p̄uaricatiōes odiui. Non ad
heſit mihi cor prauū: declinantē
a me malignū nō cognoſcebam.
Detrahentē ſecreto, primo ſuo:
hunc ꝑſeq̄bar. Superbo oculo et
inſatiabili corde: cū hoc n̄ edebā
Oculi mei ad fideles terre vt
ſedeāt mecū: ambulās in via im
maculata hic mihi miniſtrabat.
Non habitabit in medio dom⁹
mee: qui facit ſuperbiam: qui lo-
quitur iniqua nō direxit in con

ſpectu oculorū meorum. In ma-
tutino interficiebā om̄s pctōres
terre: vt diſpderē de ciuitate do
mini oēs opantes iniquitatē.
Añ. Jubilate dño omnis terra. V.
Dñs in ſion magnꝰ. Et excel. ſu-
per oēs populos. In laudibꝰ añ.
Spiritu principali confirma cor
meū deus. ps. Miſerere. ps. No
tus in iudea. ps Bonū eſt confi
teri cañ. Dñe audiui ps. Lauda
te dominū de celis. Rm. Ad an-
nunciandū mane Miſericordiam
tuam. V. Et veritatē tuā p noctē.
Miſeri. Ad bñ. añ. Per viſcera
miſericordie dei noſtri viſitauit nos
Sabbato Inuit. oriens ex alto.
Dñm deū noſtrū Venite adorēꝰ.
ps. Venite. In ſcdo noctur. añ.

Clamor meus. Pſalmus. ci.

DOmine exaudi oratio
nem meam: et clamor
meus ad te veniat.
Non auertas faciem
tuā a me: in quacunq̧ die tribu-
lor inclina ad me aurē tuam. In
quacunq̧ die inuocauero te: ve-
lociter exaudi me. Quia defece-
runt ſicut fumus dies mei: et
oſſa mea ſicut cremiū aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum et aru
it cor meum: q̄r oblitus ſū come
dere panē meum. A voce gemit⁹
mei: adheſit os meū carni mee.
Similis factus ſuȝ pellicano ſo
litudinis: factus ſum ſicut ny-
cticorax in domicilio. Vigilaui et
factus ſum ſicut paſſer ſolitari⁹

in tecto. Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: ꝛ q̃ laudabant
me aduerſum me iurabāt. uia
cinerē tanq̄ panem māducabā:
et poculū meum cuz fletu miſce
bam. A facie ire indignationis
tue: quia eleuans alliſiſti me :
Dies mei ſicut vmbra declinaue
runt: ꝛ ego ſic̄ fenū arui. Tu au-
tem domine in eternum perma
nes: et memoriale tuum in gene
ratione ꝛ generationē. Tu exur-
gens miſereberis ſyon: quia tem
pus miſerēdi eius qꝛ venit tps.
Quoniā placuerunt ſeruis tuis
lapides eius, et terre eius miſe
rebuntur. Et timebunt gentes
nomen tuū dn̄e: ꝛ omnes reges
terre gloriam tuam. Quia edi-

ficauit dominus ſyon: ⁊ videbit
in gl'ia ſua Reſpexit in orōꝫ hu
miliū: et nō ſpreuit p̄cē eoꝝ Scri
bant̄ hec in generatiōe altera: et
ppl'us q̄ creabit̄ laudabit dn̄m:
Quia ꝓſpexit de excelſo ſctō ſuo
dn̄s de celo in terrā aſpexit Ut
audiret gemitus compeditoꝝ:
vt ſolueret filios interemptoꝝ:
Ut annūcient in ſion nomē dn̄i:
et laudē eius in hieruſalē In cō
ueniendo ppl'os i vnum: ⁊ reges
vt ſeruiant dn̄o Reſpondit ei in
via virtutis ſue: paucitatē dieꝝ
meoꝝ nūcia mihi Ne reuoces
me in dimidio dierū meoꝝ: in
generatione ⁊ generationē anni
tui Initio tu dn̄e terrā fūdaſti:
et opa manuū tuarū ſunt celi.

Ipſi ꝑibunt tu autē ꝑmanes: et
omes ſic̄ veſtimentū veteraſcent
Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊
mutabunt: tu aūt idem ipſe es ⁊
anni tui nō deficient Filij ſuo-
rum tuorū hītabunt: ⁊ ſemen eo-
rum in ſeculū diriget. ps.cij.

Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ oīa
que intra me ſūt nomī ſctō
eius Benedic aīa mea dn̄o: ⁊ no
li obliuiſci oēs retributōes eius.
Qui ꝓpitiat oībus iniq̄tatibus
tuis: qui ſanat oēs infirmitates
tuas. Qui redimit d̄ interitu vi-
tam tuā: qui coronat te in miſe-
ricordia ⁊ miſeratiōib9. Qui re-
plet in bonis deſideriū tuū: reno-
uabit vt aquile iuuentus tua
Faciens miſericordias dn̄s e

iudicium: omib⁹ iniuriā patēti-
bus. Notas fec̄ vias ſuas moiſi:
filijs iſrl' volūtates ſuas. Miſera
tor ꝛ miſericors dn̄s: lōganimis
et multū miſericors. Nō in ppe
tuū iraſcet̄: neqꝫ in eternū cōmi
nabit̄. Non ſm pctā noſtra fecit
nobis: neqꝫ ſcd̄m iniqtates nrās
retribuit nobis. Qm̄ ſm altitu-
dinē celi a terra: corroborauit mi
ſericordiā ſuā ſuper timentes ſe.
Quantū diſtat ort⁹ ab occidente:
longe fecit a nobis iniqtates no
ſtras. Quomō miſeret̄ pater fili
orum. miſert⁹ eſt dn̄s timentib⁹
ſe: qm̄ ipſe cognouit figmentum
noſtrū. Recordat⁹ eſt qm̄ puluis
ſumus. ho ſicut fenū: dies eius
tāqꝫ flos agri ſic efflorebit. Qm̄

ſpiritus ptranſibit in illo et non ſubſiſtet: et non cognoſcet amplius locum ſuuz. Miſericordia autē domini ab eterno ꝛ vſqꝫ in eternum: ſuper timentes eum. Et iuſticia illius in filios filiorum: his qui ſeruāt teſtamentū eius. Et memores ſunt mandatorum ipſius: ad faciendum ea. Dominus in celo parauit ſedez ſuam: et regnū ipſius omnibus dominabit. Benedicite dn̄o omnes angeli eiꝰ. potentes virtute: facientes verbū illius ad audiendam vocem ſermonū eius. Benedicite dn̄o oēs virtutes eius: miniſtri eius qui facitis voluntatem eius. Benedicite dn̄o omīa opera eius: in omni loco dn̄atio

nis eius benedic aīa mea dn̄o:
Añ. Clamor me⁹ ad te veniat de⁹.
Benedic Añ Bn̄dic. ps̄.ciij.
anima mea dn̄o: dn̄e deus
meus magnificatus es vehemen
ter. Confeſſionem ꝛ decorem in
duiſti: amictus lumīe ſicut veſti
mento: Extendēs celū ſic pellē:
qui tegis aquis ſuperiora eius:
Qui ponis nubē aſcenſum tuū:
qui ambulas ſup̱ pennas vētoꝝ
Qui facis angelos tuos ſpirit⁹:
et miniſtros tuos ignē vrentem:
Qui fundaſti terrā ſup̱ ſtabili-
tatē ſuam: nō inclinabit in ſecu
lū ſeculi. Abyſſus ſic veſtimētū
amictus ei⁹: ſup̱ montes ſtabūt
aque. Ab increpatione tua fugi
ent a voce tonitrui tui formida-

bunt. Aſcendūt montes ⁊ deſcē
dunt campi: in locum quē fun-
daſti eis. Terminū poſuiſti quē
non tranſgredietur: neq̧ conuer
tentur operire terram. Qui emit
tis fontes in conuallibus: inter
mediū montium pertranſibunt
aque. Potabunt oēs beſtie agri:
expectabunt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi habita-
bunt: de medio petrarum da-
bunt voces. Rigans montes de
ſuperiorib⁹ ſuis: de fructu operū
tuorum ſatiabitur terra. Produ
cens fenū iumentis: et herbam
ſeruituti hoīm. Ut educat panē
de terra: et vinū letificet cor ho-
minis. Ut exhilaret faciē ī oleo:
et panis cor hominis confirmet.

Saturabūtur ligna campi .et ce
dri libani quas plantauit : illic
paſſeres nidificabunt. Herodij
domus dux eſt eorum.mōtes ex
celſi ceruis:petra refugiū erina
cijs. Fecit lunam in tempa: ſol
cognouit occaſum ſuum. Poſui
ſti tenebras ⁊ facta eſt nox:in ip
ſa pertranſibūt omnes beſtie ſil
ue. Catuli leonū rugientes vt
rapiant:et querāt a deo eſcā ſibi.
Ortus eſt ſol ⁊ congregati ſunt:
et in cubilibus ſuis collocabun
tur. Exibit homo ad opus ſuuꝫ:
et ad oꝑationē ſuam vſqꝫ ad ve
ſperam. Quaꝫ magnificata ſunt
opera tua dn̄e.omnia in ſapien
tia feciſti:impleta eſt terra poſſeſ
ſeſſione tua. Diuiſio.

Hoc mare magnū et ſpacioſum
manibꝰ: illic reptilia quorū non
eſt numerus. Animalia puſilla
cum magnis: illic naues ꝑtrãſi-
bunt. Draco iſte quem formaſti
ad illudendū ei: omnia a te expe
ctant vt des illis eſcam in tem-
pore. Dante te illis colligēt: ape
riente te manū tuam omnia im
plebuntur bonitate. Auertente
autē te faciem turbabūtur. aufe
res ſpiritū eorum ⁊ deficient: et
in puluerē ſuum reuertentur.
Emitte ſpm̄ tuum ⁊ creabūtur:
et renouabis faciem terre. Sit
gloria domini in ſeculū: letabit
dominus in operibus ſuis. Qui
reſpicit terrã ⁊ facit eam treme-
re: qui tangit montes ⁊ fumigãt

Cantabo domino in vita mea:
pſallam deo meo q̄diu ſum. Io
cundum ſit ei eloquium meu3:
ego vero delectabor in domino.
viij Deficiant peccatores a terra. et
iniqui ita vt nō ſint: benedic aīa
mea domino: Añ. Bñdic anima
mea dño. Añ. Letetur. Ps. ciiij.
Confitemini domino ⁊ inuo
cate nomē eius: annunciate
inter gentes opera eius. Canta
te ei ⁊ pſallite ei: narrate omnia
mirabilia eius: Laudamini in
nomīe ſancto ei⁹: letetur cor que
rentium dñm. Querite dñm ⁊
confirmamini: q̄rite faciē eius
ſemꝑ. Mementote mirabilium
eius q̄ fecit: ꝓdigia ei⁹ ⁊ iudicia
oris eius. Semen abraam ſerui

eius:filij iacob electi eius. Ipſe
dominus deus noſter:in vniuer
ſa terra iudicia eius. Memor fu
it in ſeculū teſtamenti ſui:verbi
quod mādauit in mille genera
tiones. Quod diſpoſuit ad abra
am: et iuramenti ſui ad yſaac:
Et ſtatuit illđ iacob in p̄ceptū:
et iſrael in teſtamētum eternū:
Dicens tibi dabo terraȝ chana
an:funiculum hereditatis veſtre
Cum eſſent numero breui:pau
ciſſim ꝛ incole eius. Et ꝑtranſie
runt de gente in gentē. ꝛ đ regno
ad populum alterū. Non reliq̄t
hoīem nocere eis: et corripuit ꝓ
eis reges. Nolite tāgere chriſtoſ
meoſ: ꝛ ī ꝓphet̄ meis nolite mali
gnari. Et vocauit famē ſuꝑ trā:

et oĩe firmamentũ panis cõtri
uit. Miſit ante eos virum: in ſer
uum venũdatus eſt ioſeph. Hu
miliauerũt in cõpedibus pedes
eius ferrum ꝑtranſijt aĩam ei⁹:
donec veniret verbum eius. Elo
quium dñi inflammauit eũ mi
ſit rex ⁊ ſoluit eum: princeps po
pulorũ ⁊ dimiſit eũ. Conſtituit
eũ dñm domus ſue: ⁊ principem
omĩs poſſeſſionis ſue. Et erudi
ret principes ei⁹ ſicut ſemetipm:
et ſenes eius prudentiã doceret.
Et intrauit iſrael in Diuiſio.
egyptum: et iacob acola fuit in
terra cham. Et auxit pplm ſuū
vehemẽter: ⁊ firmauit eũ ſup ini
micos eius. Conuertit cor eorũ
vt odirent pplm eius: ⁊ dolũ face

rent in ſeruos eius. Miſit moy-
ſen ſeruũ ſuum: aaron quem ele
git ipſum. Poſuit in eis verba
ſignorũ ſuorum: ⁊ prodigiorũ in
terra cham Miſit tenebras ⁊ ob
ſcurauit: etñ exacerbauit ſermo
nes ſuos Conuertit aquas eoꝝ
in ſanguinẽ: et occidit piſces eo-
rum Et dedit terra eorũ ranas:
in penetralibus regum ipſoruz ⁊
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cinifes:
in omnib⁹ finibus eorũ. Poſuit
pluuias eorum grandinẽ: ignez
comburentem in terra ipſoꝝ Et
percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas
eoꝝ: et ꝯtriuit lignũ finiũ eorũ.
Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bruch⁹:
cuius nõ erat nũerus Et come
dit omne fenũ in terra eorum: ⁊

comedit omnē fructum terre eo
rum. At percuſſit omne primo-
genitum in terra eorum: primi-
tias omnis laboris eorum. Et
eduxit eos cum argento ꝛ auro:
et non erat in tribubus eorū in-
firmus. Letata eſt egyptus in
profectione eorum: quia incubu
it timor eoruꝫ ſuper eos. Expan
dit nubem in proctectionem eo-
rum: et ignem vt luceret eis per-
noctem. Petierunt et venit co-
turnix: ꝛ pane celi ſaturauit eoſ.
Diſrupit petram et fluxerunt
aque: abierunt in ſicco flumina.
Quoniaꝫ memor fuit verbi ſan
cti ſui: quod habuit ad abraam
puerū ſuum. Et eduxit populū
ſuum in exultatiōe: ꝛ electos ſu

os in leticia Et dedit illis regio
nes gentium :et labores populo-
rum poſſederunt. Et cuſtodiant
iuſtificationes eius:et legē eius
requirant. Antiphona. Letetur
cor querentium dominū. ℣. Que-
rite dominū et cōfirmamī. Queri
te faciem eius ſemper. Lectio.
Bene fac iuſto : et inuenies re-
tributionem magnaz. Et ſi non
ab ipſo :certe a domio. Non enī
bene eſt ei qui aſſiduus ē in ma
lis : et elomoſinam non danti.
Quoniam ⁊ altiſſimus odio ha
bet peccatores.et miſertus eſt pe
nitentibus. Tu. ℟m Dñe exau
di orōem meam. Et clamor meus
ad te veniat. Ora. In.ij.noct.aī.
Allā. In.xl.aī. Viſita. ps.cv.

Confitemini domino
quoniã bonus: qm̃ in
ſeculum miſcdia ei⁹.
Quis loquetur potẽ-
tias domini: auditas faciet oĩs
laudes eius. Beati qui cuſtodi
unt iudiciũ: ⁊ faciunt iuſticiã in
omni tempe. Memẽto noſtri do
mine in beneplacito populi tui:
viſita nos in ſalutari tuo. Ad vi
dendum in bonitate electorum
tuorum. ad letandum in leticia
gentis tue: vt lauderis cum here
ditate tua. Peccauimus cuz pa-
tribus noſtris: iniuſte egim⁹ ini
quitatẽ fecimus. Patres noſtri
in egypto non intellexerũt mira
bilia tua: non fuerunt memores
mltitudis miſcdie tue. Et irri-

tauerunt aſcēdentes ī mari:ma
ri rubro. Et ſaluauit eos ꝓpter
nomē ſuū: vt notā faceret poten
tiā ſuā Et increpuit mare rubꝝ
ꝛ exiccatū ē:ꝛ deduxit eos ī abyſ-
ſis ſicut in deſerto Et ſaluauit
eos de mā̄u odientiū: ꝛ redemit
eos de manu inimici. Et operu
it aqua tribulātes eos:vnꝰ ex eis
non remāſit. Et crediderūt ver-
bis eius:ꝛ laudauerūt laudē eiꝰ
Cito fecerūt obliti ſunt operuꝫ
eius: ꝛ non ſuſtinuerūt conſiliū
eius. Et concupierūt ꝯcupiſcen
tiam in deſerto:ꝛ temptauerunt
deum in inaquoſo. Et dedit eis
petitionem ipſoꝝ: et miſit ſaturi
tatem in aīas eoꝝ. Et irritaue
rūt moyſen in caſtris:aaron ſan

clum dñi. Aperta eſt terra ⁊ de
glutiuit dathan: ⁊ oꝑuit ſuꝑ con
gregationem abyron. Et exarſit
ignis in ſinagoga eoꝝ: flāma cō-
buſſit pctōꝛes. Et fecer̄t vitulū
in oꝛeb: ⁊ adoꝛauer̄t ſculptile. Et
mutauerūt gl'iam ſuã: in ſſitu-
dinem vituli comedētis fenum
Obliti ſūt deū qui ſaluauit eos,
qui fec̄ magnalia in egypto: mi-
rabilia in terra cham terribilia
in mari rubꝛo. Et dixit vt diſper
deret eos: ſi nō moyſes elect' ei'
ſtetiſſet in ꝯfractiōe in ꝯſpc̄u ei'
Ut auerteret irā eius ne diſpde
ret eos: ⁊ ꝓ nihilo habuerūt ter
ram deſiderabilē. Non credide-
runt verbo eius. ⁊ murmuraue
runt in tabernacul' ſuis: non ex

audierunt vocem dñi. Et eleua
uit manũ ſuam ſup̱ eos: vt pro
ſterneret eos in deſerto. Et vt
deiceret ſemen eoꝝ in nationibꝫ:
et diſperderet eos in regionibꝫ.
Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ co
mederũt ſacrificia mortuorum.
Et irritauerũt eum in adinuen
tionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt
in eis ruina. Et ſtetit finees et
placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatõ. Et
reputatum eſt ei in iuſticiam: in
generatione ⁊ generatiõem vſqꝫ
in ſempiternum: Diuiſio
Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝯdictio
nis. ⁊ vexatꝰ ẽ moyſes ꝓpter eos:
qꝛ exacerbauerũt ſpm̃ eiꝰ. Et di
ſtinxit in labijs ſuis: non diſpdi
derũt gentes q̃s dixit dominus

illis. Et cōmixti ſunt inter gen-
tes. et didicerunt oꝑa eorum. et
ſeruierūt ſculptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factū
eſt illis in ſcādalum. Et immo
lauerunt filios ſuos: et filias ſu
as demonijs. Et effuderūt ſan-
guinem īnocentē. ſanguinē filio
rum ſuorum et filiarū ſuarum:
quas ſacrificauerunt ſculptilibꝰ
chanaan. Et interfecta eſt terra
in ſanguinibꝰ: et contaminata
eſt in opibus eorum: ⁊ fornicati
ſunt in adinuētiōibus ſuis. Et
iratus eſt furore dominus in po
pulum ſuū: ⁊ abominatus eſt he
reditatem ſuã. Et tradidit eos
in manus gentiū: ⁊ dominati ſūt
eorum qui oderūt eos. Et tribu
lauerūt eos inimici eoꝝ. ⁊ hūiliati

ſunt ſub manibꝫ eoꝝ: ſepe libera
uit eos. Ipſi aūt exacerbauerūt
eū in ꝯſilio ſuo: et hūiliati ſunt
in iniquitatibꝫ ſuis. Et vidit cū
tribularent̄: ⁊ audiuit oꝛōꝫ eoꝝ.
Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui:
et penituit eū ſm̄ multitudineꝫ
miſericoꝛdie ſue. Et dedit eos ī
miſericoꝛdias: in ꝯ̄ſpectu omniū
qui ceperāt eos. Saluos fac nos
domine deus noſter: et congrega
nos de natiōibꝫ. Ut ꝯfiteamur
nōi ſcō tuo: ⁊ gl'iemur ī laud tua
Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrl'a ſcl'o ⁊ vſqꝫ ī
ſecl'm: ⁊ dicet oīs pp̄lus fiat fiat.
Añ. Viſita nos domie in ſaluta-
ri tuo. añ. De neceſſitatib⁹. pſ. cvi.
Confitemini dño qm̄ bonus.
qm̄ in ſecl'm miſericoꝛdia ei⁹.

Dicant qui redēpti ſunt a dño:
quos redemit de mãu inimici :
de regionib᷒ cōgregauit eos. A
ſolis ortu ⁊ occaſu : ab aqnilone
et mari. Errauerūt in ſolitudīe
in inaquoſo : viā ciuitatis habi-
taculi nō inueneꝛt. Eſurientes
et ſitientes:anima eoꝝ in ipſis
defecit. Et clamauerūt ad dñm
cum tribularent̄:et de neceſſita-
tib᷒ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit
eos in viam rectā:vt irent in ci-
uitatem habitationis. Confite-
antur dño miſericordie eius :
et mirabilia eius filijs hominū.
Quia ſatiauit animā inanem :
et animam eſurientē ſatiauit bo-
nis. Sedentes in tenebris ⁊ vm-
bra mortis: vinctos in mendicit-

tate et ferro. Quia exacerbaue-
runt eloquia dei: et cōſilium al
tiſſimi irritauerūt. Et hūiliatū
eſt in laboribꝫ cor eorum: ⁊ infir-
mati ſūt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerūt ad dominū cum
tribularēt̄: et de neceſſitatibꝫ eoꝝ
liberauit eos. Et eduxit eos de
tenebris ⁊ vmbra mortis: et vin-
cula eorū dirupit. Confiteātur
dn̄o miſericordie eius: ⁊ mirabi
lia eius filijs hominū. Quia cō
triuit portas ereas: et vectes fer
reos confregit. Suſcepit eos de
via iniquitatis eoꝝ: ꝓpter iniuſti
cias enī ſuas hūliati ſūt. Omē
eſcam abomīata eſt aīa eoꝝ: ⁊ ap
ꝓpinquerunt vſqꝫ ad portas mor
tis. Et clamauerūt ad dn̄m: cum

tribularentur: ⁊ de neceſſitatibꝰ
eoꝛū liberauit eos. Miſit seruū
ſuū ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos d
interitiōibus eoꝝ. Cōfiteant dn̄o
mino miſcdie ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hominū. Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis: ⁊ annūciēt opa ei⁹
in exultatōe. Qui deſcendūt ma
re in nauibꝰ: faciētes opatiōꝫ in
aquis mltis. Ipſi viderūt opera
dn̄i: et mirabilia ei⁹ in ꝓfundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpūs.ꝓ Diuiſio
celle: ⁊ exaltati ſunt fluctus eiꝰ
Aſcendūt vſqꝫ ad celos. ⁊ deſcē
dunt vſqꝫ ad abyſſos: anima eo
rum in malis tabeſcebat. Turba
ti ſunt et moti ſunt ſicut ebꝛius:
et omnis ſapientia eoꝛū deuoꝛa
ta eſt. Et clamauerūt ad dn̄m cū

tribularent᷑:⁊ de neceſſitatibꝫ eo
rum eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcel
lam eius in aurā:⁊ ſiluerunt flu
ctus eius. Et letati ſunt quia ſi
luerunt. et deduxit eos in portuꝫ
volūtatis eorum. Cōfiteāt᷑ dn̄o
miſc̄die eius:⁊ mirabilia eius fi
lijs hoīum. Et exaltent eū in ec
cleſia plebis:⁊ in cathedra ſenio
rum ladent eum. Poſuit flumi-
na in deſertū:⁊ exitus aquarum
in ſitim. Terrā fructiferā in ſal
ginē a malicia inhītantiū in ea:
Poſuit deſertū in ſtagna aqua-
rū:⁊ terrā ſine aqua in exitꝰ aq̄
rū. Et collocauit illic eſuriētes:
⁊ conſtituerunt ciuitatē habita-
tionis. Et ſeminauerūt agros ⁊
plātauerūt vineas:⁊ fecerūt fructū

nativitatis. Et benedixit eis et multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumẽ ta eorum nõ minorauit Et pau ci ſfacti ſunt: ⁊ vexati ſunt a tribu latione malo⁊ ⁊ dolore. Effuſa ẽ contentio ſup principes: ⁊ errare fecit eos in inuio et non in via: Et adiuuit pauperẽ de inopia: et poſuit ſicut oues familias: Uidebunt recti ⁊ letabuntur: et omnis iniqtas oppilabit os ſuũ Quis ſapiens et cuſtodiet hec: et intelliget miſericordias dñi. An. De neceſſitatibꝰ noſtris libe ra nos dñe. An. Cõfitebor. ps. cvij

Paratum cor meuz deus pa ratum cor meũ: cantabo et pſallam in gloria mea: Exurge pſalterium et cithara: exurgam

diluculo. Confitebor tibi in po-
pulis domine: et psallam tibi in
nationibus. Quia magna super
celos misericordia tua: et vsq; ad
nubes veritas tua. Exaltare su-
per celos deus, et sup omnē ter-
ram gloria tua: vt liberentur di-
lecti tui. Saluū fac dextera tua
et exaudi me: deus locutus ē in
sancto suo. Exultabo et diuidam
sicimā: et conuallem tabernaclo-
rum dimetiar. Meus est gala-
ad et meus est manasses: et effra-
im susceptio capitis mei. Iuda
rex meus: moab lebes spei mee.
In idumeā extendā calciamen-
tum meū: mihi alienigene ami-
ci facti sunt. Quis deducet me ī
ciuitatē munitā: q̄s deducet me

vſcꝫ in idumeā. Nonne tu deuſ
qui repuliſti nos: ⁊ nō exibis de
us in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis
auxiliū de tribulatōe: qꝛ vana ſa
lus homīs. In deo faciem⁹ vtu
tē: ⁊ ipſe ad nihilū deducet inimi
Deus lau ps. cviij. cos nrōs.
dem meā ne tacueris: qꝛ os
pctōris ⁊ os doloſi ſup me aptū
eſt. Locuti ſunt aduerſum me
lingua doloſa. ⁊ ſermōib⁹ odij cir
cuderūt me: ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me diligerent
detrahebant mihi: ego aūt orabā
Et poſuerūt aduerſum me ma
la pro bonis: ⁊ odium p̄ dilectio
ne mea. Conſtitue ſup eum pec
catorē: ⁊ dyabolus ſtet a dextris
eius. Cum iudicatur exeat con

demnatus : ⁊ oratio eius fiat in
peccatum. Fiant dies eius pau
ci : ⁊ epiſcopatum eius accipi-
at alter. Fiant filij eius orpha-
ni : ⁊ vxor eius vidua. Nutan
tes tranſferant̄ filij eius ⁊ men-
dicent: ⁊ eijciantur de habitatō
nibus ſuis Scrutetur fenerator
omnem ſubſtantiam eius: ⁊ di-
ripiant alieni labores eiꝰ. Non
ſit illi adiutor : nec ſit qui miſe-
reatur pupillis eius. Fiant na
ti eius in interitum : in genera-
tione vna deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniqui-
tas patrum eius in cōſpectu do
mini: ⁊ peccatum matris eiꝰ nō
deleatur. Fiant contra domi-
num ſemper, ⁊ diſpereat de terra

memoria eoꝝ: pro eo q̄d non eſt
recordatus facere miſcdiā. Et
perſecut⁹ eſt hoīem inopē et men
dicū: ꝛ compūctū corde mortifi-
care. Et dilexit maledictionem
et veniet ei: ꝛ noluit benedictōez
ꝛ elongabit̄ ab eo. Et induit ma
ledictionē ſicut veſtimentū. ꝛ in
trauit ſic̄ aqua in interiora eius:
et ſicut oleū in oſſib⁹ eius. Fiat
ei ſicut veſtimentū quo opit̄. ꝛ ſi
cut zona q̄ ſemꝑ precingit̄. Hoc
op⁹ eoꝝ qui detrahūt mihi apud
dn̄m: et qui loquūt̄ mala aduer
ſus aīaz meā. Et tu dn̄e dn̄e fac
mecū ꝓpter nomē tuū: q2 ſuauis
eſt miſericordia tua. Libera me
quia egen⁹ ꝛ pauꝑ ego ſum: ꝛ coꝛ
meum ↄturbatum eſt intra me.

Sic vmbra cum declīat ablatus
ſum:⁊ excuſſus ſū ſicut locuſta.
Genua mea infirmata ſūt a ie-
iunio:et caro mea immutata eſt
ꝓpter oleum. At ego fact⁹ ſum
opprobrium illis: viderūt me et
mouerūt capita ſua. Adiuua me
dñe deus me⁹: ſaluū me fac ſm
miſericordiā tuam. Et ſciant qꝛ
man⁹ tua hec:⁊ tu dñe feciſti ea:
Maledicēt illi ⁊ tu bñdices. qui
inſurgūt in me cōfundent: ſeru⁹
autē tuus letabit. Induātur q̄
detrahūt mihi pudore: et opian
tur ſic dyploide confuſione ſua.
Confitebor dño nimis i ore meo:
⁊ in medio multorū laudabo eū
Qui aſtitit a dextris paupis: vt
ſaluā faceret a pſeqntib⁹ animā

meam. Añ. Cõfitebor dño nimis
in ore meo: Extra .xl. añ. Alleluia
alleluia alleluia. ℣. Confitebor do
mino nimis in ore meo. Et in me
dio multorũ laudabo eũ. Ad lau
des añ. Benigne fac in bona vo
luntate tua dñe. Ps. Miserere.
Ps. Dñe exaudi orõz me. ij. Cañ.
Audite celi. Diuiſio Ignis. Ps.
Laudate dñm de celis. Rem. Au
ditam fac mihi mane Misericor
diam tuam ℣. Quia in te ſpera
ui dñe. Miseri. ℣. Repleti ſum⁹.
Ad bñ. añ. In viam pacis dirige
nos dñe. Ps. Benedictus domin⁹.
Dñicis dieb⁹ ad vs. añ. Dixit

Dixit do ps. cap. dñs
minus dño meo: ſede
a dextris meis. Do

nec ponã inimicoſ tuos: ſcabellũ
pedũ tuoꝝ. Virgam virtutꝭ tue
emittet dñs ex ſyon: dominare
in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecuꝫ
principiũ in die ꝟtutꝭ tue. ĩ ſplẽ-
doribꝫ ſcõꝝ: ex vtero añ luciferuꝫ
genui te. Iurauit dñs ꝛ ñ peni
tebit eũ. tu es ſacerdos ĩ eternuꝫ
ſm ordinẽ melchiſedech. Dñs
a dextris tuis: ꝯfregit in die ire
ſue reges. Iudicabit in nationi
bus implebit ruinas: conquaſ
ſabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet: propte
rea exaltabit caput. Gloria pa.

Confitebor tibi do- Pſal. cx.
mine in toto corde meo: in
conſilio iuſtorum et congrega-
tione. Magna opera domini

exquiſita in omnes voluntates
eius. Confeſſio ⁊ magnificentia
opus eius: et iuſticia ei⁹ manet
in ſeculū ſeculi. Memoriā fecit
mirabiliū ſuorum. miſericors et
miſerator dn̄s: eſcā dedit timen-
tibus ſe. Memor erit in ſeculū
teſtamenti ſui: virtutē operꝫ ſuo-
rum annūciabit pp̄lo ſuo Ut det
illis hereditatē gentiū: opera ma
nuum eius v̄itas ⁊ iudiciū. Fi
delia om̄ia mādata eius. confir-
mata in ſecl'm ſeculi: facta in ve
ritate ⁊ equitate. Redemptiōez
miſit populo ſuo: mādauit ī eter
num teſtamentū ſuū. Sanctū ⁊
terribile nomē eius. initiū ſapiē
timor dn̄i Intellectus bon⁹ oīb⁹
facientib⁹ eū: laudatio ei⁹ manet

in ſeculum ſeculi : ps. cxi.
Beatus vir qui timet dñm :
in mandatis eiꝰ volet nimis
Potens in terra erit ſemen eiꝰ:
gñatio rectorum bñdicet Gloria
⁊ diuitie in domo eiuſ :⁊ iuſticia
eius manet in ſclm ſeculi. Exor
tum eſt in tenebris lumē rectis:
miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus.
Iocundus hō qui miſeret et cō
modat. diſponet ſermōes ſuos ĩ
iudicio:qꝛ ĩ eternū ñ ꝯmouebit.
In mēoria eterna erit iuſtꝰ: ab
auditiōe mala ñ timebit. Para
tum cor eius ſpare in dño. cōfir
matū eſt cor eius:nō ꝯmouebit
donec deſpiciat inimicos ſuos.
Diſperſit dedit paupibꝫ:iuſticia
eius manet in ſeculū ſeculi:cor

nu eius exaltabitur in gloria :
Peccator videbit ⁊ iraſcet᷑: denti
bus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſi
deriũ pctoꝝ peribit. ps. cxij.

Laudate pueri dñm: lauda
te nomen dñi: Sit nomẽ do
mini benedictum: ex hoc nunc et
vſqꝫ in ſeculũ. A ſolis ortu vſqꝫ
ad occaſuꝫ. laudabile nomẽ dñi.
Excelſus ſup oẽs gentes dñs: ⁊
ſuper celos gl'ia eius. Quis ſic
dominus deus noſter qui in al
tis habitat. ⁊ humilia r̃ſpicit in
celo ⁊ in terra. Suſcitãs a terra
inopem: ⁊ de ſtercore erigẽs pau
perem. Ut collocet eũ cum prin
cipibus: cum principib⁹ ppl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilẽ in do
mo: matrẽ filioꝝ letantẽ. Añ

Dixit dñs dño meo ſede a dextris
Benedictus deus Capl'm. meis
et pater dñi nr̃i Jeſu chriſti . pr̃
miſericordiaꝝ ⁊ deus toti' ꝯſola-
tionis: qui cõſolat̃ nos in omni
tribulatõe noſtra. Deo. R̃. Quã
magnificata ſunt Opa tua domĩe
V̄. Omnia i ſapiẽtia feciſti veple-
ta eſt terra. Opera tua. V̄. Diriga
Feria. ij. ad vſ. añ. tur domĩe.
Nos qui viuimus. Pſal. cxiij.
In exitu iſrael de egypto
domus iacob d̉ pp̃lo bar
baro. Facta ẽ iudea ſan
ctificatio eius: iſrl' ptãs
eius. Mare vidit ⁊ fugit: iorda-
nis ꝯuerſus eſt retrorſum. Mon
tes exultauerũt vt arietes: ⁊ col-
es ſic̃ agni ouiũ. Quid eſt tibi

mare quod fugiſti:⁊ tu iordanis
quia conuerſus es retrorſum:
Mõtes exultaſtis ſicut arietes:
et colles ſicut agni ouium A fa
cie domini mota eſt terra:a facie
dei iacob Qui conuertit petraꝫ
in ſtagna aquarum:et rupem in
fontes aquarum Non nobis do
mine nõ nobis: ſed nomini tuo
da gloriam. Super miſericordia
tua ⁊ veritate tua:ne quãdo di-
cant gentes vbi eſt deus eorum.
Deus autem noſter in celo:om
nia quecũqꝫ voluit fecit Simula
cra gentiuꝫ argentum ⁊ aurum:
opera manuũ hominũ Os hñt
et non loq̄ntur:oculos hñt et nõ
videbunt Aures hñt et non au
dient:nares hñt ⁊ nõ odorabũt

Manus habẽt ⁊ nõ palpabũt.
pedes hñt ⁊ non ambulabũt: nõ
clamabunt in gutture ſuo. Si-
miles illis fiant qui faciunt ea:
et omẽs qui cõfidunt in eis. Do
mus iſrael ſperauit in dño: adiu
tor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorũ eſt. Dom⁹
aaron ſpauit in dño: adiutor eo
rum ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Qui timẽt
dñm ſpauerunt in dño: adiutor
eorũ ⁊ ꝓtector eorum ẽ. Dñs me
mor fuit noſtri: ⁊ bñdixit nobis.
Bñdixit domui iſrael: bñdixit do
mui aarõ. Bñdixit oĩbꝰ q̄ timẽt
dñm: puſillꝰ cũ maioribus. Adici
at dñs ſup vos: ⁊ ſup vos ⁊ ſup fi
lios vr̃os. Bñdicti vos dño: q̄ fec
celũ ⁊ terrã. Celũ celi dño: terram
aũt dedit filijs hoĩ. Nõ mortui

laudabūt te dñe: neq̃ omēs qui
descendūt in infernū. Sed nos
qui viuimus benedicim⁹ dño: ex
hoc nunc ⁊ vſq̃ in ſcl'm. añ. Nos
qui viuimus benedicam⁹ domino
Añ. Inclinauit. Pſalmus. cxiiij
Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vo
cem orōnis mee. Quia incli
nauit aurem ſuā mihi: ⁊ in die
bus meis inuocabo. Circūdede
runt me dolores mortis: pericula
inferni inuenerūt me. Tribula
tionem ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomen
domini inuocaui. O domine libe
ra animā meam. miſericors do
minus ⁊ iuſtus: ⁊ deus nr̄ miſe
ret. Cuſtodiēs puulos dñs: hu
miliat⁹ ſum ⁊ liberauit me. Con
uertere anima mea in requiem

tuaꝫ:qꝛ dñs benefecit tibi Quia
eripuit aīam meā de morte. ocu
los meos a lachrymis:pedes me
os a lapſu Placebo dño : ī regio
ne viuoꝝ. Añ. Inclinauit dñs aurē
ſuā mihi Añ. Laudate. Ps. cxv.

CRedidi ꝑpter qđ locut⁹ ſum:
ego aūt humiliatus ſum ni-
mis Ego dixi in exceſſu meo :
omnis hō mendax Quid retri-
buam dño:pro omnib⁹ que r̄tri-
buit mihi Calicem ſalutaris ac
cipiā:⁊ nomē dñi inuocabo Uo
ta mea dño reddam corā om̄i
populo eius: precioſa in ꝯſpectu
domini mors ſanctoꝝ ei⁹ O do-
mine quia ego ſeruus tu⁹ ego ſu
tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue Dirupiſti
vincula mea. tibi ſacrificabo ho-

ſciam laudiſ: ⁊ nomē dñi inuoca
bo. Uota mea dño reddā in con
ſpcu oīs populi eiꝰ: ī atrijs domꝰ
domī in medio tui hierlm. G
Loria pri hic nō dicit. ps. cxvi.
Laudate dominū oīs gētes:
laudate eū oēs ppłi. Qm̄ confir
mata ē ſup nos mīa eius: ⁊ veri
tas domī manet in eternū. An.
Laudate dominū omnes gentes.
Dominica ad laudes ps. cxvij.
Confitemini domino qm̄ bo
nus: qm̄ in ſclm miſcdia eiꝰ.
Dicat nūc iſrł qm̄ bonꝰ qm̄ in ſe
culū mia eius. Dicat nunc domꝰ
aaron: qm̄ in ſclm mīa eius Di
cant nūc qui timent dominum:
qu oniā in ſeculum miſericordia
eius. De tribulatione inuocaui

dominū:et exaudiuit me in lati-
tudine dñs D ominꝰ mihi adiu
tor:nō timebo quid faciat m̄ hō
D ominꝰ m̄ adiutor:⁊ ego deſpi-
ciam inimicos meos B onū eſt
confidere in domio:q̄ȝ confidere
in homi B onū eſt ſperare in
domino:q̄ȝ ſpare in principibus
O mnes gentes circūierūt me:
et in nomīe domiui qȝ vltus ſuȝ
in eos C ircundantes circun-
dederut me:et in nomīe domini
qȝ vltus ſū in eeos C ircūdede-
runt me ſicut apes.⁊ exarſerunt
ſic ignis in ſpinis:⁊ in nōie dñi
qȝ vltus ſum in eos I mpulſus
euerſus ſū vt caderē:⁊ dñs ſuſce
pit me:F ortitudo mea ⁊ laus
mea dñs:⁊ factꝰ ē mihi in ſalutē

Vox exultationis ⁊ ſalutis: in ta
bernaculis iuſtorum. Dextera do
mini fecit virtutem: dextera do-
mini exaltauit me: dextera dñi
fecit vitrutē. Nō moriar ſꝫ viuā:
⁊ narrabo oꝑa dñi Caſtigās ca
ſtigauit me dñs. et morti nō tra
didit me. Aperite mihi portas
iuſticie. ⁊ ingreſſus in eas cōfite
bor dño: hec porta dñi iuſti intra
bunt in eam Cōfitebor tibi qm̄
exaudiſti me: ⁊ factus es mihi i
ſalutē. Lapidem quē reprobaue
runt edificantes: hic factus ē in
caput āguli. A dño factū ē iſtd:
et eſt mirabile in oculis noſtris.
Hec eſt dies quā fecit dominus:
exultem⁹ ⁊ letemur in ea. O do
mine ſaluum me fac: o dñe bene

proſperare: benedictus qui ventu-
rus es in nomine dñi. Benedixi-
mus vobis de domo dñi: de⁹ do-
minus et illuxit nobis. Conſti-
tuite diem ſolennē in cōdenſis:
vſqȝ ad cornu altaris. Deus me-
us es tu et ꝯfitebor tibi: deus me⁹
es tu et exaltabo te. Confitebor ti-
bi quoniā exaudiſti me; et fact⁹
es mihi in ſalutem. Confitemi-
ni domino quoniā bonus: qm̄ iaȝ
in ſeculum miſericordia eiuſ.

Die dominica ad primā aii. All'a

Beati immacu- ps̄. cxviii
lati in via: qui ambulāt
in lege domi. Beati qui
ſcrutantur teſtimonia eiuſ: in to-
to corde exquirunt eū. Non enī
qui operantur iniquitatē; in viis

eius ambulauerũt. Tu mandaſ
ſti mãdata tua: cuſtodiri nimis:
Utinam dirigãtur vie mee: ad
cuſtodiendas iuſtificatões tuas
Nunc non confundar: cum pſpe
xero in omĩbus mandatis tuis:
Confitebor tibi in directõe cor
dis: in eo qd̄ didici iudicia iuſti
cie tue. Iuſtificatões tuas cuſto
diam: nõ me derelinq̃s vſqꝫq̃ꝫ.
In quo corrigit ado Diuiſio.
leſcentior viã ſuã: in cuſtodiẽdo
ſermões tu. In toto corde meo
exq̃ſiui te: ne repellas me a mã
datis tuis In corde meo abſcon
di elo. tua: vt nõ pec. tibi. Bene
dictus es do. doce m. iuſt. tu: In
labiis meis: pnũciaui oĩa iu. o. t.
In via teſtioniorũ tuorũ dele

ctatus ſum ſicut in oībꝰ diuitijs
In mādatis t.exer. ꝛ conſi.v.t.
In iuſtificationibꝰ tuis medita
boꝛ:nō obliuiſcar ſermōes tuos.
Retribue ſeruo tuo: viuifica
me ꝛ cuſtodiam ſermōes tu.
Reuela oculos meos: ꝛ conſide
rabo mirabilia de lege tua Inco
la ego ſum in terra: nō abſcon-
das a me mandata tua. Concu
piuit aīma mea deſiderare iuſti
ficationes tuas:in oīni tempoꝛe.
Increpaſti ſuperbos: maledicti
qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me oppꝛobꝛium ꝛ con-
temptū: quia teſtimonia tua ex-
quiſiui. Etenim ſederunt prin
cipes:ꝛ aduerſuz me loquebant:
ſeruꝰ aūt tuꝰ exer.in iuſtifi.tuis:

Nam et teſtimonia tua medita
tio mea eſt: ⁊ ꝯſilium meū iuſti-
ficationes tue. Diui:ſ.o.
Adheſit pauimento aīma mea:
viuifica me ſcd̄z vbū tuū. Uias
meas enunciaui ⁊ exaudiſti me:
doce me iuſtificatiōes tuas. Ui
am iuſtificationum tuaꝝ inſtrue
me: ⁊ exer. ī mira. tuis. Dormita
uit aīa mea p̄ tedio: ꝯfir. me ī v.
tuis. Uiaꝫ iniquitatis amoue a
me: ⁊ de le. t. mi. mei. Uiam veri.
elegi: iudi. t. n̄ ſū obl. Adheſi te-
ſtimonijs tuis dn̄e. n. m. cō. Uiā
mādatoꝝ tu. cucurri. cū di: c. meū
Aii. Alla alla alla alla: Caplm.
Regi aūt seculoꝝ īmortali inui-
ſibili ſoli deo honoꝛ ⁊ gloꝛia in
ſecula ſeculoꝛum amen. Deo.

Verſi. Exurge domine adiuua nos
Et libera nos propter nomen tuū
Domine deus qui ad Collecta
principiū hui⁹ diei nos ꝑuenire
feciſti: tua nos ſalua virtute: vt ī
hac die ad nullū declinem⁹ pctm̄
ſed ſꝑ ad tuā iuſticiā faciendam
nr̄a ꝓcedant eloquia: dirigātur
cogitatiōes ⁊ opa. Per. pō. Qui
cunqȝ vult ſalu⁹ eſſe cum ſuo ℣.
et collcā. querere in fine pſalterij.
Et nota ꝙ caplm et collcā ſupꝛ⁹
poſita dicunt̄ ad primā oīb⁹ die-
bus dñicis ⁊ feſtis. xij. lect. ⁊ per
ebdo. natiuitat. dñi. paſce ⁊ pen
tecoſt. In alijs aūt dieb⁹ dr̄ Ca
Dñe miſerere noſtri te pitulū.
enim expectauim⁹: eſto brachiū
noſtꝝ in mane: ⁊ ſalus nr̄a ī tpe

tribulationis. Deo grãs. Cetera
ſicut in die dominica: excepto pñ.
Quicun͛q qui ſolũ dñicis dieb⁹
dicit̃. In caplõ q̃tidie poſt mrol
logium ℣ Precioſa in cõſpcũ dñi
Iſti ⁊ omñs ſctĩ Mors ſcõruȝ ei⁹.
intercedãt ꝑ nobiſ vt mereamur
adiuuari ab eo q̃ viuit ⁊ reg. ꝑ o.
ſcl'a ſcl'oꝝ amẽ. Extra cap̃. di Sã
cta maria ⁊ oẽs ſcti. Poſtea dicit̃
Deus ĩ adiuto. m. intẽ. Dñe ad
adiuuã. tribꝰ vicibꝰ: ⁊ in fine pꝰ
vltimũ Deus in adiu. Glia pri.
Sic erat. k. x. k. Pr̃ nr̃. Et ne. ℣
Reſpice dñe ĩ ſeruos tuos ⁊ ĩ opa
tua ⁊ dirige filios eorum Et ſit
plẽdor dñi dei ſuꝑ nos ⁊ opa ma
nuũ nrãrum dirige ſuꝑ noſ, ⁊ opꝰ
manuũ nrãruȝ dirige. Oratio

Dirigere ⁊ ſanctificare dignare dñe ſctē pater oḃs eterne ds ho die corda ⁊ corpa nr̄a in lege tua ⁊ in opib⁹ mādatorꝫ tuorū vt hic ⁊ ī eternū te auxiliāte ſp̄ ſalui eē mereamur. p d. ℟. Adiuto. n. ī n.
Commemoratio oīm do. q. fe. ce. fratrū ſororꝫ familiariū ⁊ bnfcōꝫ defunctorꝫ ordīs nr̄i Requieſcāt in pace amē. ps. Deprofūdiſ. Requiē ef. k. x. k. Pr̄ nr̄. Et ne n. ℟. A porta inferi. Dñe exau. o. meā. Collcā Deus ve. larg. Deus in cui⁹ miſe. anīe fid. ⁊c. Fide. de⁹ o. Requieſcāt ī pa. Ad. iij. añ Alla
Legem pone m̄ dñe viaꝫ iuſtifica. tuaꝝ: ⁊ exq. eaꝫ ſemp. Da mihi intel. et ſcrutabor le. tuā: ⁊ cuſt. il. ī t. c. m.

Deduc me in ſemita mandatoꝝ tuorū: quia ipſam volui. Inclina cor meū in teſtimonia tua: et nō in auaricia. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me. Statue ſeruo tuo eloquium tuū: in timore tuo. Amputa opprobriū meū qd̄ ſuſpicatus ſum: q2 iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me Diuiſio. Et veniat ſup me miſericordia tua dñe: ſalutare tuū ſcd̄m eloquium tuum. Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbū: q2 ſperaui ĩ ſermonibus tuis. Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vſquequaq3: q2 ĩ iu. tuis ſuperſpe. Et cuſtodiā legē t. ſp: in ſeculū et in ſecl'm ſeculi. Et ābu

labam i latitudie: qz man. tua ex
quiſiui. Et loq̄bar in teſtionijs
tuis iꝯſpc̄u regū: ꝛ n̄ ꝯfundebar.
Et meditabar in mādatis tuis:
que dilexi. Et leuaui ma. meas
ad mā. tuaq̄ dilexi: ꝛ exer. in iuſt.
Memor eſto verbi tui tuis.
ſeruo tuo: in quo mihi ſpē
dediſti. Hec me ꝯſolata ē in hūi
litate mea: qz elo. t. viui. me. Su
perbi iniq̄ agebāt. vſqꝫq̄ꝫ: a le. a.
tua n̄ decli. Memor fui iudicioꝝ
tuo a ſeculo dn̄e: ꝛ ꝯ. ſū. Defectō
tenuit me: ꝓ pec: dere. le. t. Can
tabiles mihi erāt iuſtificatiōes
tue. in loc. ꝑeg. mee. Memor fui
noc. no. t. dn̄e: ꝛ cuſtodiui le. tuā.
Hec facta eſt mihi: quia iuſtifi
cationes tuas exquiſiui. Gloria

An̄ Alleluia alla alla alla: Cap̄.
Deus charitas ē: et q̄ manet in
charitate ī deo manet ⁊ ds̄ ī eo.
℣. Ego dixi dn̄e mi. mei ana ai:
Collect̄ de dn̄ica. Ad. vi. aīl. Alla
Portio mea dn̄e: dixi cuſt. le.
tuam. Deꝑcat⁹ ſū faciē tuā:
in toto corde meo: miſe. m. ſe. elo
quiū tuū Cogitaui vi. meas: et
ↄuerti pe. m. ī teſ. tua Parat⁹ ſuz
⁊ n̄ ſū ꝑbat⁹: vt cuſt. m. t. Funes
pctōꝝ circūplexi ſūt me: ⁊ le. t. n̄
ſū oblit⁹ Media noc. ſur. ad ↄ. ti.
ſuꝑ iu. iuſt. t. Particeps ego ſuz
oīz ti. te. ⁊ cuſt. m. t. Miſcdia tua
dn̄e plena ē terra: iuſt. tu. do. me
Bonitatē fe. cū ſer. tuo dn̄e:
ſcđm ver. t: Bonitatē ⁊ diſc. ⁊
ſciam doce me: q₂ mā. t. cre: Pri

us q̃z hũiliaret ego deliq̃:pp:el:
tuũ cu. Bon⁹es tu:ꝛ ĩ bo.t.do.me
iuſt.t. Multiplicata ẽ ſ.m.iniq̃:
ſupboꝝ:ego a.ĩ t.c.ſcru.m.t. Coa
gulatũ ẽ ſ.l.coꝛ eoꝝ:e.ꝟo l.t.m:ſũ
Bonũ m̃i qꝛ hu:me: vt diſ.iu.t:
Bonũ m̃i lex o.t.ſup mi:au.ꝛ ar:
MAn⁹ tue fe.me ꝛ Diuiſio.
plaſ.me:da m̃i ĩtel.vt d.m:
tua) Qui ti.te vi.me ꝛ le. qꝛ ĩ ꝟ:
tua ſupſpe. Cog̃ui do.qꝛ eq̃.iu.t.
ꝛ in ve.t.h.m. Fiat mĩa t.vt cõ:
me:ſm e.t.ſ.t. Veniãt m̃i mi.t. ꝛ
viuã:qꝛ lex t.m.ẽ. Confundant
ſupbi qꝛ ĩiuſt.ĩiq̃.fe.ĩ me:e.a.ex:
in m.t. Conertãt m̃i ti.te:ꝛ q̃ n:t.
tua Fiat coꝛ m.ĩ.ĩ iuſt.t.vt ñ ꝯ.
Añ Alleluia alleluia alleluia.
Alter alteri⁹onera poꝛ Capl'm

tate:et ſic adiplebit̄ legē chriſti :
v. Dn̄s regit me ⁊ nichil m. deerit
in loco paſcue. Collcā in hieme.
Gratie tue q̄s dn̄e ſupplicibus
tuis tribue largitatē. vt mādata
tua te opante ſectātes: ꝯſolatōeꝫ
pn̄tis vite pcipiāt ⁊ future. Per
Deus qui ꝯſpi In eſtate colł.
cis oī nos ꝟtute veſtitui. interiꝰ
exteriuſqꝫ cuſtodi: vt ⁊ ab omībꝫ
aduerſitatibꝫ muniamur ī corpe
⁊ a prauiſ cogitatōibꝫ mūdemur
in mēte Per. Ad. ix. an̄. Alła.
Defecit in ſalutare tuū aīma
mea: ⁊ ī ver. tuū ſupſpe. Del
fecerūt oc. m. ī elo. tuū: di: qn̄ ꝯ. me
Quia factꝰ ſū ſic̄ v. in pruina. iu.
tu. n̄ ſū ob. Quot ſ. d. ſer. tui : qn̄
fa. de pſ e. me iu. Narauerūt m̄ ii.

fabulatões: ſ ſiut l. t. Omĩa mã.
t. ve. iniqui p. ſ. m. a. m. Paulomi
nus ↄſũ. me ĩ terra: e. a. n. d. m. t.
Ncõm mĩaꝫ t. v. me: ⁊ cu. teſ. o. t.
In eternũ dñe: ver. t. p. Diuiſio
in ce. In gñatõe ⁊ ge. v. t. f. t. ⁊. p.
Ordĩatiõe t. pſe. dies: qm̃ o. ſ. t.
Niſi qđ l. t. m. m. ẽ: tc f. pe. ĩ b. m
In eternũ ñ obli. i. t. qꝛ ĩ i. v. me
Tuus ſũ e. ſ. m. fac: qm̃ i. t. exq.
Me expe. pec. vt p. me: teſt. t. ĩtel.
Omis ↄſũ. vi. finẽ: latũ mã. t. ni.
Quomõ dilexi legẽ tuã dñe:
Q tota die medi. mea ẽ. Sup
inimicoſ m. p. m. ſ. m. t. qꝛ ĩ e. m̃ ẽ
Sup oẽs do me ĩtel. qꝛ t. t. m. m. ẽ
Sup ſenes ĩtellexi: qꝛ mã. t. q̃ſiui
Ab oĩ via m. p. pe. m. vt c. v. tua
A iudicĳs tuis non declinaui:

qꝫ tu legē poſuiſti mihi. Quam
dulcia faucibꝫ meis eloq̄a tua:
ſup̱ mel ori meo. A mādatis tuiſ
intellexi: ꝓp. odi. o. viā iniq̄tatis.
Añ. Alleluia all'a all'a all'a. Cap.
Empti enī eſtis ꝑcio mag̃: glifi
cate ꝛ portate deū in corp̱e veſtro:
℣. Ab occultis meis. Et ab alieīs
Fideles tuos Coll' per hiemē.
q̄s dn̄e: corp̱e ꝑiter ꝛ mēte puri
fica: vt tua iſpiratōe ꝯpūcti nori
as delectatōes vitare ꝑualeāt:
Dies nr̄os In eſtate coll'. Per
qm̄s dn̄e placatꝰ intēde: ꝑiterq̄ꝫ
noſ ꝛ a pctīs abſolue ꝓpitiꝰ: ꝛ acū
ctis eripe benignꝰ aduerſiſ Per.
Feria. ij. ad. iij. añ. Adiuua me.
Lucerna pedibꝫ meis vbuꝫ
tuū: ꝛ lu. ſe. meis. Iuraui ꝛ

ſtatui:cuſt.iu.iuſt.tue. Hūiliat⁹
ſuʒ vſqꝫquaqꝫ dn̄e:vi.me ſe.ꝟ.t.
Voluntaria oꝛis mei bn̄placita
fac dn̄e:⁊ iu.t.do.me. Aīa mea ī
māibꝫ meis ſp̄:⁊ le.t.n̄ ſū o. Po
ſuer̄t pec.laq̄uꝫ m̄i:⁊ de m.t.n̄ er.
Hereditate acq̄ſiui teſt.tua ine
ternū:q꜡ exul.coꝛ.m.ſūt. Inclia
ui coꝛ meū ad faci.iuſt.t.in eter
Iniquos nū:ppt retributōꝫ.
od.ha.⁊ l.t.di. Adiutoꝛ ⁊ ſuſ
meus es tu:⁊ in ꝟ.t.ſupſpe. De
clīate a me malig:⁊ ſcru.m.d.m.
Suſcipe me ſm elo.t.⁊ viuā:⁊ n̄
cō.m.ab ex.m. Adiuua me ⁊ ſal
uus ero:⁊ me.ī iuſt.tu.ſp̄. Spre
uiſti oēs diſcedētes a iuſt.tuis:
q꜡ iniuſta co.eoꝝ. Preuaricātes re
putaui oēs pec.terre: iō di.teſ.t.

onfige tīore t.c.m.a iuđ.e.t.ti.
Feci iudiciū ꝛ iuſticiā: Diuiſio
nō tra'me ca.me. Suſcipe ſer.t.
in bonū:nō ca.me ſup. Ocli mei
defe.ī ſa.t.ꝛ ī elo.i.t. Fac cū ſer.
tuo ſe mi.tuā.ꝛ iuſt.tu.d.m. Ser
uus tu⁹ſū e:da m̄ in.vt ſciā teſ.t
emp⁹ fa.dñe.diſſi.le.t. Ideo di
lexi mā.t.ſ.a.ꝛ to. Propterea ad
clamani.t.dirigebar:oēꝫ v.ini.o.
habui. Aā Adiuua me et ſaluus
Sana me dñe Caplm. ero dñe:
et ſanator.ſaluū me fac ꝛ ſaluus
ero:qm̄ laus mea tu es: ℣ Adiu
tor meus eſto domie ne derelinqs
me neqꝫ deſpicias me de⁹ ſalutaris
Deus in⁹ Coll.p hiemē. meus:
nocentie reſtitutor ꝛ amator diri
ge ad te tuorum corda ſeruorū:

vt ſpūs tui feruore cōcepto: ⁊ in
fide inueniāt ſtabiles. ⁊ ī ope ef=
ficaces. ꝑ eiuſd. Per eſtate coll.
Vox clamātis eccleſie ad aures:
dn̄e q̄s tue pietatis aſcēdat vt ꝑ
cepta venia pctōꝝ: te fiat opāte
deuota: te ꝓtegēte ſecura. per do.
Mirabilia Ad. vi. aī. Aſpice
teſtionia t. do: iō ſ. ē e. a. mea
Declaratio ſer. tu. il. ⁊ ī. d. p. Os
meū apui ⁊ at. ſpi. q. m. t. d. (A)ſpi
ce ī me ⁊ mi. m. ſ. iu. di. n. t Greſ=
ſus meos di. ſ. elo. t. ⁊. n. d. m. o. i.
Faciem t. il. ſ. ſuū t. ⁊ d. m: iu. t.
Redime me a ca. ho: vt cuſ. m. t.
Riuus aqꝝ deduxe. oc. m. q: nō
cuſtodierūt. legem tuā. Diuiſio
Iuſtus es dn̄e: ⁊ rec. iu. tuū. Man
daſti iuſticiā teſ. tua: ⁊ ve. tuā ni.

Tabeſcere me fec zelus me⁹: q2
obliti ſũt v.t.ini.mei. Ignitum
elo.tuũ vehemẽter:⁊ ſer.t.di.illd
Adoleſcẽtul⁹ ſũ ego ⁊ ꝯtẽpt⁹:iu
tu.ſi ſũ obli: Iuſticia tua iuſt.
eter.⁊ lex t.ve. Tribu.⁊ ang.iue.
me mã.t.med.mea.ẽ: Equitas
teſtionia t.i eternũ.in.d.m.⁊ vi:
Clamaui in toto corde exaudi
me dñe:iuſt.t.req. Clamaui
ad te ſal.me fac.vt cu.mã.t. Pre
ueni i maẗitate ⁊ clamaui:q2 i v.
tua ſupſꝑaui Preueneṙt oc.m:
ad te diluculo:vt med.elo.t. Uo
cẽ meã a u.ſm miaz t.dñe:⁊ ſm
iudi.t.vi.me Appinqueṙt pſe:
me iniqtati: a le.ãt tua lõ.f.ſũt.
Prope es tu do.⁊ o.v.t.ve. Ini
tio cog.de teſt:tuis.q2 in e.fũ.ea

Añ. Aſpice in me do. et miſerere mei. Caplm Alter alteri⁹. ℣. Dominꝰ regit me. Per hiemē collcā

Pſta q̃s oīps deꝰ vt inter īnūeros vite pſtit errores tuo ſp modera mīe dirigamur. Per eſtatē col.

Propitiare dn̄e ſupplicationibꝫ nr̄is ⁊ aiaꝝ nr̄aꝝ medere lāguorib⁹ vt remiſſiōe pcepta ð tua ſp bn̄dictiōe letemur. Per. Ad .ix.

Uide hu Añ. Uide hūilitatē militatē m. ⁊ eri. me: q̃. l. t ñ ſū ob. Iudica iudi. m. ⁊ re. me p. elo. t. vi. me. Lōge a pec. ſal⁹: q̃ iuſt. t. ñ exq. Miſcdie t. m. dn̄e: ſe. iu. t. v i. me. Multi q̄ pſequūt me ⁊ tri. me: a. teſ. t ñ decl. Uidi pua. ⁊ ta. q̃ elo. t. ñ cu. Uið q̄m m. d. dn̄e: in mīa t. vi. m. Prin

cipium verborũ tuorum veritas:
in eternũ oīa iudicia iuſticie tue
PRincipes ꝑſecuti ſunt me
gratis: ⁊ a ver.tu.for.cor meũ.
Letabor ego ſ.e.tua :ſicͮ q̇ ĩ.ſ.m:
Iniquitatē o.h.⁊ abo.ſũ: l.a.t.d.
Septies ĩ die lau.d.f:ſ.iu.iuſ.t.
Pax mlta d.l.tuã:⁊ ñ ē illꝰ ſcan.
Expectabã ſa.t.dñe: ⁊ mã.t.di.
Cuſtodiuit aīa m.teſt.tua.⁊ di.
ea vehementer. Seruaui mã.tua
et teſt.tua: qꝛ o.vie m.ĩ ꝯſpe.tuo
Appropinquet deꝑcatõ Dimiſſio
mea in ꝯſpc̄u t.do:iux.e.t.d.m̄.l.
Intret poſtu.m.ĩ cõ.t.ſ.e.t.e.me
Eructabũt la.m.hymnũ: cũ.do
me iuſtifica.tuas Pronuncia:
bit lingua mea eloquium tuum:
quia omnia mãdata tua eq̇tas:

Fiat manus tua vt ſaluet me :
quoniã mãdata tua elegi. Con
cupiui ſalutare tuũ domine : et
lex tua meditatio mea ē. Viuet
anima mea et laudabit te:⁊ iudi
cia tua adiuuabunt me. Erraui
ſicut ouis que perijt.quere ſuuʒ
tuũ:qꝛ mã.tua nõ ſuʒ obli. Añ.
Vide humilitatē meam domine
et eripe me. Caplm: Empti eni
℣. Ab occultis meis. Et ab alienis.
Queſum⁹ omni Coll. in hieme.
potēs ds: ne nos tua gr̃a derelin
quat:q̄ ⁊ erroes nr̃os ſemꝑ ãmo
ueat:⁊ noxia cũcta depellat. P.d.
Fac nos q̄ſu Per eſtatē collcã.
mus dñe de⁹ nr̄ in tua deuotiōe
gaudere:qꝛ ꝑpetua ē ⁊ plēa felici
tas ſi tibi bonoꝝ omniũ ſuiam⁹

auctori. Per. Feria.iiij.ad.iij.
iii. Clamaui. Pſalmus.cxix.

AD dñm cū tribularer clamaui: ⁊ ex. me. Dñe libera aiaz a la.iniq̄s: ⁊ a li.do. Quid det ti. aut q̄d appo.tibi: ad li.do. Sagitte po.acute: cū car.de. Heu mihi qꝛ inco.me⁹ plon.ē: hītaui cū habitan.cedar: mľtū ĩcola f: a.mea Cū his q̄ oderūt pa.erā pacific⁹ cū lo.ilľ ĩpug me.gra. ps.cxx.

LEuaui ocl'oſ meos ĩ mōtes vñ ve.aux: m. Auxiliū meū a dño: q̄ fec̄ ce.⁊ ter. Non det in ꝯmotionē pedē tuū: neqꝫ dor.qui cuſt.te Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui cuſt.iſrl. Dñs cuſtodit te: dñs ꝓtectio tua ſup manū dextrā tuā Per diē ſol ñ vret te:

necꝫ luna per noctē. Dn̄s cuſto
dit te ab oī malo: cuſt. aīaꝫ t. dn̄s
Dn̄s cuſtodiat introitū tuum ꝛ
exitū tuum: ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in
Letatus ſum ps. cxxi ſecl'm.
in his dicta ſunt mihi: in do
mum dn̄i ibim⁹. Stantes erant
pedes noſtri: in atrijs tuis iheru
ſalē. Hieruſalem q̄ edificat̄ vt ci
uitas: cui⁹ pticipatio ei⁹ ī idipm
Illuc eñ aſcender̄t tribus trib⁹
dn̄i teſtimoniū iſrl': ad ꝯfitendū
noī dn̄i. Quia illic ſeder̄t ſedes
ī iudicio ſedes ſup domū dauid
Rogate q̄ ad pacem ſunt hieru
ſalem: et abundātia diligētib⁹ te
Fiat pax in virtute tua: ꝛ abun
dātia in turribus tuis. Propter
fratres meos ꝛ pxios meos: loq̄/

bar pacē de te. Propter domum
domini dei noſtri : queſiui bona
tibi. Añ. Clamaui ꝛ exaudiuit me
Feria .iiij. añ. Dñe libera aīaȝ me
am Feria. v. añ. Auxiliuȝ meū a
dño: Feria. vi. añ Dñs cuſtodiat
introitū tuū ꝛ exitum tuū. Sab
bato añ. In domū dñi letātes ibi
mus. Feria. iij. ad. vi. añ. Qui ha
Ad te leuaui ps. cxxij. bitas.
oculos meos: qui bitas i cel
Ecce ſic oculi ſeruoꝝ: in manibꝫ
dñoꝝ ſuoꝝ. Sic oculi ācille i ma
nibꝫ dñe ſue : ita oculi noſtri ad
dñm deū noſtrū do. miſereat nři
Miſerere noſtri dñe miſere nři:
qꝛ multū repleti ſumꝰ deſpectōe.
Quia multū repleta ē aīa nřa:
opprobriū abūdātibꝫ ꝛ deſpectō

ſuperbis. Pſalmus cxxiij

N Iſi quia dñs erat in nobis dicat nũc iſrl: niſi quia dñs erat in nobis. Cũ exurgerẽt homines in nos: forte viuos deglutiſſent nos. Cum iraſceretur furor eorũ in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos. Torrentẽ ꝑtrãſiuit anima noſtra: forſitan ꝑtranſiſſet anima noſtra: aquã intolerabilem. Benedictus dñs: qui non dedit nos in captionez dentibus eorum. Anima noſtra ſicut paſſer erepta ẽ de laqueo venantium: laqueus contritus eſt et nos liberati ſum⁹. Adiutorium noſtrũ in nomĩe dñi: qui fecit celum et terram. ps. cxxiiij.

Q Ui ꝯfidunt in dño ſicut mons

c

ſyon: non cõmouebit in eternuȝ qui hitat in hieruſalē. Montes in circũitu ei⁹. ⁊ dñs in circũitu ppl'i ſui: ex hoc nũc ⁊ vſqȝ in ſclȝ. Quia nõ reliquet virgã pctõruȝ ſup ſorteȝ iuſtoꝝ: vt nõ extēdant iuſti ad iniquitatē manus ſuas Bene fac dñe: bonis ⁊ rectis corde. Declinantes autē in obligationes adducet domin⁹ cum operant: bꝫ iniquitateȝ: pax ſup iſrl'. Añ. Qui habitas in celis miſerere nobis. Feria. iiij. ad. vi. añ Miſerere noſtri domie miſerere noſtri Feria. v. ad ſextam. antiphona. Adiutoriũ noſtrum in nomine domini. Feria. vi. ad. vi. añ. Non cõmouebitur in eternũ qui hitat in hierl'm. Sabbato ad. vi. Antipho.

Benefac domīe bonis et rectis cor
de. Ad.ix.antiphōa.. Facti ſum⁹.

In conuertendo do- pš cxxv.
minus captiuitatem ſyon: fa
cti ſumns ſicut conſolati. Tunc
repletum eſt gaudio os noſtruz:
et lingua noſtra exultatōe. Tūc
dicent inter gentes: magnifica-
uit dominus facere cuz eis. Ma
gnificauit domin⁹ facere nobiſ-
cum: facti ſumus letantes. Con
uerte domine captiuitatem no-
ſtram: ſicut torrens in auſtro.
Qui ſeminat̄ in lachrymis: in
exultatiōe metent. Euntes ibāt
et flebant: mittentes ſemina ſua
Uenientes autem venient cum
exultatione: portantes mani-
pulos ſuos. Gloria patri ⁊ filio

Niſi dñs edificauerit domũ:
in vanũ laborauerũt qui edi
ficant eã. Niſi dñs cuſtodierit ci
uitatẽ: fruſtra vigilat q̃ cuſtodit
eam. Vanũ eſt vobis añ lucẽ ſur
gere: ſurgite poſtq̃ȝ ſederitis q mã
ducatis panẽ doloris Cũ dede-
rit dilectis ſuis ſomnũ. ecce he-
reditas dñi: filij merces fructuſ
ventris Sic ſagitte ĩ mãu potẽtis:
ita filij excuſſoꝝ. Btũs vir q̃ im-
pleuit deſideriũ ſuũ ex ipſiſ: nõ ↄfũ
det cũ loq̃t inimicis ſuis in por-
ta. Beati oẽs qui ps. cxxvij
timent dñm: qui ãbulant in
vijs eius. Labores manuũ tuaꝝ
q2 mãducabis: btũs es ꝛ bñ tibi
erit Vxor tua ſic vitis abũdanſ:
in lateribꝰ domꝰ tue. Filij tui ſic

nouelle oliuaꝝ: in circuitu mēſe tue. Ecce ſic bndicet hō: qui timet dn̄z. Bn̄dicat tibi dn̄s ex ſyō: ⁊ videas bōa hierl'm oib⁹ dieb⁹ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſup iſrl'. Feria.iij.añ. Facti ſum⁹ ſic ꝯſolati. Feria.iiij. añ. Conuerte dn̄e captiuitatē nr̄az ſicut torrēs in auſtro. Feria.v.añ: Bt̄s vir qui ipleuit deſideriū ſuū Feria.vi.añ Bt̄i oēs qui ti. dn̄m Sabbato añ Bn̄dicat tibi dn̄s ex ſyon et videas bōa hierl'z. Feria.ij ad vs.añ Bn̄diximus. ps.cxxviij

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nūc: iſrl' Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorſum meū fabri

cauerunt pctõres:ꝑlongauerunt
iniquitatẽ ſuã. Dñs iuſtus cõci
dit ceruices pctoꝝ:ↄfũdant ꝛ cõ
uertant retrorſuꝫ oẽs qui oderũt
ſyon Fiãt ſic fenũ rectoꝝ:qđ pri
uſq̃ꝫ euellat exaruit. De quo nõ
implebit manũ ſuã qui metet: ꝛ
ſinũ ſuuꝫ qui mãipulos colliget
Et nõ dixerũt qui ꝑteribãt bñ
dictio dñi ſup vos: bñdiximꝰ vo
bis in nomĩe dñi. Añ. Benedixi
mus vobis in nomine domini. ℟.
Adiutorium noſtrum in nomine
domini. ℣. Qui fecit celũ et terrã.
℣. Dirigatur domĩe orõ mea Ad
mag. añ. Exultet ſpũs meus i do
mino deo ſalutari meo. Feria
tertia ad veſperas antiphona.
De profundis. Pſalmus. cxxix.

De profundis clamaui ad te
dñe: dñe exaudi vocē meam.
Fiant aures tue intēdentes: in
vocē dep̄cationis mee. Si iniqui
tates obſeruaueris dñe: dñ. quis
ſuſtinebit. Quia apd̄ te ꝓpitiatō
eſt: ⁊ ꝓpter le. t. ſuſti. te dñe. Su
ſtinuit aīa mea in vbo eiꝰ: ſpauit
a. m. in dñ. A cuſtodia matutīa
vſq3 ad noctē. ſpe. iſ. in dñ. Quia
apud dñm miſcdia: ⁊ cop. a. e. re.
Et ipſe redimet iſrl: ex oībꝰ i. eiꝰ
Añ. Deprofundis clamaui ad te
domie. Añ. Speret ps. cxxx.
Domine nō eſt exltatum cor
meum: neq3 elati ſunt oculi
mei. Neq3 ambulaui in ma-
gnis: neq3 in mirabilibus ſuper
me. Si nō humilr ſentiebaz:

ſed exaltaui aīam meam. Sicut
ablactatus ſup mrēm ſuā: ita re
tributio in aīam meā. Speret iſ-
rael in dño: ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in
in ſeculum. Añ Speret iſrł in do
mino. Añ. Et omnis. ps. cxxxi.
MEmento dñe dauid: et om
nis mãſuetudinis eius. Si
cut iurauit dño: votum vouit deo
iacob. Si introiero in tabernacu
lum domus mee: ſi aſcendero in
lectū ſtrati mei. Si dedero ſom
num oculis meis: ꝛ palpebris me
is dormitationē. Et requiē tem-
poribus meis donec inueniā lo-
cum domino: tabernaculū deo ia-
cob. Ecce audiuim⁹ eā in effra
ta: inuenim⁹ eam in campis ſil-
ue. Introibim⁹ in tabernaculū

eius:adorabimus in loco vbi ſte
terunt pedes eius. Surge dñe ī
requiē tuā:tu ⁊ arca ſāctificatiōis
tue. Sacerdotes tui induantur
iuſticiā: ⁊ ſcti tui exultēt. Propt
dauid ſeruū tuū:nō auertas fa-
ciē chriſti tui. Iurauit dñs da-
uid veritatē ⁊ nō fruſtrabit eū:
de fructu ventris tui ponā ſuper
ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui
teſtamētū meū: ⁊ teſtīonia mea
hec que docebo eos. Et filij eorū
vſqꝫ ī ſclm:ſedebūt ſup ſedē tuā
Qm̄ elegit dñs ſyon:elegit eam
in habitationē ſibi. Hec requies
mea in ſeculū ſeculi :hic hītabo
qm̄ elegi eā. Viduā eius bn̄dicēs
bn̄dicam:paupes eius ſaturabo
panibus. Sacerdotes eius induā

ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatōne
exultabunt. Illuc ꝓducā cornu
dauid: ꝑaui lucernā christo meo
Inimicos ei⁹ induā confuſione:
ſup ip̄m aūt efflorebit ſctificatio
mea. Añ. Et omnis manſuetudi
nis eius. Añ. Habitare. ps. cxxxij
Ecce q̄ȝ bonum ⁊ q̄ȝ iocundū:
habitare frēs in vnū. Sicut
vnguentū in capite: qd̄ deſcēdit
in barbā barbā aaron. Quod de
ſcendit in oram veſtimēti ei⁹: ſic
ros hermon qui deſcendit ī mon
tem ſyon. Qm̄ illic mandauit do
minu⁹ bn̄dictiōem ⁊ vitam. vſqȝ ī
ſeculum. Añ. Habitare fratres in
vnum. Ad magnificat añ. Reſpe
xiſti hūilitatē meā domie de⁹ me⁹
Ad compl. omi tp̄e. ps. cxxxiij.

Ecce nūc bñdicite dñz:oēs ſer
ui dñi. Qui ſtatiſ in domo do
mini:in atrijs domus dei noſtri.
In noctib⁹ extollite man⁹ vrās
in ſancta:⁊ bñdicite dñm. Bene
dicat te dñs ex ſyō:qui fec̄ celū ⁊
Nota ꝙ ad compl'.omi terram:
tpe dicunt.iij.ps. Cū inuocarē.
ps. Qui habitat. ps. Ecce nunc.
Poſtmodū: hymn⁹ Chriſte qui
lux. Si dñica fuerit vl' feſtū.ix.
lecc:qd ꝓpriū hymnū nō habeat
vl' hymn⁹. Te lucis añ terminū.
diebus priuatis exceptis tēpib⁹
proprios hymnos habentibus.
De hinc ſequitur Capitulum:
Tu aūt ī nobis es dñe:et nomē
tuum inuocatū eſt ſuper nos:ne
derelinqs nos domine deus nr̄:

℣. Cuſtodi nos domie vt pu:oc:
Sub vmbra alla.t.pro. Capitm.

Viſita q̄s dn̄e habitationē iſtaꝫ
et om̄s inſidias īimici ab ea lon
ge repelle: ꝛ angeli tui ſācti habi
tantes in ea: nos in pace cuſtodi
ant: et benedictio tua ſit ſup̱ nos
ſemper. Per. Benedicam᷒ domio
Deo grās. Benedictio dei oīpoten
tis pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti: deſcen/
dat et maneat ſup̱ nos Amen.

Feria.iiij.ad veſpas.aīi. Omnia.

Laudate nomen ps.cxxxiiij.
dn̄i. laudate ſui dn̄m. Qui
ſtatis in domo dn̄i: in atrijs do/
mus dei noſtri. Laudate dn̄m
quia bon᷒ dominus: pſallite nomī
eius qm̄ ſuaue. Quoniaꝫ iacob
elegit ſibi dominus: iſrael in poſ

ſeſſionem ſibi. Quia ego cogno-
ui q magnus eſt dñs: ⁊ deus no
ſter pre omnib᷒ dijs. Omnia que
cunqꝫ voluit dñs fec̃ in celo et in
terra: in mari ⁊ in oĩbus abyſſis
Educens nubes ab extremo ter
re: fulgura in pluuiã fecit. Qui
ꝑducit ventos de theſauris ſuis:
qui ꝑcuſſit primogenita egypti ab
homĩe vſqꝫ ad pecus. Et miſit ſi
gna et ꝑdigia in medio tui egy-
pte: in pharaonẽ: ⁊ in oẽs ſeruos
eius. Qui ꝑcuſſit gentes mltas:
et occidit reges fortes. Seon re
gem amorreoꝝ. ⁊ og regeꝫ baſan:
et omnia regna chanaan. Et de
dit terram eoꝝ hereditatẽ: heredi
tatẽ iſrael ꝑplo ſuo. Dñe nomen
tuũ in eternũ: dñe mẽoriale tuũ

in generatione 7 gñatõez Quia
iudicabit dñs ꝑpl'm ſuũ: 7 in ſer
uis ſuis deprecabit. Simulacra
gentiũ argentũ 7 aurũ: opa ma/
nuum hoim. Os hñt 7 nõ loqn
tur: oculos hñt 7 non videbunt
Aures hñt 7 non audient: neqꝫ
eni eſt ſpũs in ore ipſorũ. Siles
illis fi. q̃ fa. ea: 7 oẽs q̃ ꝯ. in eis.
Dom⁹ isrl' bñdicite dño: dom⁹
aarõ bñ. do. Dom⁹ leui bñ. do. q̃
tiet do. bñ. dño. Bñdict⁹ dñs ex
ſyon: qui hitat in hierl'm. Ant.
Omia quecũqꝫ voluit domin⁹ fec.
Confitemi. ps. cxxxv. aã Oñ
dño q. bo⁹ qm̃ in eternũ mĩa
eius. Confitemini deo deorum:
qm̃ ineternũ mĩa ei⁹. Cõfitemi
dño dominoꝝ: q̃niam. Qui faci

mirabilia magna ſol⁹:qm̄ :Qui
fecit celos in intellectu:qm̄ Qui
firmauit terrā ſup aquas: q̄niā.
Qui fecit lumiaria magna:qm̄.
Solem in poteſtatē diei:q̄niaꝫ.
Lunā ⁊ ſtellas in ptāem noctꝫ:
quoniā. Qui pcuſſit egyptū cuꝫ
primogenitis eoꝝ:qm̄. Qui edu
xit iſrl' de medio eoꝝ.qm̄: In ma
nu potenti ⁊ brachio excelſo:qm̄
Qui diuiſit mare rubrū in diui
ſiones:quoniā. Et eduxit iſrael
per medium eius: quoniaꝫ. Et
excuſſit pharaonem et virutem
eius in mari rubro.q̄niā ineter.
Qui traduxit ꝑplm ſuū p deſer
tum.q̄niā. Qui percuſſit reges
mag̃s:qm̄. Et occidit reges for
tes:qm̄. Seon regē amorreoꝝ:qm̄

Et og regem basan:qm̄. Et de
dit terrā eoꝝ hereditatē:qm̄. He
reditatē isrl' suo suo:q̄niā. Quia
in hūilitate nr̄a memoꝛ fuit nr̄i:
quoniā. Et redemit nos ab ini
micis nostris.qm̄. Qui dat escā
omī carni:q̄niaꝫ. Confitemī deo
celi:qm̄. Confitemī dn̄o dn̄oꝛū:
qm̄ in eternū mīa eiꝰ Añ Quo
niā in eternū misericoꝛdia eius;
S Añ. Hymnum. ps̄.cxxxvi.
Super flumīa babylonis illic
sedimus ⁊ fleuimꝰ:dū recoꝛdare
mur syon; In salicibꝫ in medio
eius: suspendimus oꝛgana nr̄a;
Quia illic interrogauer̄t nos q̄
captiuos duxer̄t nos:v̄ba cantio
num. Et qui abduxer̄t nos: hym
nū cantate nobis de canticis siō

Quō cantabimꝰ canticū dn̄i:in
terra aliena. Si oblitꝰ fuero tui
hierl̄m:obliuiōi def dextera mea
Adhereat lingua mea faucibus
meis:ſi nō meminero tui. Si nō
ꝓpoſuero hierl̄m: in pꝛīcipio le
ticie mee. Memoꝛ eſto dn̄e filio
rū edō:in die hierl̄m. Qui dicūt
exinanite:exinanite vſqꝫ ad fun
damentū in ea. Filia babylōis
miſera beatꝰ q̄ retribuet tibi re/
tributionē tuā:quam retribuiſti
nobis. Beatꝰ qui tenebit:ꝛ alli/
det puulos ſuos ad petrā. Añ.
Hymnū cātate nobis de canticis
ſion. Añ. In cōſpectu angeloꝛū m.
Confitebor Pſalmꝰ.cxxxvij
tibi dn̄e i toto coꝛde meo:qm̄
audiſti vba oꝛis mei. In ꝯſpectu

v

angeloruʒ pſallam tibi: adorabo
ad tēplū ſctm̄ tuū ⁊ ꝯfitebor noī
tuo. Sup miſericordia tua ⁊ veri
tate tua: qm̄ magnificaſti ſuper
om̄e nomē ſctm̄ tuū. In q̄cunq3
die inuocauero te exaudi me: mul
tiplicabis in aīaʒ meā virtutem
Cōfiteāt tibi dn̄e oēs reges ter
re: q2 audierūt oīa vba oris tui
Et cantent in viis dn̄i: qm̄ ma-
gna ē glā dn̄i. Quoniā excelſus
dn̄s ⁊ hūilia reſpicit: ⁊ alta a lō-
ge ꝯgnoſcit. Si ambulauero in
medio tribulatiōis viuificabis
me: ſup irā inimicoꝝ meoꝝ extē-
diſti manū tuā. ⁊ ſaluū me fecit
dextera tua. Dn̄s retribuet ꝑ me
dn̄e miſericordia tua in ſeculū
opera manuū tuaꝝ ne deſpicias

Añ. Ju cõſpectu angeloꝝ pſallaz tibi deus meus: Ad magnificat añ. Quia fecit mihi domin⁹ magna qui potens eſt ⁊ ſanctũ nomẽ eius. Feria. v. ad vẽ. añ. Dñe. ps. cxxxviij

Domine probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu ↄgnouiſti ſeſſionem meã ⁊ reſurrectionem meã. Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meã ⁊ funiculũ meuz inueſtigaſti. Et omes vias meas ꝑuidiſti: qꝛ nõ eſt ſermo ĩ lingua mea Ecce dñe tu cognouiſti oĩa nouiſſima et antiq̃: tu formaſti me et poſuiſti ſuꝑ me manuz tuam. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt ⁊ nõ potero

ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: et q̂
a facie tua fugiā. Si aſcēdero in
celū tu illic es: ſi deſcēdero in in
fernū ades. Si ſūpſero pennas
meas diluculo: ⁊ habitauero in
extremis maris. Etenī illuc ma
nꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me
Et dixi. Diuiſio dextera tua
forſitan tenebre cōculcabūt me:
⁊ nox illūiatio mea i delitijs me
is. Quia tenebre nō obſcurabū-
tur a te. ⁊ nox ſic̄ dies illūiabit:
ſic̄ tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eius:
Quia tu poſſediſti renes meos:
ſuſcepiſti me de vtero mr̄is mee
Confitebor tibi qꝛ terribilit ma
gnificatꝰ es: mirabilia opa tua ⁊
aīa mea ꝯgnoſcet nimis. Non ē
occultū os meū a te qd feciſti in

occulto: ⁊ ſubſtātia mea in infe-
riorib⁹ terre. Impfectū meū vi-
derūt oculi tui. ⁊ in libro tuo oēs
ſcribent: dies formabūt ⁊ nēo in
eis. Mihi aūt nīs honorificati ſūt
amici tui de⁹: nīs ꝯfortat⁹ eſt pri-
cipat⁹ eoꝝ. Dinūerabo eos ⁊ ſup
arenā mltiplicabunt: exurrexi ⁊
adhuc ſum tecū. Si occideris de-
us pctōres: viri ſanguinū decli-
nate a me. Quia dicit in cogita
tōe: accipiāt in uanitate ciuitates
tuas. Nōne q̄ oderūt te dn̄e oderā
⁊ ſup inimicos tuos tabeſcebam.
Perfecto odio oderā illos: inimi-
ci facti ſūt mihi. Proba me deus
⁊ ſcito cor meū: iterroga me ⁊ co-
gno. ſe. m. Et vide ſi via iniqtatiſ
ī me ē: ⁊ deduc me ī via eter. aiii.

Domine ꝓbaſti me et cognouiſti
me. Aij. A viro ps. cxxxix.

ERipe me dñe ab hoīe malo:
a viro iniq̄ eripe. Qui cogitaue
rūt iniq̄tates ī corde: tota die cō
ſtituebāt ꝑlia. Acuerūt linguaꝫ
ſuā ſicut ſerpētes: venenuꝫ aſpi-
dū ſub labijs eoꝝ. Cuſtodi me
dñe de mãu pctōris: ꝛ ab hoībuſ
iīqſ eripe me. Qui cogitauerīt ſub
plantare greſſus meos: abſcōde
rūt ſupbi laqueuꝫ mihi. Et fu-
nes extēderūt in laqueuꝫ: iuxta
iter ſcandalū poſuerūt mihi. Di
xi dño deus meus es tu: exaudi
dñe vocē dep̄catiōis mee. Dñe
dñe virtus ſalutꝭ mee: obūbraſti
ſup caput meū in die belli. Non
tradas me dñe a deſiderio meo

pctõri: cogitauerunt ↄtra me ne derelinqs me ne forte exaltenť.
Caput circũit⁹ eoꝝ: labor labiorũ ipſorum opiet eos. Cadent ſup eos carbões: ĩ ignez deijcies eos ĩ miſerijs nõ ſubſiſtẽt. Uir linguoſus nõ dirigeť ĩ terra: viꝝ iniuſtũ mala capiẽt in interitu.
Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciũ inopis: ⁊ vindictã paupeꝝ. Ueruntñ iuſti ↄfitebũť noĩ tuo: ⁊ habitabũt recti cuꝫ vultu tuo. Añ.
A viro iniquo libera me domine
Domine Añ. Dñe. ps. cxl.
Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cũ clamauero ad te. Dirigať oro mea ſicut incenſum in ↄſpectu tuo: eleuatio manuum meaꝝ ſacrificiũ veſptinũ

Pone dñe cuſtodiam ori meo: ⁊
oſtiũ circũſtãtie labijs meis. Nõ
declines cor meũ ĩ ṽba malicie
ad excuſandas excuſatiões ĩ pec
catis. Cũ hoĩbꝰ opantibꝰ iniqta
tẽ: ⁊ nõ cõicabo cũ electis eorũ.
Corripiet me iuſtꝰ in miſericor
dia ⁊ increpabit me: oleũ autem
p̄ctõris nõ impinguet caput me
um. Quoniã adhuc et orõ mea
in beneplacitis eoꝝ: abſorpti ſũt
iuncti petre iudices eorũ. Audi
ent verba mea quoniã potuerũt
ſicut craſſitudo terre erupta eſt
ſuꝑ terrã. Diſſipata ſũt oſſa no
ſtra ſecꝰ infernũ. qꝛ ad te dñe do
mine ocli mei: in te ſperaui non
auferas aĩaꝫ meaꝫ. Cuſtodi me
a laq̃o quẽ ſtatuerunt mihi: et a

ſcandal' opantiū iniqtatem. Ca
dent in retiaculo ei' pctores: ſin
gulariter ſum ego donec tranſe
am. Añ. Dñe clamaui ad te exau
di me. Ad magñficat añ Depoſu
it potētes ſcōs pſequētes et exalta
uit hūiles chriſtū ɔfitētes. Feria
vi. ad vē. añ Portio mea ps. cxli
V Oce mea ad dominū
clamaui: voce mea ad
dominū dep̄cat' ſum
Effundo in cōſpectu
eius orationē meā: et tribulatio
nem meā ante ipm pnūcio. In
deficiendo ex me ſpiritū meū: et
tu cognouiſti ſemitas meas: In
via hac qua ambulabam: abſcō
derunt laqueum mihi. Conſi
derabam ad dexteram et vide

bam:⁊ nõ erat q̃ ꝯgnoſceret me
Periit fuga a me:⁊ nõ eſt qui re
quirat aīam meā. Clamaui ad
te dñe.dixi tu es ſpes mea: por-
tio mea in terra viuentiū. Intē
de ad deꝑcationē meā.qꝛ hu mi-
liatus ſum nimis. Libera me a
ꝑſequētibꝫ me: qꝛ confortati ſūt
ſuꝑ me. Educ de cuſtodia aīam
meā ad ꝯfitendū noī tuo:me ex-
pectant iuſti donec retribuas m̄.
An. Portio mea dñe ſit in terra vi
uentiū.
Sabbato ad lau: ps
Domine exaudi orōem meā.
auribus ꝑcipe obſecratiōez
meā:in veritate tua exaudi me ī
tua iuſticia. Et non intres ī iu
diciū cum ſeruo tuo: quia nõ iu
ſtificabiť in conſpectu tuo omīs

viuens. Quia ꝑſecut⁹ eſt inimi
cus aīam meā: hūiliauit ī terra
vitā meā. Collocauit me in ob-
ſcuris ſicut mortuos ſeculi. ⁊ an
xiatus eſt ſup̄ me ſpūs meus: in
me turbatū ē cor meuꝫ. Memor
fui dierꝝ antiquorꝝ. meditat⁹ ſuꝫ
in oībus opib⁹ tuis: in factis ma-
nuū tuarꝝ meditabor. Expandi
man⁹ meas ad te: aīa mea ſicut
terra ſine aq̄ tibi. Velociter ex-
audi me dñe: defecit ſpūs meus
Non auertas faciē tuā a me. et
ſilis ero deſcēdentib⁹ in lacum
Auditā fac mihi manē miſaꝫ tu
am: qꝛ in te ſperaui. Notam fac
mihi viā in q̄ ambuleꝫ: qꝛ ad te
leuaui aīam meaꝫ. Eripe me de
inimicis meis dñe ad te ꝯfugi:

doce me facere volũtatẽ tuã qꝛ de
us meꝰ es tu. Spũs tuꝰ bonꝰ de
ducet me in terrã rectã: ꝓpter no
mẽ tuũ dñe viuificabis me ĩ eq
tate tua. Educes de tribulatiõe
aĩam meã: ⁊ in mĩa tua diſpdes
inimicos meos. Et pdes om̃es
q̃ tribulant aĩam meaꝫ: qm̃ ego
ſeruꝰ tuꝰ ſuꝫ. An. Benedictꝰ ps.
Benedictus dñs deꝰ cxliij
meꝰ qui doceꝫ manꝰ meas ad
preliũ: ⁊ digitos meos ad belluꝫ
Miſericordia mea ⁊ refugiũ me
um: ſuſceptor meꝰ ⁊ liberator me
us. Protector meꝰ ⁊ in ipõ ſpera
ui: qui ſubdit ppl'ꝫ meũ ſub me.
Dñe q̃d eſt hõ qꝛ innotuiſti ei:
aut filius hoĩs qꝛ reputas eum:
Homo vanitati ſil'is factus eſt:

dies eius ſicut vmbra ꝑtereunt
Dñe inclina celos tuos ⁊ deſcēd
de: tange montes ⁊ fumigabũt.
Fulgura coruſcationē ⁊ diſſipa
bis eos: emitte ſagittas ſuas et
ꝯturbabis eos. Emitte manuz
tuā de alto. eripe me ⁊ libera me
de aq̄s multis: ⁊ de manu filiorũ
alienoꝝ. Quorũ os locutũ eſt va
tatem: ⁊ dextera eoꝝ dextera ini
Deus can Diuiſio quitatis.
ticũ nouũ cantabo tibi: in pſalte
rio decachordo pſallaz tibi. Qui
das ſalutē regib9. qui redemiſti
dauid ſeruũ tuũ: de gladio mali
gno eripe me. Et erue me d̄ ma
nu filioꝝ alienoꝝ. q̊ꝝ os locutũ ē
vanita: ⁊ dex. eo. dex. iniq. Quoꝝ
filij ſic̄ nouelle plātatiōes: in iu

uentute ſua? Filie eoꝝ compoſi-
te: circũornate vt ſimilitudo tē-
plo: Promptuaria eoruꝫ plena:
eructantia ex hoc in illud. Oueſ
eorũ fetoſe abũdantes in egreſ-
ſib9 ſuis boues eorũ craſſe. Non
eſt ruina macerie neqꝫ trãſituſ:
neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Be-
atũ dixerũt pp̄lm cui hec ſunt: be
atus pp̄ls cui9 dñs de9 eius. añ.
Benedictus domin9 deus meus.
Añ In eternũ. ps. cxliiij.
Exaltabo te deus meus rex: ⁊ be
nedicam noī tuo in ſecl'm ⁊ in ſe
culum ſecl'i. Per ſingulos dies
bñdicã tibi: ⁊ laudabo nomē tuũ
in ſecl'm ⁊ in ſecl'm ſecl'i. Magn9
dñs ⁊ laudabil' nimis: ⁊ magni-
tudis ei9 ñ ē finiſ. Generatio ⁊ gña

tio laudabit opa tua: ⁊ potentiā
tuā pronūciabūt. Magnificenti
am gl'e ſanctitatis tue loquēt: ⁊
mirabilia tua narrabūt. Et vir
tutē terribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ ma-
gnitudinē tuā narrabūt. Memo
riam abūdantie ſuauitat tue e-
ructabunt: ⁊ iuſticia tua exulta-
bunt. Miſerator ⁊ miſericors do-
min⁹: patiens ⁊ multum miſeri
cors. Suauis dn̄s vniuerſis: et
miſerationes ei⁹ ſup omnia opa
eius. Añ In eternū ⁊ in ſeculuz
ſeculi. Ad magnificat añ Suſce
pit de⁹ iſrl' puerū ſuū ſicut locut⁹
eſt abraaz ⁊ ſemini ei⁹ ⁊ exaltauit
hūiles vſqz in ſeculū. Sabbato
ad vs̄ añ Cuſtodit. Diuiſio
Confiteant tibi dn̄e oīa opa

tua:⁊ ſctī tui bn̄dicāt tibi. Glori
am regni tui dicēt.⁊ potentiā tu
am loquent. Ut notā faciāt filijs
hoīm potentiā tuā:⁊ glaꝫ magni-
ficentie regni regni Regnū tu
um regnū oīm ſecloꝝ:et dn̄atio
tua in om̄i gn̄atiōe ⁊ gn̄atione.
Fidelis dn̄s in oib⁹ verbis ſuiſ
⁊ ſctūs in oibus opib⁹ ſuis. Al-
leuat dn̄s oēs qui corruūt:⁊ eri-
git omnes eliſos. Oculi omniū
in te ſperant dn̄e: ⁊ tu das eſcaꝫ
illorum in tpe oportuno. Aperiſ
tu manuꝫ tuam:⁊ imples omne
animal benedictione. Iuſtus do
minus in omnibus vijs ſuis:et
ſanct⁹ in omnib⁹ operibus ſuis
Prope eſt domin⁹ oib⁹ inuocāti
bus eū:oibus inuocātib⁹ euꝫ in

veritate. Voluntatē timētiū ſe fa
ciet. ⁊ deꝑcatōez eoꝝ exaudiet: et
ſaluos faciet eos. Cuſtodit dñs
oēs diligētes ſe: ⁊ oēs pctōreſ di
ſperdet. Laudationē dñi loqtur
os meū. ⁊ bñdicat oīs caro nomi
ſcō eius in ſeclm ⁊ in ſeclm ſecu
li. An. Cuſtodit dñs oēs diligētes
ſe. An. Laudabo. pſ. cxlv.
L Auda aīa mea dñm. lauda
bo dñm in vita mea: pſallā deo
meo qͣdiu fuero. Nolite ꝯfidere
in pꝛīcipib⁹: in filijs hoīum in q
bus nō eſt ſalus. Exibit ſpirit⁹
eius ⁊ reuertet̄ in terrā ſuā: in il
la die ꝑibūt oēs cogitatiōes eoꝝ
Beatus cuius deus iacob adiu
toꝛ ei⁹. ſpes ei⁹ in dño deo ipius
qui fecit celū ⁊ terrā: mare ⁊ oīa

que ī eis ſunt. Qui cuſtodit ve-
ritatem in ſecl'm. facit iudicium
iniuriā patientib⁹: dat eſcaꝫ eſu-
rientib⁹. Dñs ſoluit cōpeditos:
dñs illuminat cecos. Dñs eri-
git eliſos: dñs diligit iuſtoſ. o
min⁹ cuſtodit aduenas. pupillū
⁊ viduā ſuſcipiet: ⁊ vias pcōꝝ di-
ſperdet. Regnabit dñs in ſecl'a
deus tuus ſion: in generatione
et generationem. Antipho. Lau-
dabo deū meum in vita mea. Añ.
Lau- Deo noſtro. ps. cxlvi.
L date dñm qm̄ bonus ē pſal-
mus: deo noſtro ſit iocūda deco-
raqꝫ laudatio. Edificans hieru-
ſalem dñs: diſperſiões iſrl' ɔgre-
gabit. Qui ſanat cōtritos corde
⁊ alligat contritiones eorū. Qui

numerat multitudinē ſtellarū: ꝛ
omnibꝫ eis noīa vocat. Magnꝰ
dñs et magna virtus eiꝰ: ꝛ ſapiē
eiꝰ nō eſt numerus. Suſcipiens
manſuetos dñs: hūilians autē
peccatores vſqꝫ ad terrā. Preci-
nite dño in confeſſione: pſallite
deo noſtro ī cithara. Qui operit
celū nubibꝫ: ꝛ parat terre pluui
am. Qui producit in montibus
fenum: et herbā ſeruituti homi
num. Qui dat iumentis eſcam
ipſorum: ꝛ pullis coruorū inuo
cantibus eum. Non in fortitu-
dine equi voluntatem habebit:
neqꝫ in tibijs viri beneplacitum
erit ei. Beneplacitum eſt domi-
no ſup timentes eū: et in eis qui
ſperant ſuper miſericordia eius.

Añ. Deo noſtro iocũda ſit laudatio. Añ Lauda. pſ. cxlvij.

Lauda hieruſalẽ dñm: lauda deũ tuũ ſion. Quoniã ꝯfortauit ſeras portaꝝ tuarũ: benedixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumenti ſatiat te. Qui emittit eloquiũ ſuuꝫ terre: velociter currit ſermo eiꝰ. Qui dat niueꝫ ſicut lanã: nebulam ſicut cinerẽ ſpargit. Mittit chryſtallum ſuã ſicut buccellas: ante faciẽ frigoris eiꝰ quis ſuſtinebit. Emittet verbũ ſuũ et liq̃faciet ea: flabit ſpũs eiꝰ et fluent aque. Qui annũciat verbũ ſuũ iacob: iuſticias ⁊ iudicia ſua iſrl'. Non fecit taliter omni nationi: et iudicia ſua non manifeſtauit

eis. Añ. Lauda hieruſalem dñm.
Rx. Magn⁹ dñs noſter et magna
virtus eius. V. Et ſapiētie ei⁹ non
eſt numerus V. Veſpertina oratio
aſcendat ad te dñe. Et deſcēdat ſu
per nos miſericordia tua. Ad lau
des quotidie. Ps. cxlviij.

Laudate dñm de celis: lau
date eū in excelſis. Laudate eū
oēs angli ei⁹: laudate eū oēs vir
tutes ei⁹. Laudate eum ſol ꝛ lu
na: laudate eū oēs ſtelle ꝛ lumē.
Laudate eū celi celoꝝ: ꝛ aque q̄
ſup̄ celos ſunt laudēt nomē dñi.
Quia ip̄e dixit ꝛ facta ſunt: ip̄e
mandauit ꝛ creata ſunt. Statu
it ea in ſecl'm ꝛ i ſecl'm ſecli: pre
ceptū poſuit ꝛ nō p̄teribit. Lau
date dñm de terra: dracones ꝛ

omnes abyſſi. Ignis grādo nix
glacies ſpūs procellaꝝ: que faci-
unt verbū eius. Montes ⁊ omēs
colles: ligna fructifera ⁊ oīs ce
dri. Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſer
pentes ⁊ volucres pennate. Re-
ges terre et oēs ppl'i: principes ⁊
oīs iudices terre. Iuuenes et
virgines ſenes cū iunioribꝫ lau
dent nomē dñi: qꝛ exaltatum eſt
nomē eiꝰ ſolius. Confeſſio eius
ſup celū ⁊ terrā: et exaltauit cor
nu ppl'i ſui. Hymnus oībus ſcīs
eius: filijs iſrl' pplo appropinqn-
Cantate ps.cxlix. ti ſibi.
dño canticū nouū: laus eius
in eccl'ia ſcōꝝ. Letetur iſrl' in eo
qui fecit eū: et filie ſion exultent
in rege ſuo. Laudent nomē eiꝰ

in choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant ei. Quia beneplacitum eſt dño in ꝑplo ſuo: et exaltabit manſuetos i ſalutē. Exultabūt ſancti in gl'a: letabunt in cubilibus ſuis. Exultatiões dei i guttur e eorū: et gladij ancipites in manib⁹ eoꝝ. Ad faciendaꝫ vindictam in natiõib⁹: increpationes in ꝑplis. Ad alligandos reges eorū i compedib⁹: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium conſcriptum: gloria hec eſt omnib⁹ ſanctis eius. Pſalmus. cl.

Laudate dominū in ſanctis ei⁹: laudate eū in firmamēto virtut; eius. Laudate eū i virtutibus eius: laudate eum ſm

multitudinē magnitudinis eiꝰ.
Laudate eū in ſono tube:lauda
te cū ī pſalterio ⁊ cithara. Lau
date eū in tympano ⁊ choro: lau
date eū in cordis ⁊ organo. Lau
date cū in cymbalis bene ſonan
tibus.⁊ laudate eū ī cymbalꝫ iu
bilationis:om̄is ſpiritus laudet
dn̄m. Explicit pſalteriū. Fe
ria.ij.ad laud.canticū Eſaie .xij.
Confitebor tibi dn̄e quoniam
iratꝰ es mihi: cōuerſus eſt fu
ror tuus ⁊ cōſolatus es me. Ec
ce deus ſaluator meus:fiduciali
ter agam ⁊ nō timebo. Quia for
titudo mea et laus mea dn̄s:et
factus eſt mihi in ſalutē. Hauri
etis aq̄s ī gaudio de fontibꝰ ſal
uatoris:⁊ dicetis in illa die con

fitemini dño ꝛ inuocate nomen
eius Notas facite in pplis adin
uentiões ei⁹: memẽtote quoniaꝫ
excelſum eſt nomẽ ei⁹. Cantate
dño qm̃ magnifice fecit. annun-
ciate hoc in vniuerſa terra. Exul
ta ꝛ lauda habitatio ſion: qꝛ ma
gnus in medio tui ſanct⁹ iſrael.
Canticuꝫ Ezechie regis. Feria
iiij. ad laudes Eſaie. xxxviij.
Ego dixi in dimidio dieruꝫ
meoꝝ: vadam ad portas infe
ri. Queſiui reſiduũ annoꝝ meo
rũ: dixi nõ videbo dñm deũ ĩ ter
ra viuentiũ. Non aſpiciaꝫ hoĩeꝫ
vltra: ꝛ habitatorẽ quieti. Gene-
ratio mea ablata eſt ꝛ ꝯuolata ẽ
a me: q̃ſi tabernaculũ paſtorum.
Preciſa eſt velut a texente vita

mea. duꝫ adhuc ordirer ſuccidit me: de mane vſqꝫ ad veſpaꝫ finies me. Sperabaꝫ vſqꝫ ad mane: q̄ſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea: De mane vſqꝫ ad veſpaꝫ finies me: ſic pullus hyrūdinis ſic clamabo meditabor vt colūba. Attenuati ſūt ocli mei: ſuſpiciētes in excelſo. Dñe vim patior rñde ꝓ me: q̄d dicam aut q̄d rñdebit mihi cū ipſe fecerit. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine aīe mee. Dñe ſi ſic viuitur ⁊ in talibꝫ vita ſpūs mei. corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu aūt eruiſti aīaꝫ meā vt nō periret: proiecisti poſt tergū tuuꝫ oīa pctā mea. Quia ñ infern⁹ de

ꝯfitebiť tibi. neqȝ mors lauda-
bit te: nō expectabūt q̄ deſcēdūt
in lacū veritatē tuā. Uiuens vi
uens ipe confitebiť tibi ſicut et
ego hodie: pater filijs notā faci-
et veritatē tuaȝ. Dn̄e ſaluuȝ me
fac: ⁊ pſalmos nr̄os cantabimuſ
cunctis diebꝰ vite nr̄e in domo
dn̄i. Feria: iiij. ad laudes canti
cū anne mr̄is ſamuel .i. regū. ij.
Exultauit cor meū in dn̄o: ⁊ ex
altatū eſt cornu meuȝ in deo
meo. Dilatatū eſt os meūȝ ſup
inimicos meos: q2 letata ſum i
ſalutari tuo. Non ē ſcūs vt ē do
minꝰ. neqȝ enī eſt aliꝰ extra te: et
non eſt fortꝭ ſicut deꝰ nr̄. Nolite
mł'tiplicare loq̄ ſublimia: gl'ian
tes. Recedāt vetera de ore vr̄o.

quia deus ſcientiaruꝫ dñs eſt.⁊
ip̄i prepant̄ cogitatiões. Arcus
fortiū ſupatus eſt:et infirmi ac/
cincti ſunt robore. Repleti priuſ
pro panib9 ſe locauerūt:⁊ fame/
lici ſaturati ſuut. Donec ſterilis
peperit plurimos:⁊ que multos
habebat filios infirmata eſt. Do
minus mortificat ⁊ viuificat: de
ducit ad inferos ⁊ reducit. Do/
min9 paupem facit ⁊ ditat:hūi/
liat ⁊ ſubleuat. Suſcitās de pul
uere egenū:⁊ de ſtercore erigens
paupem. Ut ſedeat cū principi/
bus:⁊ soliū glorie teneat. Domi
ni eni ſunt cardines terre:et po/
ſuit ſup eos orbeꝫ. Pedes ſctōrū
ſuoorū ſeruabit.⁊ impij in tene/
bris ꝯticeſcēt:qꝛ nō in fortitudie

ſua roborabit̃ vir. Dñm formi-
dabūt aduerſarij eiꝰ: ꝛ ſuꝑ ipos
in cel' tonabit. Dñs iudicabit fi
nes terre. ꝛ dabit ip̄iū regi ſuo:
et ſublimabit cornu chriſti ſui.

Feria .v. ad laudes Canticum

CAntemus moyſi. Exo. xv.
dño glo'ſe enī honorificatꝰ eſt:
equū ꝛ aſcenſorē deiecit in mare
Fortitudo mea ꝛ laus mea do-
minꝰ: ꝛ factꝰ eſt mihi in ſalutē.
Iſte deꝰ meus ꝛ glorificabo eū:
deus p̄ris mei et exaltabo eum.
Dñs q̄ſi vir pugnator oīpotens
nomē eiꝰ: currus pharaonis ꝛ ex
ercitū eiꝰ ꝓiecit in mare. Electi
p̄cipes eiꝰ ſubmerſi ſūt in ma-
ri rubro. abyſſi operuerūt eos: de
ſcēderūt in ꝓfundū quaſi lapis.

Dextera tua dñe magnificata
eſt in fortitudie. dextera tua dñe
ꝑcuſſit inimicũ: ꝛ in mĺtitudine
gl'e tue depoſuiſti adũſarios me
os. Miſiſti irã tuaʒ q̄ deuorauit
eos ſicut ſtipulã: ꝛ in ſpũ furoriſ
tui cõgregate ſunt aque. Stetit
vnda fluens: ꝯgregate ſũt abyſſi
in medio maris. Dixit inimicꝰ ꝑ
ſequar ꝛ cõprehendã. diuidã ſpo
lia: implebit aĩa mea. Euagina
bo gladiũ meũ: ĩterficiet eos ma
nus mea. Flauit ſpũs tuꝰ ꝛ ope
ruit eos mare: ſubmerſi ſunt q̃ſi
plumbũ in aquis vehemẽtibus:
Quis ſil'is tui ĩ fortibꝰ dñe. q̇s
ſil'is tui magĩficꝰ ĩ ſcitate: terribi
lis atqꝫ laudabil' ꝛ faciens mira
bilia. Extendiſti manũ tuam et

uorauit eos terra: dux fuiſti ĩ mi
ſericordia tua pp̄lo quē redemi-
ſti. Et portaſti eũ in fortitudine
tua: ad habitaculũ ſanctũ tuuȝ.
Aſcenderũt pp̄li ⁊ irati ſunt: do-
lores obtinuerũt habitatores phi
liſtijm. Tunc ↄturbati ſunt prĩ-
cipes edom. robuſtos moab ob-
tinuit tremor: obriguerũt oēs ha
bitatores chanaan. Irruat ſup
eos formido ⁊ pauor: ĩ magnitu
dine brachij tui. Fiãt ĩmobiles
q̄ſi lapis. donec ptrãſeat pp̄ls tu
us dñe: donec ptranſeat pp̄ls tu
us iſte quē poſſediſti. Introdu-
ces eos ⁊ plantabis in mõte he-
reditatis tue: firmiſſimo habita
culo tuo quod operatus es dñe:
Sanctuarium tuum dñe quod

firmauerũt manus tue: domi-
nus regnabit in eternũ et vltra.
Ingreſſus eſt enĩ eques pharao
cũ curribꝰ ꝛ equitibꝰ eius in ma
re: ꝛ reduxit ſup eos dñs aquas
maris. Filij aũt iſrł ambulaue
rũt per ſiccũ: in medio eiꝰ. Feria
vi. ad laudes canticuꝫ abachuc
ꝓphete ꝛ in vtroqꝫ feſto ſcẽ cru-
cis dicit in .iij. noc. Abachuc .iij.
Domine audiui: auditioneꝫ
tuã ꝛ timui. Dñe opus tuũ:
in medio annoꝝ viuifica illud.
In medio annoꝝ notũ facies: cũ
iratꝰ fueris miſericordie recorda
beris. Deus ab auſtro veniet: et
ſcũs de monte pharan. Operuit
celos gloria eius: ꝛ laudis eiꝰ ple
na eſt terra. Splendor eiꝰ vt lux

erit: cornua in manibꝰ eius. Ibi
abſcōdita eſt fortitudo eiꝰ: añ fa-
ciem eiꝰ ibit mors. Egredieť di
abolus añ pedes eiꝰ: ſtetit ⁊ men
ſus eſt terrā. Aſpexit ⁊ diſſoluit
gētes: ⁊ ꝯtriti ſunt mōtes ſeculi
Incuruati ſūt colles mūdi: ab
itineribꝰ eternitatis eiꝰ. Pro iniq̄
tate vidi tentoria ethiopie: tur-
babuntur pelles terre madian.
Nunquid in fluminibus iratꝰ
es domine: aut in fluminibus
furor tuus: vel in mari indigna
tio tua. Qui aſcendes ſuper e-
quos tuos: et quadrige tue ſal-
uatio. Suſcitans ſuſcitabis arcū
tuum: iuramenta tribubꝰ q̄ lo-
cutus es. Fluuios ſcindes ter-
re. viderūt te ⁊ doluerūt mōtes:

gurges aq̄rū trāſijt. Dedit abyſ
ſus vocē ſuā: altitudo man⁹ ſuas
leuauit. Sol ꝛ luna ſteterunt in
habitaculo ſuo. in luce ſagittarū
tuaꝝ ibūt: in ſplendore fulgurā-
tis haſte tue. In fremitu ꝯculca
bis terrā: ꝛ in furore obſtupefaci
es gētes. Egreſſus es in ſalutez
pp̄li tui: in ſalutē cū chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij:
denudaſti fundamentū vſq; ad
collū. Maledixiſti ſceptris eiuſ.
capiti bellatorū eius: venientibꝯ
vt turbo ad diſpergēdū me: Ex
ultatio eoꝝ. ſicut ei⁹ qui deuorat
pauperē in abſcōdito. Uiam fe-
ciſti in mare equis tuis: in luto
aquarū multarū. Audiui ꝛ con
turbatus eſt venter meus: a vo-

ce contremuerūt labia mea: In
grediatur putredo in oſſib⁹ me-
is: et ſubter me ſcateat. Ut req̄-
eſcam in die tribulatiōis: ⁊ aſcē
dam ad pplm accinctū noſtrum
Ricus enī nō florebit: ⁊ nō erit
germen in vineis. Mentiet op⁹
olive: ⁊ arua non afferent cibuꝫ
Abſcidetur de ouili pecus: ⁊ nō
erit armentū in preſepib⁹. Ego
autē in dño gaudebo: ⁊ exultabo
in deo ieſu meo. Deus dñs for
titudo mea: ⁊ ponet pedes meos
q̄ſi ceruorū. Et ſup excelſa mea
deducet me victor: in pſalmis ca
nentem. Sabbato in lau. can-
ticū. Deuteronomij. c. xxxij.
Audite celi q̄ loquar: audiat
terra verba oris mei. Cōcreſcat

in pluuia doctrina mea: fluat vt
ros eloquiũ meũ. Quaſi imber
ſup herbã. ⁊ q̃ſi ſtille ſup grami-
na. qꝛ nomẽ dñi inuocabo. Date
magnificentiã deo nr̃o. dei perfe-
cta ſunt op̱a: ⁊ oẽs vie eius iudi-
cia. Deus fidel' ⁊ abſqꝫ vlla ini-
quitate. iuſtus ⁊ rectus: peccaue-
rũt ei ⁊ nõ filij eius in ſordibus
Generatio praua atqꝫ peruerſa:
heccine reddis dño popule ſtul-
te ⁊ inſipiens. Nunq̃d nõ ipſe ẽ
pater tuus; qui poſſedit ⁊ fecit et
creauit te. Memento dieꝝ anti-
quorũ: cogita gñatiões ſingulas
Interroga patrẽ tuũ et annun-
ciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicẽt
tibi. Quãdo diuidebat altiſſim⁹
gentes. quando ſeparabat filios

adam. Conſtituit terminos po-
puloꝝ: iuxta numerū filioꝝ iſra
el. Pars autē dñi pp̄ls eiꝰ: iacob
funiculus hereditatis eius. In-
uenit eū in terra deſerta: in loco
horroris ꝛ vaſte ſolitudinis. Cir
cūduxit euz et docuit: et cuſtodi-
uit q̄ſi pupillaz oculi ſui. Sicut
aquila ꝓuocans ad volandū pul
los ſuos: et ſuper eos volitans:
Expādit alas ſuas ꝛ aſſūpſit eū:
atq; portauit ī hūeris ſuis. Do
minꝰ ſolꝰ dux eiꝰ fuit: ꝛ non erat
cū eo deus alienus. Conſtituit
eū ſup excelſam terraz: vt come-
deret fructꝰ agroꝝ. Ut ſuggeret
mel de petra: oleūq; de ſaxo du-
riſſimo. Butyrū de armēto ꝛ lac
de ouibus: cum adipe agnorum

et arietum filiorꝫ baſan. Et hir-
cos cū medulla tritici: ⁊ ſangui-
nē vue biberēt meraciſſimū. In
craſſat⁹ ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit:
incraſſatus impinguat⁹ dilata-
tus. Dereliquit deū factorē ſu-
um: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo
Prouocauerūt eum in dijs alie
nis: ⁊ in abomīatiōib⁹ ad iracū-
diā cōcitauerūt. Immolauerūt
demonijs ⁊ nō deo: dijs q̄s igno
rabant Noui recēteſqꝫ venerūt:
quos nō coluerunt pr̄es eorum:
Deū qui te genuit dereliq̄ſti: et
oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Vidit
dn̄s ⁊ ad iracūdiā cōcitatus eſt:
qꝛ prouocauerunt eū filij ſui et
filie. Et ait abſcondā faciē meā
ab eis: ⁊ conſiderabo nouiſſima

eoꝝ. Generatio eñ ꝑuerſa eſt: et
infideles filij. Ipſi me ꝓuoca-
uerũt in eo qui nõ erat deus: ⁊ ir
ritauerũt in vanitatibꝫ ſuis. Et
ego ꝓuocabo eos in eo qui nõ eſt
ꝑplus: et in gente ſtulta irritabo
Ignis ſuccen Diuiſio illos.
ſus eſt in furore meo: et ardebit
vſqꝫ ad inferni nouiſſima. De-
uorabitqꝫ terrã cuꝫ germie ſuo:
⁊ montiũ fundamẽta comburet
Congregabo ſup eos mala: ⁊ ſa
gittas meas cõplebo in eis. Cõ
ſument fame: ⁊ deuorabunt eos
aues morſu amariſſimo Dentes
beſtiaꝝ immittã in eos: cũ furo-
re trahentiũ ſup terram atqꝫ ſer
pentiũ. Foris vaſtabit eos gla-
dius ⁊ intꝰ pauor: iuuenẽ ſimul

ac virginem lactentē cū hoīe ſe
ne. Et dixi vbi nam ſunt: ceſſa-
re faciam ex hoībus memoriam
eorꝝ. Sed ꝓpter iram inimicorꝝ
diſtuli: ne forte ſupbirēt hoſtes
eorū. Et dicerēt manꝰ nr̄a excel
ſa: ⁊ nō dn̄s fecit hec oīa. Gens
abſqȝ ꝯſilio ⁊ ſine prudentia: vti
nā ſapent ⁊ intelligerēt ac nouiſ
ſima ꝓuiderent. Quō pſeq̄bat
vnus mille ⁊ duo fugarent decē
milia. Nonne ideo qꝛ deus ſuus
vendidit eos: et dn̄s ꝯcluſit illoſ
Non enī eſt deꝰ noſter vt dij eo-
rū: ⁊ inimici nr̄i ſūt iudices. De
vinea ſodomorꝝ vinea eorꝝ: et de
ſuburbanis gomorre. Uua eorū
vua fellis: ⁊ botrus amariſſimuſ
Fel draconum vinū eorū: et ve-

nenum aſpiduz inſanabile. Nō
ne hec condita ſunt apud me: et
ſignata in theſauris meis. Mea
eſt vltio ⁊ ego retribuam eis in
tempore. vt labat pes eoruz. Iu-
xta eſt dies ꝑditionis: et adeſſe
feſtinant tempora. Iudicabit do-
minus populum ſuum: et in ſer
uis ſuis miſerebitur. Videbit
ꝙ infirmata ſit manus. et clau-
ſi quoqꝫ defecerunt: reſiduiqꝫ
conſumpti ſunt. Et dicent vbi
ſunt dij eorum: in quibus ha-
bebant fiduciam. De quoruz vi-
ctimis comedebant adipes: ⁊ bi-
bebant vinum libaminum. Sur
gant et opitulentur vobis: et in
neceſſitate vos protegant. Vi-
dete ꝙ ego ſim ſolus: et non ſit

alius de⁹ p̄ter me: Ego occidaʒ
ꝛ ego viuere faciã. ꝑcutiaʒ ꝛ ego
ſanabo.et nõ eſt q̃ de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad celum
manũ meã:ꝛ dicam viuo ego in
eternũ. Si acuero vt fulgur gla=
diũ meũ:ꝛ arripuerint iudiciuʒ
man⁹ mee. Reddam vltionẽ ho=
ſtib⁹ meis:ꝛ his q̃ oderũt me re
tribuaʒ. Inebriabo ſagittas me=
as ſanguĩe:ꝛ gladi⁹ meus deuo=
rabit carnes. De cruore occiſoꝝ:
ꝛ de captiuitate nudati inimico
rũ capitis. Laudate gẽtes ppl'm
eius:q꞉ ſanguinẽ ſeruoꝝ ſuoꝝ vl
ciſcetur. Et vindictaʒ retribuet
in hoſtes eoꝝ:ꝛ ꝓpitius erit terre
ppl'i ſui. Dñica ad laudes
Benedici= canti. Daniel.iij.

te oīa oꝑa dñi dño: laudate ⁊ ſu
perexaltate eū in ſecl'a: Bñdici-
te angeli dñi dño: bñdicite celi
dño. Bñdicite aq̄ oēs q̄ ſuper ce
los ſunt dño: bene. omēs ꝟtutes
dñi dño. Bñdicite ſol ⁊ luna do
mino: bene. ſtelle celi dño. Bene
dicite imber ⁊ ros dño: bene. oīs
ſpūs dei dño. Bñdicite ignis et
eſtus dño: bene. frigus ⁊ eſtaſ do
mino. Benedicite rores et prui-
na dño: bene. gelu ⁊ frigus dño:
Benedicite glacies ⁊ niues dño
benedicite noctes ⁊ dies domīo:
Benedicite lux ⁊ tenebre domi-
no: bene. fulgura ⁊ nubes domīo:
Benedicat terra dominum: lau
det ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula
Benedicite montes ⁊ colles do-

mino: bñdicite vniuerſa germi-
nantia in terra dño. Benedici-
te fōtes dño: benedicite maria ꝛ
flumina dño. Benedicite cete ꝛ
oīa que mouent̄ in aquis dño:
bñdicite oēs volucres celi dño.
Benedicite oēs beſtie ꝛ pecora
dño: bñdicite filij hoīm domino
Bñdicat iſrael dñz: laudet ꝛ ſu-
perexaltet eū in ſecula. Benedi-
cite ſacerdotes dñi dño: benedi-
cite ſerui dñi dño. Bñdicite ſpi-
ritus ꝛ aīe. iuſtoꝝ domīo: bñdi-
cite ſancti et hūiles corde domi-
no. Bñdicite anania azaria mi-
ſael dñm: laudate ꝛ ſuperexaltate
eū in ſecula. Benedicamꝰ pr̄em
et filiū cum ſanctoſpiritu: laude-
mus ꝛ ſuperexaltemꝰ eū in ſecula

Bñdictus es dñe in firmamen
to celi.et laudabilis et glo͛ſus:⁊
ſup̱ exaltatus in ſecl͛a. Dñi die
ad laudes canticū. Luce.i.
BEnedictus dñs deus iſrael
quia viſitauit et fecit redemptio
oné plebis ſue. Et erexit cornu
ſalut̄ nobis:in domo dauid pue
ri ſui. Sicut locut⁹ eſt p̱ os ſcōꝝ:
qui a ſecl͛o ſunt ꝓphetaꝝ ei⁹. Sa
lutem ex inimicis nr̄is:⁊ de ma
nu oīm qui oderūt nos. Ad faci
endā miſericordiā cū prib⁹ nr̄is:
⁊ mēorari teſtamēti ſui ſci. Iuſiu
rādū qđ iurauit ad abraā patrē
nr̄m daturꝝ ſe nobis. Ut ſine ti
more de mān inimicoꝝ nr̄oꝝ libe
rati:ſuiam⁹ illi. In ſc͞itate ⁊ iu
ſticia corā ip̄o:oībus dieb⁹ nr̄is:

Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vo-
caberis. preibis enĩ añ faciez dñi
parare vias ei⁹. Ad dandã ſcien
tiam ſalutꝭ plebi ei⁹: in remiſſio-
nem pctõꝝ eoꝝ. Per viſcera mi-
ſericordie dei nr̃i: in quibꝰ viſi-
tauit nos oriens ex alto. Illumi
nare his qui in tenebris ꝛ ĩ vm
bra mortis ſedent: ad dirigẽdoſ
pedes noſtros in viam pacis.

Canticum beate marie virginis
ad vš. quotidie. Luce. i.

Magnificat aĩa mea dñm ꝛc

Canticum ſymeonis. Luce. ij.

Nunc dimittis ſeruũ tuum
dñe: ſm verbũ tuũ ĩ pace ꝛc

Hymnus ſanctoꝝ ambroſij ꝛ au
guſtini ad vigilias dñicis ꝛ die-
bus duodecim lectionum.

TE deum laudamus: te dñz
confitemur. Te eternuz pa/
trem: oĩs terra veneratur. Tibi
oĩs angeli: tibi celi et vniuerſe
poteſtates. Tibi cherubin ⁊ ſera
phin: inceſſabili voce ꝓclamant.
Sanctus. Sctũs. Sctũs dñs de
us ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ ter
ra: maieſtatis gl'e tue. Te glori/
oſus apl'oꝝ chorus. Te ꝓphetaꝝ
laudabil' numerus. Te martyrũ
candidat⁹: laudat exercitus. Te
ꝑ orbem terraꝝ: ſancta cõfitet' ec
cleſia Patrẽ: immẽſe maieſtatis
Venerandũ tuũ verꝝ: et vnicũ fi
lium. Sanctũ quoq; paclitũ ſpi/
ritũ. Tu rex gl'e chriſte. Tu pa/
tris ſempitern⁹ es filius. Tu ad
liberandũ ſuſcepturus hoiez: nõ

horruiſti virginis vterū. Tu de
victo mortꝫ aculeo: aperuiſti cre-
dentibꝫ regna celorū. Tu ad de-
xterā de ſedes ī gl'a pr̄is. Iudex
crederis eſſe ventur⁹. Te ergo q̄
ſum⁹ tuis famul' ſubueni: quos
p̄cioſo ſanguīe redemiſti. Eter-
na fac cū ſanctis tuis gl'a mune
rari. Saluū fac populū tuuz do-
mine: et benedic hereditati tue.
Et rege eos: ⁊ extolle illos vſq̃
in eternū. Per ſingl'os dies bn̄-
dicim⁹ te. Et laudam⁹ nomē tu
ū in ſecl'm: ⁊ in ſecl'm ſecl'i. Di
gnare dn̄e die iſto: ſine pcō nos
cuſtodire. Miſerere nr̄i dn̄e: mi
ſerere nr̄i. Fiat mi'a tua dn̄e ſu-
per nos: quēad. ſpe. ī te. In te do-
ſperaui non ꝯfundar in eternū.

Oratio dñica. Mat. vi. ⁊ Lu. xi.

PAter noster qui es in celis ſanctificet' nomē tuū. Adueniat regnū tuū ꝛc.

Symbolum apoſtolorum

CRedo in deū prem omnipotentē creatorem celi ⁊ terre. Et in ieſum chriſtuꝫ filiū ꝛc.

Symbolū athanaſij oī die dominica poſt primas.

QUicunqꝫ vult ſaluus eſſe ante oīa opus ē vt teneat catholicam fideꝫ. Quā niſi ꝗſqꝫ integraꝫ inuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternū ꝑibit. Fides aūt catholica hec eſt: vt vnū deuꝫ in trinitate ⁊ trinitatē in vnitate veneremur. Neqꝫ ꝯfundētes ꝑſonas: neqꝫ ſubſtātiā ſeparantes. Alia eſt enī ꝑſona pr̄is, alia filij

alia ſpiritusſancti. S ed patris
⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti vna eſt di-
uinitas : equalis gloria coeter-
na maieſtas. Qualis pater talis
filius: talis ſpūſſcūs. I ncreatus
pr̄ increat⁹ fili⁹: increatus ſpūſ-
ſcūs. I mmēſus pr̄ immēſus fi-
lius: immenſus ſpūſſcūs. E ter-
nus pr̄ etern⁹ fili⁹: eternus ſpūſ
ſctūs. E t tñ nō tres eterni: ſed
vn⁹ etern⁹. S icut nō tres increa
ti nec tres immēſi: ſed vn⁹ incre
atus ⁊ vn⁹ immēſus. S imilr̄ omni-
potens pr̄. omp̄s fili⁹: omipotens
ſpūſſcūs. E t tñ nō tres oipoten
tes: ſed vn⁹ oipotens. I ta de⁹ pa
ter deus fili⁹: deus ſpūſſcūs. E t
tñ nō tres dij: ſed vnus eſt deus
ta dñs pater dñs filius: dñs

ſpūſſanctus. Et tamē non tres
domini: ſed vnus eſt dn̄s. Quia
ſicut ſingillatim vnāquāqꝫ ꝑſo-
nā deū ac dn̄m confiteri chriſtia
na veritate cōpellimur: ita tres
deos aut dn̄os dicere catholica
religiōe ꝓhibemur. Pater a nul
lo eſt fact⁹: nec creatus nec geni-
tus. Filius a patre ſolo eſt: nō
factus nec creatus ſed genitus.
Spirituſſanctus a patre ⁊ filio.
non factus nec creatus nec ge-
nitus ſed procedens. Unus er-
go pater non tres patres. vnus
filius non tres filij: vnus ſpiri-
tuſſanctus non tres ſpirituſſan-
cti. Et in hac trinitate nihil pri
us aut poſterius. nihil mai⁹ aut
min⁹: ſ; tote tres perſone: coeter-

ne ſibi ſunt ⁊ coeq̃les. Ita vt per
oĩa ſicut iã ſup̃dictũ eſt:⁊ vnitaſ
in trinitate.⁊ trinitas in vnitate
veneranda ſit. Qui vult ḡ ſaluꝰ
eſſe:ita de trinitate ſentiat. Sed
neceſſariũ eſt ad eternã ſaluteꝫ:
vt incarnationē q̃ꝫ dñi nr̃i ieſu
chriſti fideliter credat. Eſt ergo
fides recta vt credamꝰ ⁊ cõfitea-
mur.qꝛ dñs nr̃ ieſus chriſtꝰ dei
filiꝰ deus ⁊ hõ eſt. Deus ē ex
ſubſtantia prĩs ante ſecl'a geni-
tus:⁊ hõ eſt ex ſubſtãtia mr̃is in
ſecl'o natꝰ. Perfectus deꝰ p̃fectꝰ
homo.ex aĩa rationali ⁊ hũana
carne ſubſiſtens. Equal' prĩ ſm
diuinitatē:minor prẽ ſm hũani
tatem Qui licet deꝰ ſit ⁊ hõ :nõ
duo tñ ſed vnꝰ eſt chriſtus. Vnꝰ

autem non conuerſione diuinitatis in carnē: ſed aſſumptione humanitatis in deū. Unus oīno nō confuſione ſubſtātie: ſed vnitate perſone. Nam ſicut anima rationalis ⁊ caro vnꝰ eſt homo: ita deus ⁊ homo vnꝰ eſt chriſtus. Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra: deſcendit ad inferos tertia die reſurrexit a mortuis. Aſcendit ad celos. ſedet ad dexterā dei patris omnipotentꝭ: inde venturus iudicare viuos et mortuos. Ad cuius aduentū oīs homines reſurgere habent cuꝫ corporibꝰ ſuis: ⁊ reddituri ſūt de factis ꝓprijs rationē. Et qui bona egerūt ibunt in vitā eternā: qui vero mala in ignē eternuꝫ. Hec

eſt fides catholica. quã niſi qſq̃
fideliter firmiterq̃ crediderit:
ſaluꝰ eſſe nõ poterit. ℣. Benedi-
cat nos deꝰ deꝰ nr̃ benedicat nos de-
us. Et metuant eũ oẽs fines terre

Collecta.

Omnipotens ſempiterne deus qui dediſti famul' tuis in ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatis glãm agnoſcere: ⁊ in potẽtia maieſtat' adorare vnitatem: qͥmus vt eiuſdẽ fidei firmitate ab omibꝰ ſemp̱ muniamur aduerſis. Per d.

Correctum eſt iſtud pſalterium ad vnguẽ ſup̱ pſalterio beati roberti qd in ciſtercio habetur. ſm q̄ pſallitur in eccl'ia ciſterciẽſi.

Vigilie defunctoꝝ eiuſdez ordīs

Ad vſ̄.añ Placebo domīo in regione viuoꝝ. pſ̄ cxiiij. Dilexi qm̄ exau. Añ Heu me q꞉ incolat⁹ meus prolongat⁹ eſt. pſ̄.cxix. Ad dñz cū tribularer. Añ Domin⁹ cuſtodit te ab omni malo cuſtodiat animā tuā dominus. pſ̄.cxx Leuaui oc'los meos. Añ. Si iniquitates obſeruaueris domine domīe quis ſuſtinebit. pſ̄.cxxix De ꝓfundis. Añ. Oꝑa manuū tuarū domine ne deſpicias. Ad magnificat añ. Audiui vocem de celo dicentez beati mortui qui in domino moriūtur. cā. Magnificat anima mea dominum. Pater noſter qui es in celis. pſ̄.cxlix. Lauda anima mea dominum. Requiem eternā

℣. A porta inferi. Erue do. Domi
nus vobiscū. Collecta quotidie.
Deus cui ꝓprium est misereri ſp
ꝛ pcere: ꝓpitiare aīabꝫ famulorū
famularūqꝫ tuaꝝ. ꝛ oīa pctā eorū
dimitte: vt mortis vincul' abſo//
luti tranſire mereant ad vitam
Omnipo// Collecta q̄tidiana.
tens ſempiťne de' cui nunqꝫ ſine
ſpe in ſericordie ſupplicat. ꝓpiti//
are aīabꝫ famuloꝝ. arūqꝫ tuarū
vt q̄ de hac vita in tui noīs ꝯfeſ
ſione diſceſſerūt ſcōꝝ tuorum nu//
mero facias aggregari. Pro pre
Inclina dn̄e ſenti defuncto.
aurē tuā ad p̄ces nr̄as: bꝫ miſi//
cordiā tuā ſupplices dep̄camur:
vt aīam famľi tui quā de hoc ſe//
culo migrare iuſſiſti: in pacis ac

lucis regione ꝯſtituas: ⁊ ſcõꝝ tu-
orũ nũero facias eſſe conſortez.
Queſu- Pro femĩa defuncta.
mus dñe. ꝓ tua pietate miſere-
re aĩe famł'e tue: ⁊ a ꝯtagĩs mor-
talitatꝭ exutã. in eterne ſaluatio-
nis ꝑtem reſtitue. Per. do. In
Preſta dñe q̃- anniuerſariis.
ſum⁹: vt aĩe famłoꝝ famłaꝝqꝫ
tuaꝝ quoꝝ anniuerſariũ depoſi-
tionis diẽ cõmemoram⁹: indul-
gentiã pi ter ⁊ requiẽ capiãt ſem-
piternã. Per. Pro tricenario or-
Deus venie largitor ⁊ dinis.
hũane ſalutꝭ auctor: q̃ms clemẽ-
tiã tuã: vt nr̃e ꝯgregatiõis frẽs.
ſorores. fãiliares ⁊ bñfactores q̃
ex hoc ſecl'o tranſierũt: beata ma-
ria ſemꝑ virgĩe intercedẽte cuz

oībus ſctis ad ꝑpetue beatitudi
nis ꝯſortiū ꝑuenire ꝯcedas. P.
Deus qui nos Pro pr̄e ⁊ mr̄e.
patrē ⁊ mr̄ez honorare ꝓcepiſti:
miſerere clemēter aīab⁹ pr̄is et
mr̄is mee eorūq; oīa pctā dimit-
te. meq; eos in eterne claritatis
gaudio fac videre. Pro his qui
Deus in cemitorio ſūt ſepulti
cui⁹ miſeratiōe aīe fideliū reqe-
ſcūt: aīab⁹ famłoꝝ. arūq; tuaruz
hic ⁊ vbiq; in chriſto qeſcentiuz
da ꝓpiti⁹ veniā pcōꝝ: vt a cūctis
reatib⁹ abſoluti. tecū ſine fine le
tent. Per. Pro fidelib⁹ defūct.
Fideliū de⁹ oīm ꝯditor ⁊ redē-
ptor: anīab⁹ famłoꝝ. arūq; tuaꝝ
remiſſiōez cūctoꝝ tribue pcōꝝ vt
indulgētiā quā ſp optauerīt pijs

ſupplicatiōibꝫ ꝯſeq̄nť. Per Ad
laud ꝑ defunctis aň. Exultabūt
domino oſſa hūiliata. ps. l. Miſe
mere de⁹. aň. Exaudi domine orati
nez meā ad te oīs caro veniat. ps.
lxiiij. Te decz hymn⁹. aň. Me ſu
ſcepit dextera tua do. ps. lxij. De⁹
de⁹ me. t. lxvi. ꝯiuncti De⁹ miſe.
Aň Eruiſti do. aīaz meā vt nō ꝑi
iret. cā Ego dixi ī di. Aň. Omīs
ſpūs laudet do. ps. cxlviij. Lauda
te dn̄m de celis. Ad bn̄dict⁹ aň.
Ego ſum reſurrectio et vita qui
credit in me etiam ſi mortuus fu
erit viuet et omnis qui viuit ꝛ cre
dit in me non morietur in eternū
℣. Audiui vocem de celo. Pater
noſter qui es in celis ſanctifice.
Et ne nos inducas in tēptatio

nem. Sed lib. nos. ℣. A porta in
feri. Erue dn̄e aīas eorū. Domi-
nus vobiſcū. Collecte prout ſub
ad veſp̄as. Requieſcant in pace.
Amen. Prima die in ſeptima-
na vacante añ. Dirige dn̄e deus
meus in conſpectu tuo viā meam
ps. v. Verba mea auri. Añ. Con
uertere dn̄e ⁊ eripe animā meam
quoniā nō eſt ī morte qui memor
ſit tui. ps. vi. Dn̄e ne in furore.
Añ Ne qn̄ rapiat vt leo aīaz me
am. dū nō eſt qui redimat neqȝ q̄
ſaluum faciat. ps. vij. Dn̄e de⁹ me
us in te ſpe. ℣. Anima mea turba
ta eſt valde. Sed tu dn̄e ſuccurre
ei. Pater nr̄. Lectio. i. Job. vij.

PArce mihi dn̄e: nihil enim
ſunt dies mei. Quid eſt hō

q̄ magnificas eū. aut q̄d appōis
erga eū cor tuū. Viſitas eū dilu
culo ⁊ ſubito ꝓbas illum. Uſqꝫ
quo nō pcis mihi: nec dimittis
me vt glutiā ſaliuā meā. Pecca
ui. Quid faciā tibi o cuſtos ho-
minū: Quare me poſuiſti ↄtrari
um tibi. ⁊ factus ſum mihimet
ipſi grauis: Cur nō tollis pctm̄
meū. ⁊ q̄re nō aufers iniquitatē
meā: Ecce nunc in puluere dor-
miam. ⁊ ſi mane me q̄sieris non
ſubſiſtam. ℟. Credo q̄ redēptor
meus viuit ⁊ in nouiſſimo die d̄ ter
ra ſurrecturus ſuꝫ Et i carne mea
v debo deū ſaluatorē meū. ℣. Quē
viſurus ſum egoipſe ⁊ non alius
et oculi mei conſpecturi. Et in car
ne mea vi. Lectio. ij. Job. x.

Tedet aīa m meā vite mee: di
mittam aduerſum me eloq
um meū. Loqr in amaritudine
anīe mee. dicā deo. Noli me ɔdē
nare. Indica mihi. cur me ita iu
dices: Nunqd bonū tibi videt
ſi calūnieris me ⁊ opprimas me
opus manuū tuaꝝ: ⁊ ɔſiliū impi
oꝝ adiuues: Nunqd oculi car
nei tibi ſunt. aut ſic̄ videt hō et
tu vides: Nunqd ſic̄ dies hōis
dies tui. et āni tui ſic̄ hūana ſūt
tpa. vt q̄ras iniquitatē meam. ⁊
pcm̄ meū ſcruteris. ⁊ ſcias qꝛ ni
hil ipiū feceri: cū ſit nēo q̇ d ma
nu tua poſſit eruere. ℟. Qui la
zaꝝ reſuſcitaſti a mōumēto fetidū
tu eis dñe dona requiē Et locū in
dulgētie. ℣. Requiē eternā dona

Meis domine. Et. Lc. iij. Job. x.
Manus tue fecerunt me et plaſma
uerũt me. totũ i circũitu. et ſic re-
pente precipitas me. Memẽto q̃-
ſo q ſicut lutũ feceriſ me: et i pul
uerẽ reduces me Nõne ſicut lac
mulſiſti me. et ſicut caſeũ me co-
agulaſti: Pelle et carnibus veſtiſti
me. oſſibus et neruis cõpegiſti me.
Uitã et miſericordiã tribuiſti mi
hi. et viſitatio tua cuſtodiuit ſpi-
ritũ meũ. R. Memẽto mei deus quia
ventus ẽ vita mea Nec aſpiciet me
viſus hoĩs. V. Et nõ reuerteſ ocl's
meus vt videat bõa Nec. Scda die
vacãte i hebdomada añ In loco
paſcue ibi me collocauit. ps. xxij.
Dominus regit me. Añt. Delicta
iuuentutis mee et ignorãtias meas

ne memineris dñe. ps̄.xxiiij. Ad
te do.le.a.m. Añt. Credo videre
bona dñi in terra viuētiū: ps̄.xxvi
Dñs illu.m. ℣. Cōuertere dñe et
eripe aīam meam . Saluū me fac
ꝓpter miam tuā. Pr̄ nr̄. Lc.iiij.

Responde mihi. Job.xiij.
Quātas habeo iniq̄tates ⁊ pcā
ſcelera mea ⁊ delicta oñde mihi
Cur faciē tuā abſcōdiſ.⁊ arbitra
ris me inimicū tuū. Cōtra foliū
q̇d vento rapit̄ oñdis potentiam
tuā.⁊ ſtipulā ſiccam perſequeris
Scribis enī ꝯtra me amaritudi
nes.⁊ cōſumere me vis peccatis
adoleſcētie mee: Poſuiſti ī ner-
uo pedez meū.⁊ obſeruaſti oīes
ſemitas meas. ⁊ veſtigia pedum
meorū conſideraſti. Qui q̄ſi pu-

tredo cõſumẽdus ſum et q̃ſi ve
ſtimentũ qđ comeditur a tinea.
R. Heu mihi domine q2 peccaui
nimis in vita mea quid faciaʒ mi
ſer vbi fugiã niſi ad te deus meus
miſerere mei duʒ veneris In no
uiſſimo die. V. Anĩa mea turbata
eſt valde ſed tu domine ſuccurre ei
In nouiſ. Lectio. v. Job. xiiij.

Homo natus de muliere bre
uiviuens tpe: repletur mul
tis miſerijs Qui q̃ſi flos egredi
tur ⁊ ꝯterit: ⁊ fugit velut vmbra
⁊ nunq̃ȝ in eodeʒ ſtatu ꝑmanet
Et dignũ ducis ſupˀ huiuſcemo
di apire ocl'os tuos ⁊ adducẽ eũ
tecũ ĩ iudiciũ. Quis pt facẽ mũ
dũ de ĩmũdo ꝯceptũ ſemĩe: No
ne tu qui ſolus es: Breues dieſ

a

hominis ſunt. numerus menſiū
eius apud te eſt. Cōſtituiſti ter
minos eiꝰ qui p̄teriri nō poterūt
Recede paululū ab eo. vt quie
ſcat donec optata veniat. Sicut
mercennarij dies eiuſ. R. Ne re
corderis peccata mea dn̄e. Duz ve
neris iu dicare ſeculū p ignem. V.
Non intres in iudiciū cum ſeruiſ
tuis dn̄e. Dū ve. Le. vi Job xiiij

Quis mihi hoc tribuat vt in
inferno ꝓtegas me. ⁊ abſcō
das me donec pertranſeat furoꝛ
tuus: et conſtituas mihi tempꝰ
in quo recoꝛderis mei. Putas
ne moꝛtuus homo rurſus viuat
Cūctis diebꝫ q̄bꝫ nūc milito: ex
pecto donec veīat īmutatio mea
Vocabis me. et ego reſpondebo

tibi. Operi manuum tuarū por-
riges dexteram. Tu quidez greſ-
ſus meos dinumeraſti. ſed par-
ce peccatis meis. R. Libera me
domine de vijs inferni: Qui por-
tas ereas confregiſti ⁊ viſitaſti in
fernū ⁊ dediſti eis lumē vt viderēt
te qui erant in penis tenebraꝝ. V.
Clamantes ⁊ dicētes aduenisti re
demptor noſter. Qui. Tertia die
vacante añ. Complaceat tibi do-
mine vt eruas me ad adiuuandū
me reſpice. ps. xxxix. Expectans
expectaui do. Añ. Sana dñe ani-
mam meā quia peccaui tibi. ps. xl.
Beatus qui intelligit. Añ. Siti
uit anima mea ad deū viuū quan
do veniā ⁊ apparebo ante faciē do-
mini. ps. xli. Quēadmodū deſi.

℣. In memoria eterna erunt iuſti Ab auditione mala non timebūt Pater noſter. Le. xij. Job. xvij.

Spirit⁹ me⁹ attenuabit. dies mei breuiabunt ⁊ ſolū mihi ſupeſt ſepulcrū Nō peccaui: ⁊ in amaritudinib⁹ morat ocl's me⁹ Libera me ⁊ pone me iuxta te: et cui⁹ vis man⁹ pugnet cōtra me. Dies mei trāſierūt. cogitatiōes mee diſſipate ſūt: torquētes cor meū. Noctē verterūt in diem. et rurſum poſt tenebras ſpero lucē Si ſuſtinuero infernus domus mea eſt: ⁊ ī tenebris ſtraui lectulum meū. Putredini dixi. Pater me⁹ es. mr̄ mea et ſoror mea vermib⁹. Ubi eſt ergo nūc p̄ſtolatio mea ⁊ patiētia mea. Tu es

dn̄e deꝰ meꝰ. ℟. Peccante me q̄ti
die ⁊ nō me penitēte timor mortis
ꝯturbat me. Quia i inferno nulla
eſt redēptio miſerere mei deꝰ ⁊ ſal
ua me. ℣. Deꝰ i noīe tuo ſaluū me
fac ⁊ ī virtute tua libera me. Qu:

PElli mee Le. viij. Job. xix.
cōſumptꝭ carnibꝫ adheſit os
meū: ⁊ derelicta ſūt tm̄modo la-
bia circa dentes meos. Miſere
mini mei miſeremini mei: ſaltē voſ
amici mei: qꝛ manus dn̄i tetigit
me. Quare ꝑſeq̄mini me ſic deꝰ
⁊ carnibꝫ meis ſaturami: Quis
mihi tribuat vt ſcribanť ſmōes
mei: Quis mihi det vt exarenť
ī libro ſtilo ferreo ⁊ plūbi lamīa
vł celte ſculpāť ī ſilice: Scio enī
ꝙ redēptor meꝰ viuit ⁊ in nouiſ

ſimo die de terra ſurrectur⁹ ſim
⁊ rurſum circũdabor pelle mea.
⁊ in carne mea videbo deũ ſalua
torẽ meũ. Quez viſur⁹ ſum ego
ipſe.⁊ ocl'i mei ꝯſpecturi ſunt.et
nõ ali⁹. Repoſita ẽ hec ſpes mea
in ſinu meo. ℟. Dñe ſm actum
meũ noli me iudicare nihil dignũ
in ꝯſpectu tuo egi. Jõ depcor maie
ſtatẽ tuã vt tu de⁹ deleas iniq̃tates
meas. ℣ Ampli⁹ laua me dñe ab
iniuſticia mea ⁊ a delicto meo mũ
da me tibi ſoli peccaui. Jõ. Le.ix.
Vir for ; ij. machabeoꝝ.xij.
tiſſim⁹ iudas collatione fa
cta duodecĩ milia drachmas ar
genti miſit hieroſolymã. offerre
ea ibi ꝑ pctis mortuorũ: iuſte et
religioſe de reſurrectiõe cogitãs

Niſi eni eos q̄ ceciderāt reſurre
cturos ſperaret: ſupfluū videret
⁊ vanū orare pro mortuis. Et q̄r
ↄſiderabat qd hi q̄ cum pietate
dormitionē accepant: optimā ha
berēt repoſitā grãz. Sctā ḡ ⁊ ſalu
bris ē cogitatio ꝓ defunctis exora
re: vt a pctis ſoluant. R. Libera
me dn̄e de morte eterna ī die illa
tremēda. Qn̄ celi mouēdi ſunt et
terra. Dū veneris iudicare ſeculū
ꝑ ignē. V. Dies illa dies ire calami
tatis ⁊ miſerie dies magna ⁊ amara
re valde. Qn̄. V. Tremēs fact⁹ ſū
ego ⁊ timeo dū diſcuſſio venerit at
ꝗ ventura ira. Dum. V. Quid ego
miſerrim⁹ q̄d dicā vel q̄d faciā dū
nil boni ꝑferā añ tm̄ iudicē. Lib.

Explicit vigilie mortuorum.

Septem pſalmi penitentiales.
Primus. pſ. vi. Dn̄e ne in furo
re. Scd'us pſ. xxxi. Beati quorū
remiſſe. Tertius. pſ. xxxvij Dn̄e
ne in furore. Quart'. pſ. l. Miſe
rere mei deus ſm. Quintus pſ.
ci. Dn̄e exaudi orōem meā. Se
xtus pſ. cxxix. De profundis cla
maui. Septim'us pſ. cxlij Domi
ne exaudi orōnē meaꝫ. Letania
Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon.
Chriſte audi nos. Pater de ce
lis deuꝫ. Miſerere nobis. Fili
redemptor mūdi deus. mi. Spi
ritus ſancte deus. miſe. Sancta
trinitas vnus deus. miſe. San
cta maria. Ora pro nobis. San
cta dei genitrix. ora. Sancta vir
go virginū. ora. Sancte michael

ora. Sancte gabriel. ora. Sancte
raphael. ora Omnes ſancti bea-
torum ſpirituum ordines. Ora-
te pro. Sancte iohannes bapti-
ſta. ora Omēs ſancti patriarche
⁊ prophete: Orate Sancte petre
ora Sancte paule ora ꝑ Sancte
andrea: ora ꝑ Sancte iacobe. ora
Sancte iohannes. ora Omnes
ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte ora-
te pro nobis. Sancte ſtephane
ora pro nobis. Sancte laurenti.
ora pro. Sancte vincenti. ora p.
Sancte thoma. Ora pro nobis.
Sancti iohannes ⁊ paule. orate
ꝓ nob Omnes ſancti martyres
Orate pro nobis. Sancte mar-
tine. ora pro no. Sancte nicolae
Ora pro no. Sancte petre. Ora

Sancte etmūde. Ora: Sancte
malachia.ora. Sancte wilhelme
ora. Sancte benedicte.o. Sancte
bernarde.ora. Sancte roberte:
ora. Omēs ſancti ꝯfeſſores. ora⸗
te. Sancta anna.ora. Sctā ma⸗
ria magdalene.o. Sctā agatha:
ora. Sancta agnes.o. Sancta ka
therina.ora. Sancta vrſula cū ſo
da.t. Ora. Om̄es ſancte virgieſ
ora. Om̄es ſcti. Orate.ꝑ nobis.
Propitiꝰ eſto. Parce nobis do⸗
mine. Ab imminentibꝫ pctōrū
noſtrorū periculiſ. Libera nos do
mine. A damnatione perpetua:
Li.n.do. Per myſteriū ſctē incar
nationis tue.li.n.do. Per paſſio
nem ⁊ crucē tuā.li.n.d. Per glo
rioſam reſurrectionē tuā.li.n.d:

Per admirabilē aſcenſionē tuā. Li.n.do. Per grām ſancti ſpūs paraclyti.li.n.d. Peccatores. Te rogamꝰ audi nos. Ut pacez nobis dones.te ro. Ut eccleſiā tuā regere ⁊ defenſare digneriſ.te r. Ut loca noſtra et oēs habitātes in eis viſitare ⁊ ꝯſolari digneriſ Te ro. Ut regularibus diſciplinis nos inſtruere digneris.te r. Ut fructus terre dare ⁊ ꝯſeruare digneris.te ro. Ut oībus benefactoribꝫ noſtris ſempiterna bona retribuas.te ro. Ut omnibus fidelibus defunctis requiē eternam donare digneris.te ro. Fili dei. Te rogamus audi noſ Agnus dei q̄ tollis peccata mūdi. Miſerere nobis. Kyrie eley-

ſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eley
ſon. Pater noſter. Et ne nos in
du. Sed libe. ℣. Exurgat deꝰ ⁊ diſ
ſipent inimici eius. Et fugiāt qui
oderūt euz a facie eiꝰ. Saluuz fac
populū tuū domie ⁊ benedic he
reditati tue. Et rege eos. Fiat pax
in vir. Et abundantia. Domie ex
audi. Et clamor. Dominꝰ vobiſcū
Et cum ſpiritu tuo. Collecta.
Ecclesie tue dñe pces placatus
admitte: vt deſtructis aduerſita
tibꝫ ⁊ erroribꝫ vniuerſis: ſecura
Deus tibi ſeruiat libertate.
a quo ſctā deſideria recta cōſilia
et iuſta ſunt opa: da ſeruis tuis
illam quā mūdus dare non pōt
pacē: vt ⁊ corda nr̄a mandatis tu
is dedita ⁊ hoſtiū ſublata formi

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dine: tẽpora ſint tua protectione trãquilla:

Omnipotens ſempiterne deus edificator ⁊ cuſtos hieruſalẽ ciuitatis ſupne: edifica ⁊ cuſtodi loca noſtra cũ habitatoribꝫ ſuis. vt ſint in eis domicilia tranquillitatis ⁊ pacis.

Ineffabilem miſericordiã tuaꝫ dñe nobis clementer oſtende: vt ſimul nos ⁊ a peccatis exuas: et a penis quas pro his meremur eripias. Per chriſtnm.

Finiunt ſeptem pſalmi penitẽtiales. ãno chriſti. Mcccclxxxvi.

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg